

LOUIS GINZBERG

LEGENDY ŽIDŮ

JMENNÝ A VĚCNÝ REJSTRÍK

אגדות היהודים מפתח שמות ועניינים

PODLE BENJAMINA COHENA SESTAVIL VÁCLAV PETR

Vážení čtenáři,

rejstřík k Legendám Židů je natolik obsáhlý a bohatý, že vydat jej knižně není v našich podmínkách možné. Rozsahem je téměř stejný jako všechny čtyři svazky Legend dohromady – musel by tak vyjít ve dvou dílech po tisíci stranách, což by práci s ním značně zkomplikovalo, a jeho prodejní cena by se pohybovala kolem 5 000 Kč.

Rozhodl jsem se proto vydat jej pouze v elektronické verzi, která vyhledávání a práci s rejstříkem zjednodušuje.

Vytvoření a editace tak obsáhlého díla trvala řadu let. Děkuji, že používáte legální kopii a můžeme ve vydávání knih pokračovat.

S přáním všeho dobrého

Stanislav J. Juhaňák, nakladatel

TRITON
Praha / Kroměříž

Louis Ginzberg
Legenda Židů
Jmenný a věcný rejstřík
svazek 5

Tato kniha ani žádná její část nesmí být kopírována, rozmnožována ani jinak šířena bez písemného souhlasu vydavatele.

© Stanislav Juhaňák – TRITON, 2024
Copyright © Václav Petr, 2024
Translation © Václav Petr, 2024
Cover illustrations © Václav Drábek, 2024
Cover © Dagmar Krásná, 2024

Vydal Stanislav Juhaňák – TRITON, jako svou 2944. publikaci.
Odpovědná redaktorka Dana Julie Moravcová
Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH
ISBN epub 978-80-7684-320-2
www.tridistri.cz

Původní jmenný a věcný rejstřík ke Ginzbergovým *Legendám Židů* (*Legends of the Jews*) sestavil rabi Benjamin (Boaz) Cohen a publikoval jej – s velkým časovým odstupem od vydání samotného díla – až v roce 1938. České vydání jmenného a věcného rejstříku jsme nejen urychlili, ale i rozšířili. Rejstřík je tematicky členitější, ale (doufejme) přehlednější: čísla stránek běžného textu jsou vyznačena obvykle, čísla stránek textu poznámek kurzívou, osobní jména uvedena kapitálkami. Zásadou je řazení hesel dle posloupnosti jejich výskytu v původním textu. Nově volíme praktické rozčlenění:

Rejstřík A: *hlavní rejstřík* – převážně jmenný; pokud ke jménu neuvádíme popisek, odkazujeme na příslušný oddíl.

Rejstřík B: *rejstřík stvoření, přírody a Svaté země* – tematicky zahrnuje Adama a Evu, Palestinu, Jeruzalém a další významná místa Svaté země, Chrám, živly, přírodu, světové strany, svět, zemi, nebe, peklo, ráj, kameny, zvířata a rostliny.

Rejstřík C: *rejstřík času, chronologie, kultury, liturgie a zvyklostí* – tematicky zahrnuje denní doby, dny, týdny, míry, váhy, měsíce, roční období, astrologii, magii, kalendář, kulturu, zvyklosti, předměty, svátky, slavnosti, modlitby či kněžský úřad.

Rejstřík D: *rejstřík číselných údajů* – podává numerické hodnoty, jež se v legendách objevily, v posloupnosti buď dle jejich první číslice, nebo řádu, nebo vzestupné číselné řady..

Rejstřík E: *rejstřík polemiky a vybrané literatury* – obsahuje některé zajímavé literární okruhy, ale opravdu jen vybrané; rozhodně si nečiní nárok na úplnost.

Rejstřík F: *odkazový rejstřík převážně biblických výrazů* (hebr.), *ale také výrazů talmudických, midrašických či targumických* (aram.) *psaných kvadrátním písmem.*

Rejstřík G: *rejstřík symbolů* – předkládá výklad symbolů, které se v díle objevují

Rejstřík přísloví a pořekadel: obsahuje soupis přísloví dle jejich posloupnosti v jednotlivých dílech Legend Židů.

Errata k předcházejícím dílům jsou nezbytná, neboť přes veškerou snahu vyvarovat se chyb se ve vydaných dílech vyskytují nejednotnosti, za něž se touto cestou omlouváme.

Vysvětlivky k obrázkům na obálkách jednotlivých dílů tvoří závěr.

Obsah

■ REJSTŘÍK A: hlavní rejstřík (jmenný)	7
■ REJSTŘÍK B: rejstřík stvoření, přírody a Svaté země (Adam a Eva, Palestina, Jeruzalém a další významná místa Svaté země, Chrám, živly, příroda, světové strany, svět, země, nebe, peklo, ráj, kameny, zvířata, rostliny)	462
■ REJSTŘÍK C: rejstřík času, chronologie, kultury, liturgie a zvyklostí (denní doby, dny, týdny, míry, váhy, měsíce, roční období, astrologie, magie, kalendář, kultura, zvyklosti, předměty, svátky, slavnosti, modlitby, kněžský úřad)	771
■ REJSTŘÍK D: rejstřík číselných údajů	1074
■ REJSTŘÍK E: rejstřík polemiky a vybrané literatury	1124
■ REJSTŘÍK F: odkazový rejstřík biblických, talmudických, midrašických či targumických výrazů psaných kvadrátním písmem	1185
■ REJSTŘÍK G: rejstřík symbolů	1258
■ REJSTŘÍK PŘÍSLOVÍ A POŘEKADEL	1266
ERRATA K PŘEDCHÁZEJÍCÍM DÍLŮM	1270
VYSVĚTLIVKY K OBRÁZKŮM NA OBÁLKÁCH JEDNOTLIVÝCH DÍLŮ.	1271

Rejstřík A

---

hlavní rejstřík (jmenný)

A

AARON viz *Áron*

ABA ARICHA viz rejstřík E

ABA KOLON (אבא קולון)

- Aba Kolon, jakmile osadníci postavili chýše, spadly jim, ale Aba Kolon jim poradil smísit maltu s vodou Eufratu, IV (195)
- Aba Kolon se vypravil na východ jako bednář a vrátil se s vodou z Eufratu, napuštěnou do sudů na víno, IV (195)
- Aba Kolon, jeho zásluhou chýše stály: město bylo nazváno Babylónský Řím, IV (195)
- Aba Kolon, přísloví: „Město bez Aby Kolona není hodno svého jména“, IV (195)

ABAHU viz rejstřík E

ABAGTA (אבגתא)

- Abagta, Bůh vysílá anděly zmatení, jimiž jsou: Mehúman, Bizta, Charbóna, Bigta a A-a, Zetar a Karkas, IV (509)
- Abagta, Bigta a A-a = „obsluha vinného lisu“ (Bůh se rozhodl rozdrtit královský dvůr Achašveróšův jako lis hrozny), IV (509)

ABAKUK (חבקוק)

- Abakuk, Hospodinovy cesty chtěl poznat nejen Mojžíš, ale i A-k, III (156)
- Abakuk, podle jednoho názoru byli Jóel, Nachum a A-k současníky Menašeho, IV (268)
- Abakuk, v jiných verzích bývá mezi postexilovými proroky místo Jóela a Jeremjáše uveden Micheáš a A-k, IV (268)
- Abakuk, *Zohar* I, 7b (úvod) a II, 44a považuje Šunemanku za matku proroka A-a, IV (327)
- Abakuk, proroci Izajáš, Micheáš, Jóel a A-k opustí kvůli Menašemu Jeruzalém a odeberou se k hoře na poušti, IV (373)
- Abakuk, v Menašeho době žijí proroci Jóel, Nachum a A-k, zatímco Micheáš je mladším současníkem Izajáše, IV (374)
- Abakuk jako jeden z osmi postexilových proroků, IV (268)
- Abakuk, prorok, syn Ježíšův (= Jóšuův), z kmene Lévi, IV (471)
- Abakuk, apokryfní dílo o záchraně Daniela převzato z *Proroctví Abakuka, syna Ježíšova (= Jóšuova), z kmene Lévi*, IV (471)
- Abakuk je vyslán Bohem a přinese pokrm Danielovi do lví jámy, IV (471)
- Abakuk, anděl v Judsku nařídí prorokovi A-ovi přinést Danielovi jídlo, IV (475)
- Abakuk, anděl jej odnese k Danielovi a po jídle jej odnese zpátky do Palestiny, IV (475)

ÁBAL (אבל)

- Ábal, v apokryfním spise se tvrdí, že Daniel byl knězem a že jeho otcem byl Ábal, IV (471)

Abárím (hora, pohoří) viz rejstřík B

ABBA SAUL (אבא שאול)

- Abba Saul pronásledoval jelena, jenž vskočil do Ógovy stehenní kosti, uběhl v ní tři parasangy a ještě nebyl konec, III (350)

ABDEMON (עבדמון)

- Abdemon, mladý týrský mudrc, Chíramův mladý poddaný, IV (212)
- Abdemon, podle týrských obyvatel se v moudrosti nakonec Šalomounovi vyrovnal, IV (212)

ABDIJÁŠ (עבדיה)

- Abdijáš, proroci Izajáš a A-š (jeden z největších, druhý nejméně významný) prorokovali v 71 jazycích, I (319)
- Abdijáš, jeho manželka jako jedna z 22 chrabrých žen, I (453)
- Abdijáš, Elífaz za krutá slova potrestán: jeho potomek A-š bude prorokovat veřejné odsouzení domu edómského, I (598)
- Abdijáš, Josef obdržel titul „Bohabojný“ pro dobročinnost a milosrdenství, stejně jako Abraham, Jób a A-š, II (130)
- Abdijáš, čtyři Elijášovi učedníci zmíněni jmenovitě: Micheáš, Jonáš, A-š a Eliša, IV (322)
- Abdijáš, agada ztotožňující proroka A-e s Obadjášem „správcem domu Achabova“, IV (325)
- Abdijáš totožný s Obadjášem (jedna z žen „synů proroků“ vdovou po Obadjášovi, vysokém představiteli Achabova dvora), IV (325)
- Abdijáš, dle převládajícího pojetí je prorok A-š totožný s Obadjášem, správcem domu Achabova, IV (346)
- Abdijáš prorokoval za časů Amasjášových, „kdy Edóm padl, aby se již nikdy nepozvedl“, IV (346)
- Abdijáš, Jóel, Ozeáš, Micheáš a Jonáš museli být současníky, IV (346)
- Abdijáš (nejbezvýznamnější z proroků) a Izajáš (největší z proroků) čekali s proroctvím na svolení Velkého sanhedrinu, IV (377)

ABDÓN (עבדון)

- Abdón, Jiftáchovým úkolem bylo odrážet Amónce, zatímco jeho nástupce A-n musel odrážet Moábce, IV (76)
- Abdón vedl válku proti Moábcům, vytáhl na ně s 20 000 muži a pobil 45 000 Moábců, IV (76)
- Abdón, soudce, vládl podle Josepha ve velmi pokojném čase po Jiftáchovi, IV (76)

ÁBEL (הבל)

- Ábel, viz též *Kain a Ábel*
- Ábel zůstal nepohřbený a pohřben byl až současně s Adamem, I (213)
- Ábel, žádný tvor nemohl spočinout v zemi, dokud se do ní nevrátil Adam, I (213)
- Ábel, andělé přenesli těla Adama a Á-a do ráje a pohřbili je tam, odkud Bůh odebral prach na stvoření Adama, I (213)

- Ábel, jeho tělo leželo na kameni, na který ho andělé uložili, I (213)
 Ábel, tři andělé sestoupí a uloží Evu do hrobu k Adamovi a Á-ovi, I (216)
 Ábel, každá duše musí předstoupit před Á-a a být souzena, I (218)
 Ábel a Kain, gnostická sekta archontiků učila o jejich nebeském původu, I (221)
 Ábel, narodil se sedm let po Kainovi, když bylo Adamovi 77 let, I (222)
 Ábel, Eva takto pojmenovala svého druhého syna proto, že se „narodil, aby zemřel“, I (224)
 Ábel, Eva má sen, jak z Á-ových úst prýští krev přímo do úst Kainových, I (224)
 Ábel, Adam se zděsí, že Evin sen by mohl být předzvěstí bratrovraždy, I (224)
 Ábel, Adam mu přidělí práci pastýře ovcí, I (224)
 Ábel, jeho jméno vysvětleno jako „žal“ na základě fonetické podobnosti אַבֵּל a אָבֵל, „Á-l“ a „žal“, I (225)
 Ábel, podle některých autorů byli Kain a Á-l dvojčata, I (225)
 Ábel a Kain shodně obětují čtrnáctého dne měsíce nisanu, I (225)
 Ábel, Bůh příznivě shlédne na jeho oběť (nebeský oheň ji pozře), I (225)
 Ábel, Boží přijetí jeho oběti jako jeden z důvodů Kainova nepřátelství vůči Á-ovi, I (225)
 Ábel obětoval nejlepší z prvorozených ovcí svého stáda, I (225)
 Ábel, Á-ovi a Kainovi, oběma bratrům bylo v době, kdy obětovali, čtyřicet let, I (226)
 Ábel, Á-ovi a Kainovi bylo v době obětování čtyřicet a třicet let, I (226)
 Ábel, Á-ovi a Kainovi bylo v době obětování dvanáct a patnáct let, I (226)
 Ábel, vlna a len, nelze je obětovat současně (nelze míchat oběť zbožného Á-a a hříšníka Kaina), I (226)
 Ábel obětoval s pokorou, Kain s povýšeností; jenže zkroušený duch, to je oběť Bohu, I (226)
 Ábel se nebál na Boha pohledět, a proto si Mojžíš před hořícím keřem zakryl tvář, I (226)
 Ábel byl Kainem šikanován, a tak Bůh Á-a upřednostňoval a jeho oběť přijal příznivě, I (226)
 Ábel, Kain je dotčený a zlobí se na bratra, že jeho oběť přijata byla, I (227)
 Ábel a Kain se prou, zda všechno náleží Bohu (Á-ův názor), nebo člověku (Kainův názor), I (228)
 Ábel, s Á-em i s Kainem se Evě narodila dcera, jež byla sestrou a zároveň dvojčetem svého bratra, I (228)
 Ábel, jeho sestra (jež byla zároveň jeho dvojčetem) byla krásná a Kain po ní toužil, I (228)
 Ábel, možnost, že Á-l měl sestru-dvojče a Kain bratra-dvojče, I (229)
 Ábel, možnost, že Kain se oženil s Á-ovou sestrou-dvojčetem, I (229)
 Ábel, silnější než Kain, slituje se nad Kainem, I (229)
 Ábel, popis sporu s Kainem a bratrovraždy, I (229–230)
 Ábel ubit kameny, smrtelná je rána do šíje, I (230)
 Ábel, krev všech spravedlivých, kteří kdy mohli vyjít z jeho beder, I (230)
 Ábel, hůl jako možný nástroj jeho zavraždění – hříčka קִיָּה a קִיָּה, I (231)
 Ábel, možnost jeho zavraždění mečem, I (231)
 Ábel, jeho duše nemohla vzlétnout k nebesům ani se usadit v těle v hrobě, I (231)
 Ábel, jeho duše odsoudila Kaina, neboť neměla kde spočinout a neměla vůbec žádné zkušenosti, I (231)
 Ábel, zvířata, divoká i domácí, včetně hada, spojila síly a pokoušela se Kaina sežrat a pomstít krev Á-ovu, I (232)
 Ábel, stromy a byliny, jež rostly na půdě, kde žil, ze zármutku nad jeho smrtí odmítly rodit ovoce, I (234)
 Ábel, 926 odrůd ovoce rodila vinná réva před bratrovraždou, po Á-ě smrti však jen jediný druh, I (234)
 Ábel, jeho pes věrně stojí na stráž, aby mrtvému pánovi nezpůsobili ptáci a zvířata újmu, I (234)
 Ábel, jeho mrtvola dlouho ležela volně na zemském povrchu, Adam a Eva nevěděli, jak s ní naložit, I (234)
 Ábel, jeho mrtvola, Adam se řídí příkladem krkavce a pohřbí Á-a, za což je krkavec Bohem odměněn, I (234)
 Ábel, jeho mrtvola, země byla původně plochá, ale za trest, že nepřijala Á-u m-u, se stala hornatou, I (235)
 Ábel patří mezi spravedlivé a v rámci nebeského soudního dvora posuzuje, zda je třeba duši potrestat, či odměnit, I (235)
 Ábel, jeho duše, sestoupila na zem ještě dvakrát: jako Jákob a jako Mojžíš, I (235)
 Ábel, jeho duše se zjevovala jako žalobce proti Kainovi, dokud Kain a jeho pokolení nebyli vyhlazeni, I (235)
 Ábel, Kain a Šét se narodili v zemi Adama, I (236)
 Ábel, s Kainem zahynuly čtyři Kainovy generace, které odpovídaly čtyřem generacím, jež zplodil Á-l, I (238)
 Ábel, jeho smrt došla odplaty, když Kain zahynul ve vodách Potopy, I (302)
 Ábel, oltář vztyčil Noe tam, kde obětovali Adam, Kain a Á-l a kde později stál oltář svatostánku v Jeruzalémě, I (308)
 Ábel, Abraham vztyčil oltář přesně tam, kde obětoval Adam, Kain a Á-l, ale i Noe, když vystoupil z archy, I (444)
 Ábel, když byl zavražděn Á-l, Adam a Eva pojedli čočku, I (488)
 Ábel, ústa země se otevřela, aby pohltila Á-ovu mrtvolu, a pak se otevřela až kvůli Kórachovi, III (306)
 Ábel, David u příležitosti svého pomazání složil žalm, v němž staví do protikladu svoje štěstí a smutný osud Á-ův, IV (135)

Abel-bét-maaka viz rejstřík B

Ábel-mechóla viz rejstřík B

ABEZI-THIBOD (אַבְעִזִּי תִּיבּוֹד)

Abezi-thibod či Abezithibod, zrodil se jako mocný duch, viz *Závěť Šalomounova*, IV (224)

Abezi-thibod, nejspíš z hebrejského אב עֲצוּחַ אֲרִבֵּר, „otec toho, jemuž není rady“, IV (224)

Abezi-thibod, zlý duch bojující proti Mojžíšovi pomocí magie – zatvrdil faraónovo srdce, IV (224)

Abezi-thibod pomáhal Bileámovým synům, známým jako Jannés a Jambrés, IV (224)

Abezi-thibod přiměl Egyptany pronásledovat Izraelce, IV (224)

Abezi-thibod utopen v Rudém moři, kde je pod pilířem držen jako vězeň, IV (224)

Abezi-thibod v rabínské legendě vystupuje jako Samael, v *Knize jubileí* jako Mastema, IV (224)

Abezi-thibod, v jedné rabínské legendě je do Rudého moře vržen Uza, anděl Egypta, IV (224)

ABÍ GEDÓR (אבי גדור)

Abí Gedór, Kehat tak nazýval Mojžíše, neboť Otec nebeský vystupňoval porušování výnosu Izraelem, II (255)

ABÍ SÓKO (אבי שוכו)

Abí Sóko, tak nazývala Mojžíše jeho chůva, neboť tři měsíce byl ukrýván před Egyptany ve „stanu“, II (255)

ABÍ JISREEL (אבי יזרעאל)

Abí Jisreel jako jeden ze sedmi zbožných mužů, kteří odmítli Jáirovi uctívat Baala, IV (70)

Abí Jisreel, sedm zbožných odpůrců Jáirových: Deúel, Abí Jisreel, Jekutiél, Šalom, Ašúr, Jónadab a Šemiel, IV (70)

ABÍ ZANÓACH (אבי זנח)

Abí Zanóach, tak nazýval Mojžíše Áron, neboť otec „odvrhl“ manželku a pak ji opět přijal, II (255)

ABIATHAR viz *EBJÁTAR*

ABÍDAN (אבידן)

Abídan, předák kmene Benjamín, jeho jméno znamená „otec můj rozhodl“, III (233)

Abídan, jméno jeho otce Gideóni znamená „mocné zástupy“, III (233)

Abídan, jména otce a syna narážejí na to, že Ráchel cítila, že při porodu syna zemře; nazvala jej „syn slabosti“, III (233)

Abídan, jména otce a syna znamenají, že Jákob „rozhodl“, že syn nezemře mladý, III (233)

Abídan, jména otce a syna znamenají, že Jákob pojmenoval syna Benjamín, tj. „syn síly a dlouhého života“, III (233)

ABÍEL (אביאל)

Abíel, Saul vybrán za krále i kvůli zásluhám předků, zejména kvůli zásluhám děda Abíela, IV (111)

Abíel se staral o obecné blaho a zavedení pouličního osvětlení, aby lidé mohli po setmění navštěvovat domy studia, IV (111)

ABÍEZER (אביעזר)

Abíezer, Josephus uvádí mezi Pinchasem a Élím ještě velekněze A-a, Bukího a Uzího (*I. Paralipomenon* 5, 30–31), IV (98)

ABÍGAJIL (אביגיל)

Abígajil Karmelská, žena Davidova, matka Danielova, jedna z devíti žen dohlížejících na sedm oddělení ráje pro ženy, I (80)

Abígajil, kromě ní byly krásné ženy: Eva, Sára, Rachab, Ester, Šúnemanka Abíšaga, Míkal a Jáel, I (145)

Abígajil, změna jména přidáním či odebráním písmene: A-l, Abraham, Efrón, Jónadab, Josef a Jozue, II (68)

Abígajil, zdá se, že mezi čtyři nejkrásnější ženy jsou vždy počítány Sára, Ráchel a A-l, IV (183)

Abígajil, nejdůležitější z žen Davidových; snoubí se v ní krása, moudrost a prorocký dar, IV (185)

Abígajil jako jedna ze čtyř nejkrásnějších žen v dějinách: A-l, Ester, Sára a Rachab, IV (185)

Abígajil prokázala bystrost rozumu při obhajobě svého umanzela Nábala, IV (185, 186)

Abígajil vytýká Davidovi neoprávněnost jeho rozsudku vyneseného nad Nábalem, IV (185, 186)

Abígajil dohlíží na ženy v pátém ze sedmi oddělení ženského ráje, IV (186)

Abígajil, její oddělení sousedí s oddělením manželek patriarchů, kde přebývají Sára, Rebeka, Ráchel a Lea, IV (186)

Abígajil, představa „jasného světla“, jež vyzařuje z těl mužů i žen vynikajících svou krásou, IV (186)

Abígajil, matka Kileabova; Kileab byl hoden své matky, IV (186)

Abígajil, Davidova překotná svatba s vdovou po Nabalovi, A-l, po níž se narodí Kileab, IV (186)

ABÍHÚ (אביהו)

Abíhú, viz především *Nádab a Abíhú*

Abíhú, nebeský oheň potřetí sestoupil v době zasvěcování svatostánku (pozřel Nádaba a A-a), I (225)

Abíhú, uvítal Jitra, III (80)

ABÍHÚ (אביהו)

Abíhú, jeden ze sedmdesáti starších, vybraný z kmene Ašer, III (259)

ABIJÁŠ (אביה)

Abijáš, když Anot porodila Jarobeámovi A-e, odešel Jarobeám z Egypta a vrátil se do země Sarira, IV (251)

Abijáš, syn Jarobeámův, zbožný král Izraele, IV (251)

Abijáš, opak otce Jarobeáma, zrušil zákaz poutí a sám vykonával poutě do Jeruzaléma, IV (257)

Abijáš jako jmenovec judského krále byl svému judskému protějšku dalekosáhle nadřazený, IV (257)

Abijáš, podle kabalistů bude A-ovým synem efrajimovský Mesiáš, IV (257)

ABIJÁŠ (אביה)

Abijáš, král judský, vedoucí barbarskou válku proti Jarobeámovi, v níž nepohrblíval mrtvé svého nepřítele, IV (256)

Abijáš, syn Rechabeámův, ničemný král judský, urážel Achijáše Šiloského, IV (256)

Abijáš, v proslovu na hoře Semarájim nazval Achijáše „synem Beliálovým“, IV (256)
 Abijáš, král judský, dobyl Bét-el a smířil se s uctíváním zlatých telat, IV (256)
 Abijáš, podle Josepha A-š, totožný s Abijámem, zemřel bezprostředně po vítězství nad Jarobeámem, IV (256–257)
 Abijáš mluví o stoupcích Jarobeámových jako o „synech Beliálových“ בני בליעל („muži bohaprázdní“), IV (257)
 Abijáš, král judský, jeho syn Ása se ukázal jako hodnotnější panovník než jeho otec, IV (257)

ABIJÁM viz *ABIJÁŠ*

ABIKA (אביקה)

Abika, mezi hrdiny obléhaného města Jeruzaléma vynikal Abika, IV (405)
 Abika metal kameny na Babylóňany, ale propadl mezi vnější a vnitřní hradbu, IV (405)
 Abika, Josephem ztotožněn s mužem jménem Chageirás z Adiabeny, hrdinou války s Římany v roce 70 po Kr., IV (405)

ABILAT (אבילט)

Abilat, otec Gedídin, II (284)

ABÍMAEL (אבימאל)

Abímael, otec Hadořin, vnuk Šémův, II (51)

ABIMELECH viz *Abímelek*

ABÍMELEK (אבימלך)

Abímelek, pelištejský (gerarský) král, I (417)
 Abímelek uchvácen Sářinou krásou, bere si Sáru za ženu a zahrne domnělého bratra (Abrahama) dary, I (417)
 Abímelek večer náhle usne na svém trůnu a má sen, I (417)
 Abímelek, anděl s taseným mečem mu ve snu sděluje, že Sára je vdaná za Abrahama, I (417)
 Abímelek, anděl hrozí A-ovi a jeho blízkým smrtí, pakliže Sáru nevrátí, I (417)
 Abímelek vypráví svým služebníkům svůj sen, I (418)
 Abímelek, když rádcí nepomohli, Bůh se mu zjevil a nařídil mu vrátit Sáru Abrahamovi, I (418)
 Abímelek oklamaný a dotčený, ale Bůh slibuje, že se za něho bude Abraham modlit, I (418)
 Abímelek oceňován, ale faraón jednoznačně zatracován, i když oba měli zkušenost se Sárou shodnou, I (418)
 Abímelek toužil po zbožné Sáře, neboť chtěl počít zbožné dítě, I (418–419)
 Abímelek obdaroval Abrahama, zatímco faraón Sáru, I (419)
 Abímelek se bál Boha a přál si, aby se za něho Abraham modlil, I (419)
 Abímelek věnoval Sáře drahé roucho jako tichou výčitku, aby se Abraham zastyděl, že tak neučinil sám, I (419)
 Abímelek, zásluhou Abrahamovy modlitby A-k a jeho služebníci vyléčení ze všech nemocí svých, I (420)
 Abímelek, Abrahamova modlitba zapůsobila natolik, že neplodná A-ova manželka porodila dítě, I (420)
 Abímelek, Sářino vyléčení z neplodnosti jako odměna za prosebnou modlitbu Abrahamovu za A-ovu ženu, I (421)
 Abímelek, velitelem jeho vojsk byl Píkol, I (422)
 Abímelek, obřezání Izáka oslavují Abraham, Šém, Heber, A-k, Píkol, Terach a Náchor, I (422)
 Abímelek, jeho pastýři smlouvu o vlastnictví Abrahamovy studny svévolně porušili, I (428)
 Abímelek, smlouva mezi Abrahamem a A-em, I (428–429)
 Abímelek přiznává Abrahamovi právo na studnu, I (429)
 Abímelek, Abraham nazval studnu Beer-šeba, „Studna přísahy“: zde s A-em přísahali na smlouvu o přátelství, I (429)
 Abímelek, Sářina pohřbu se účastní Abraham, Izák, Šém, Heber, A-k, Anér, Eškól a Mamre, I (451)
 Abímelek umírá rok po Sářině skonu, ve věku 193 let, I (452)
 Abímelek, po něm nastupuje na trůn jeho dvanáctiletý syn Benmelek, jemuž Abraham kondoluje, I (452)
 Abímelek si po třech měsících všiml, že se Izák a Rebeka chovají jako manželé, I (492)
 Abímelek poznal, že jsou Izák a Rebeka manželé podle astrologických aspektů, I (492)
 Abímelek nařídí svým vezírům, aby oděli Izáka a Rebeku do královských rouch, I (492)
 Abímelek uzná Izáka a Rebeku za muže a ženu a umožní Izákovi pracovat na královském dvoře, I (493)
 Abímelek donutí Izáka odejít z Geraru, I (494)
 Abímelek, Bůh jej za to trestá: zloději mu vyplní v noci dům a je postižen malomocenstvím, I (494)
 Abímelek, názor, že Abímelek časů Izákových je totožný s Abímelekem časů Abrahamových, I (494)
 Abímelek a Pelištejci se přesvědčí, že Bůh je s Izákem, a tak se snaží s Izákem smířit, I (494–495)
 Abímelek, Izákova slepota důsledkem kletby, kterou A-k seslal na Sářiny děti, I (499)
 Abímelek, Juda říká Jakobovi, že je mocný, ale že egyptský král je daleko mocnější, II (96)
 Abímelek jako titul pelištejských králů, II (170)
 Abímelek, v knize *Žalmů* je tak nazýván Akíš, král Gatu, král Pelištejců, zbožný pohan, IV (145)
 Abímelek, Jebúsejci jako potomci A-a, krále Geraru, jenž se později usadil v Jeruzalémě, IV (148)
 Abímelek, předek Jebúsejců, vybudoval v Jeruzalémě bytelnou pevnost Sión, IV (148)
 Abímelek, na památnících byl vyryt text smlouvy mezi Abrahamem a pelištejským králem A-em, IV (149)
 Abímelek, Židé smlouvu respektovali, jenže za časů Davidových A-ův rod vymřel, IV (149)
 Abímelek, památník uzda muly, kterou Izák věnoval A-ovi na znamení smlouvy mezi Izraelem a Pelištejci, IV (151)

ABÍMELEK (אַבִּימֶלֶךְ)

- Abímelek byl šekemský král; byl synem Gedeónovým a jeho šekemské ženiny, IV (69)
 Abímelek, vyznavací Baal-zebúba pomáhali Gedeónovu synovi A-ovi usmrtit jiné syny Gedeónovy, IV (69)
 Abímelek na kameni povraždil své bratry, a proto zemřel tím, že mu mlýnský kámen spadl na hlavu, IV (69)
 Abímelek, Jótam jej přirovnal k trnitému keři, IV (69)
 Abímelek, lišil se od svého otce, byl zlovolný a chamtivý, IV (70)
 Abímelek, jeho otec, král Gerarský, byl naopak velkomyslný a osvícený, IV (70)
 Abímelek vládl tři roky, neboť byl vůči otci, Gedeónovi, umírněný, IV (70)
 Abímelek, Izraelci, kteří mu dovolili zavraždit Gedeónovy syny, projeví vůči Gedeónovi nevďěčnost, IV (70)
 Abímelek, jeho matka se jmenovala Druma, IV (70)
 Abímelek, jeho nástupce Jaír jej ve zlovolnosti ještě předčil, IV (70)

ABÍMENOS (אַבִּימָנוֹס)

- Abímenos, král země Kitejské, válka, kterou svedli Hadad Edómský a A-s Kitejský, II (168)
 Abímenos Kitejský vtrhl do Seíru a zabil seirského krále Hadada, II (168)
 Abímenos nechal Hadada popravit a učinil ze Seíru provincií země Kitejské, II (168)
 Abímenos panoval nad zemí Kitejskou 48 let a zemřel, II (168)

ABÍNÁDAB (אַבִּינָדָב)

- Abínádab, Saul se před odchodem do bitvy řídil radou svého syna A-a („otce dobrovolné oběti“), IV (121)
 Abínádab nazýván také Išvi (1. Samuelova 14, 41) = byl hoden (שִׁיָּה) být zmiňován spolu s otcem, IV (121, 130)

ABÍRAM (אַבִּירָם)

- Abíram, viz zejména *Dátan a Abíram*
 Abíram, Dátan a A-m, bratři, synové Palúovi z pokolení Rúbenova, II (267)
 Abíram, Dátan a A-m, bratři, až do smrti jsou úhlavními nepřáteli Mojžíše, II (267)
 Abíram, jeden ze sedmdesáti starších, starší z kmene Josef, III (258)

ABÍŠAGA (אַבִּישָׁג)

- Abíšaga, její krása, I (145)
 Abíšaga, kromě ní byly krásné ženy: Eva, Sára, Rachab, Abígajil, Ester, Míkal a Jáel, I (145)
 Abíšaga, Rebeka svou krásou předčila i A-u, I (458)
 Abíšaga, Adónijáš se považoval za legitimního Davidova nástupce, neboť se chtěl oženit s A-ou, IV (191)
 Abíšaga, David se s ní neoženil, neboť král se nesměl oženit s více než 18 ženami, IV (191)

ABÍŠAJ (אַבִּישָׁי; příp. אַבְשָׁי)

- Abíšaj, když si Davidův bratranec A-j připravuje v pátek vodu k mytí, uvidí v ní kapky krve, IV (172)
 Abíšaj se připravuje k šabatě, když se stane druhý zázrak: objeví se holubice, IV (172)
 Abíšaj, holubice si před ním začne vytrhávat peří, sténat a kvílet, IV (172)
 Abíšaj ví, že holubice je symbolem Izraele, a proto pochopí, že se král David ocitl v nebezpečí, IV (172)
 Abíšaj si musel vyžádat svolení mudrců, aby mohl nasednout na Davidova nejrychlejšího oře, IV (172)
 Abíšaj, jakmile se vyšvihl do sedla, země se zázračně smrštila a Abíšaj se ocitl v zemi Pelištejců, IV (172)
 Abíšaj, Orpa, matka čtyř obrů, se okamžitě pokusí A-e zabit, leč A-j ji skolí, IV (172)
 Abíšaj, Jišbí uvidí A-e, zarazí oštěp ratištěm do země a vyhodí Davida do povětří, aby se král nabodl, IV (172–173)
 Abíšaj pohotově pronese Jméno Boží a Davidův pád na hrot oštěpu zastaví, IV (173)
 Abíšaj radí Davidovi myslet na sebe, jen ať si děti prodávají vosk, a oba se modlí, IV (173)
 Abíšaj pak znovu vysloví Boží jméno a David nezraněný klesne k zemi, IV (173)
 Abíšaj a David utíkají před Jišbím, jehož síla opustí, když shledá, že je matka mrtvá; společně pak obra zabijí, IV (173)
 Abíšaj a Jóab přispěchají ze země Amónců Davidovi na pomoc, IV (173)
 Abíšaj, mor řádl krátce, ale zemřel zbožný A-j, jehož život mohlo vyvážit jen 75 000 zbožných a učených, IV (178)
 Abíšaj zbožný a učený, ale zhřešil tím, že se stal komplicem svého bratra Jóaba při zavraždění Abnéra, IV (178)
 Abíšaj, na znamení, že zhřešil použito (ve verši 2. Samuelova 10, 10) *scriptio defectiva* אַבְשָׁי, IV (178)

ABNÉR (אַבְנֵר)

- Abnér, Saul vzal dva zbrojnoše, A-a a Amasu, a odebral se za A-ovou matkou, čarodějnici z Én-dóru, IV (118)
 Abnér, když se A-r a Amasa Saula vyptávají, odvěti jim, že mu Samuel radí vytáhnout do vítězné bitvy, IV (120)
 Abnér, na Saulově dvoře vynikal Saulův bratranec A-r, syn čarodějnice z Én-dóru, obr mimořádných rozměrů, IV (124)
 Abnér, snadnější bylo pohnout hradbou o tloušťce šest loktů než jednou jeho nohou, IV (124)
 Abnér, příhoda, kdy David zabloudiv mezi jeho nohy, když obr spal, IV (124)
 Abnér, celý tábor Izraele se A-ovi vešel mezi kolena, IV (124)
 Abnér měl mimořádnou sílu: kdyby měl něco, za co by mohl zemi uchopit, dokázal by s ní zatřást, IV (124, 125)
 Abnér, Asáel, Jóabův bratr, usiloval A-ovi o život a byl A-em zabit, IV (124)
 Abnér, Asáelovu smrt pomstil Jóab a A-a zabil, IV (124)

- Abnér, rána, kterou David utrpěl ztrátou Asáela, se vyrovnala ráně způsobené smrtí devatenácti mužů, jež A-r zabil s Asáelem, IV (125)
- Abnér byl světcem, ba „lvem zákona“, ale za některé postoje si vlastně smrt zasloužil, IV (125)
- Abnér odmítl popravít kněze v Nóbu, ale provinil se, že neodradil Saula od jeho záměru, IV (125)
- Abnér, provinil se tím, že zabránil usmíření Saula s Davidem, IV (125)
- Abnér, David chtěl odříznutým cípem pláště Saula přesvědčit o své nevině, ale A-r proti němu krále poštvál, IV (125)
- Abnér a Amasa jako „dva lvové Tóry“ za časů Saulova panování, IV (125)
- Abnér, jeho jméno znamená „otec světla“, neboť byl hlavou (otcem) sanhedrinu, jenž osvětluje svět moudrostí, IV (125)
- Abnér a Amasa odmítl popravít kněží v Nóbu, i kdyby měli rezignovat, IV (125)
- Abnér říká Saulovi, že David našel „ten cár hadru“ na trnitém keři, na němž se zachytila králova suknice, IV (126)
- Abnér napsal dopis „od Abnéra Davidovi“, ale měl uctivě napsat „Davidovi od Abnéra“, IV (126)
- Abnér, na lidském životě mu nezáleželo: pro pobavení pořádal bojové hry, při nichž přišlo o život mnoho mužů, IV (126)
- Abnér, nelze jej vinit za podporu Saulova syna Íš-Bóšeta proti Davidovi, IV (126)
- Abnér věděl, že Bůh slíbil Benjaminovcům dva krále, IV (126)
- Abnér a Amasa říkají, že urím a tumím se lze ptát na přikázání toho, komu jde o obecné blaho, IV (128)
- Abnér, Saul jej vysílá zjistit, zda David pochází z klanu Peres (Peres), nebo z klanu Zerach, IV (144)
- Abnér, spor mezi A-em a Dóegem, zda se zákon (*Deuteronomium*) týká jen moábských žen, nebo i mužů, IV (144)
- Abnér, David unikl ve svízelné situaci A-ovi jen díky tomu, že vosu dala A-ovi žihadlo, IV (146)
- Abnér neuvěřil, že byl David tak blízko, a tak se snažil Saula přesvědčit, že David podváděl, IV (146)
- Abnér tvrdil, že David musel přinést nádobu s vodou, kterou ztratil sluha, IV (146)
- Abnér, Abišaj je zbožný a učený, ale zhřešil tím, že se stal komplicem svého bratra Jóaba při zavraždění A-a, IV (178)
- Abnér, Jóab se dopustil nejen vraždy A-a a Amasy, ale i nepravostí vůči Davidovi, IV (191)
- Abnér, Šalomoun jej musí potrestat ve světě tomto, aby A-r neztratil podíl na světě příštím, IV (192)

ABRAHAM (אַבְרָהָם)

- Abraham, viz též *přítel Boží*
- Abraham, viz též *patriarchové* (rejstřík B)
- Abraham, Izák a Jákob; viz *patriarchové* (rejstřík B)
- Abraham, obývá třetí oddělení ráje, I (78)
- Abraham, motiv odmítání zemřít v legendách o něm, I (142)
- Abraham, pět let bylo odepsáno A-ovi a přičteno Davidovi, I (149)
- Abraham, někdy se uvádí, že země byla prokleta od narození A-a, I (179)
- Abraham, beran, jehož obětoval místo Izáka, stvořen za soumraku šestého dne, I (188)
- Abraham, po Adamově smrti knihu od Raziela vlastnil Šét, pak Noe, pak A-m, I (201)
- Abraham, deset pokolení od Noema po A-a, I (220)
- Abraham, z generace předpotopní Bůh mluvil jen s Noemem a pak zase až s A-em, s nikým jiným, I (220–221)
- Abraham, podle starých pramenů jeho zbožnost a spravedlnost převyšuje z-ost a s-ost Henochovu a Noemovu, I (257)
- Abraham, získá zázračný Metušelachův meč a porazí s ním vojska králů, I (274)
- Abraham, Noe před smrtí svěří svatou knihu (Razielovu, Adamovu) Šémovi, ten zase A-ovi, I (292)
- Abraham, Šém naučil kněžskému řemeslu bratra Jefeta a nakonec i A-a, I (308)
- Abraham se modlil, aby Šechina spočinula v „domě Šémově“ (Jeruzalémě), a Bůh mu vyhověl, I (308)
- Abraham mezi dvanácti zbožnými, kteří nesouhlasili se stavbou Babylónské věže, I (323)
- Abraham se snaží odradit hříšnou generaci Babylónské věže od stavby, I (324)
- Abraham, Joktán jej marně přemlouvá k útěku, I (323)
- Abraham zůstane ve vězení, zatímco jeho jedenáct kolegů uprchne do hor, I (323)
- Abraham, lidé jej odvedli a uvrhli do vypalovací pece, I (323–324)
- Abraham, zemětřesení ve chvíli, kdy byl uvržen do vypalovací pece, I (324)
- Abraham, 84 000 přihlížejících sežehnuto, ale Abrahamovi plamen neublížil, I (324)
- Abraham o zázraku vypráví ostatním jedenácti zbožným, I (324)
- Abraham, kromě něj, Náchora, Lota a Reúa jména dvanácti zbožných z *Genesis* 10, 26–29 (podle synů Joktánových), I (324)
- Abraham, jen kvůli němu Bůh trpěl deset generací (od Noema po Abrahama), I (335)
- Abraham, sám svět byl stvořen k tomu, aby mohly být odměněny jeho zásluhy, I (335)
- Abraham, jeho příchod na svět zjeven jeho prapředku Reúovi, I (335)
- Abraham, Reú při Serúgově narození prorokuje, že se ve čtvrté generaci zrodí neposkvrněný dokonalý (A-m), I (335)
- Abraham jako otec národů, I (335)
- Abraham vybrán z dvaceti generací (počítáno od Adama), I (336)
- Abraham, ač tanajci považují tři patriarchy za rovnocenné, v legendách je A-m považován za oblíbenec, I (336)
- Abraham, syn Amtelaj, dcery Karnabóovy, a Teracha, I (338)
- Abraham, jeho narození vyčetl Nimrod z hvězd, I (338)
- Abraham, dítě (A-m) se posunulo pod matčina (Amtelaj) prsa, takže Terach ho neobjevil, I (339)
- Abraham, Amtelaj se uchýlí do jeskyně v poušti, kde jej tajně porodí, I (339–340)

- Abraham, z tváře novorozeného A-a se line záře, jež osvětluje celou jeskyni, I (340)
- Abraham, jeho matka jej ponechá v jeskyni, aby se o něho postaral Hospodin, I (340)
- Abraham, tři roky strávil malý A-m v jeskyni, I (340)
- Abraham, třináct let strávil malý A-m v podzemní skrýši, I (340)
- Abraham, tři roky mu byly, když poznal svého Stvořitele, I (340)
- Abraham, 48 let mu bylo, když poznal svého Stvořitele, I (340)
- Abraham, 48 let mu bylo, když si zošklivil skutky generace Babylónské věže a přemýšlel o Bohu a vesmíru, I (340)
- Abraham, tři roky se věnoval samostudiu a pak se začal učit od Šéma, I (340)
- Abraham, po studiu sám sepsal *Sefer jecira*, I (340)
- Abraham, poté si ho vzal Bůh k sobě, políbil jej, nazval jej Svým přítelem a uzavřel s ním smlouvu, I (340–341)
- Abraham, Gabriel zařídí, aby novorozenému A-ovi vytékalo z malíčku mléko, I (341)
- Abraham sál mléko z malíčku deset dní a pak se vydal pěšky z jeskyně ven, I (341)
- Abraham, deset dní starý, považuje hvězdy za bohy, I (341)
- Abraham, chvíli za bohy považuje slunce a měsíc, I (341)
- Abraham, usoudí, že všemi nebeskými tělesy musí někdo hýbat, I (341)
- Abraham došel k pravé víře na základě rozjímání nad přírodními zákony, I (341)
- Abraham skrze pozorování vzájemného potírání živlů usoudí, že je chybou uctívat živly, I (342)
- Abraham, přistoupí k němu Gabriel, pozdraví jej a odvede k prameni, I (342)
- Abraham se pomodlil k Bohu, poklonil se a lehl si tváří k zemi, I (342)
- Abraham, Amtelaj jej nenajde v jeskyni a myslí si, že se stal potravou divé zvěře, I (342)
- Abraham, Amtelaj potká mladíka a nepozná, že je to Abraham, neboť zázračně rychle vyrostl, I (342)
- Abraham se dává matce poznat, I (343)
- Abraham, vysvětluje matce svou víru v Boha, I (343)
- Abraham vyzývá matku, aby Nimrodovi vyřídila, že je kromě něho ještě jeden Bůh, I (343)
- Abraham, Terach vše prozradí Nimrodovi a rádci doporučují poslat pro A-a a vsadit jej do vězení, I (343)
- Abraham při pohledu na blížící se vojsko dostává strach a prosí Boha o pomoc, I (344)
- Abraham, Gabriel položil mezi něho a útočníky hustá, temná a těžká mračna, jež vojáky vyděsila, I (344)
- Abraham, narodil se v Kamarinu, známém též jako Uria (biblický Ur), I (344)
- Abraham, deset let v Nimrodově zajetí v כַּרְדִּי, pak v קַרְדִּי nebo v כַּרְדִּי, I (344)
- Abraham, Gabriel jej na Boží příkaz odnese na ramenou do Babylónu, I (344–345)
- Abraham v Babylónu hlásá jméno Boží, potkává svoje rodiče a na Gabrielův pokyn je poučuje o pravé víře, I (345)
- Abraham je služebníkem a spolehlivým a důvěryhodným správcem Božího domu, I (345)
- Abraham vyzývá Nimroda k víře v pravého Boha, I (345)
- Abraham, jeho hlas tak mocný, že se kácejí modly; i sám Nimrod upadne na dvě a půl hodiny do bezvědomí, I (346)
- Abraham, když mu bylo dvacet let, jeho otec Terach onemocněl, I (346)
- Abraham a Háran dostanou za úkol prodat dvě modly, Háran úkol prostě splní, I (346)
- Abraham porovnává stáří model se stáří kupujících, I (346, 347)
- Abraham uchopil obě modly, uvázal jim provaz kolem krku a vláčel je, tváří k zemi, po městě, I (346)
- Abraham vidí, že modla má ústa, ale nemluví; má oči, ale nevidí; má nohy, leč nechodí; má uši, leč neslyší, I (347, 364)
- Abraham říká, že Nimrod je jen psem, který se prohlásil bohem a vyžaduje, aby byl uctíván, I (347)
- Abraham přesvědčí stařenku, z níž se posléze stala misionářka víry pravé, I (347–348)
- Abraham, zohaví všechny modly, zatímco Nimrod pořádá slavnost, I (348)
- Abraham, Nimrod jej dá vsadit do vězení s tím, že stráže mu nesmějí podávat ani chleba, ani vodu, I (349)
- Abraham, Gabriel mu ve vězení zajišťuje po celý rok stravu a pramen čisté vody, I (349)
- Abraham, žalárník žasne, že A-m po roce nezemřel hladem a žízni, I (349)
- Abraham má být uvržen do pece, ale plameny pokaždé pohltnou toho, jenž ho tam chce uvrhnout, I (350)
- Abraham, Satan poradí Nimrodovi, jak sestrojít katapult k vystřelení A-a do pece, I (350)
- Abraham, Satan sestrojí katapult osobně, A-m je svázán a vložen do k-u, I (350)
- Abraham, Satan mu navrhuje, aby se zachránil tím, že se pokloní Nimrodovi, I (350)
- Abraham, matka mu rovněž navrhuje, aby se poklonil Nimrodovi, I (350)
- Abraham, jeho modlitba, když leží v katapultu, I (350. 350)
- Abraham, Gabriel jej chce zachránit, ale Abraham trvá na tom, že jej zachrání sám Bůh, I (351)
- Abraham, Bůh je tak dojatý, že jej zachrání z ohnivě pece osobně, I (351)
- Abraham, větve vydaly ovoce a ohnivá pec se proměnila v rozkošný zahradní altánek pro A-a a anděly, I (351)
- Abraham, král Nimrod, všichni velmožové a všichni lidé uvěřili v A-ova Boha, I (351, 355)
- Abraham nadřazený nejen bezbožnému Nimrodovi, ale i zbožným mužům své doby, I (352)
- Abraham nadřazený Noemovi, Šémovi, Heberovi a Ašúrovi, I (352)
- Abraham, jeho víra byla prakticky neotřesitelná, I (352)
- Abraham, Terach četl z hvězd správně: Háran pozřen ohněm a jeho dcera Sára se stala ženou A-ovou, I (353)
- Abraham o rok starší než bratr Náchor, Náchor o rok starší než bratr Háran, I (354)

- Abraham, Náchor a Háran dvojčata, mnohem starší než A-m, I (354)
- Abraham podle *Knihy jubileí* spálil všechny otcovy modly a Háran uhořel ve snaze je zachránit, I (354)
- Abraham, Chaldejci se jej a Hárana rozhodli ponořit do ohně (bylo jejich zvykem nořit děti do ohně), I (354)
- Abraham, krátce před jeho narozením začaly matky házet děti do ohně, I (355)
- Abraham byl z ohně zachráněn Bohem, Háran byl upálen, I (355)
- Abraham říká králi, velmožům a lidem, aby se mu neklaněli, ale aby se klaněli Bohu, I (355)
- Abraham je zahrnut králem dary a dostane od něho dva otroky, Ógiho a Eliezera, I (355)
- Abraham je zahrnut dary i od velmožů, stříbrem, zlatem a drahokamy, I (355)
- Abraham, s potěšením získává 300 stoupců pravého náboženství, I (355)
- Abraham, v prorockých schopnostech jej předčí Sára, I (355)
- Abraham, Nimrod se ve snu dozví, že jeho armádu porazí A-m a že jej zabije jeden z A-ových potomků, I (356)
- Abraham, Anoko vykládá Nimrodovi jeho sen v době, kdy bylo A-movi 52 let, I (356)
- Abraham, Anoko doporučuje Nimrodovi, aby se konečně A-a zbavil, I (356)
- Abraham, Nimrod vysílá soudní zřízence, aby A-a usmrtili, I (356)
- Abraham je varován Eliezerem a měsíc se skrývá v domě Noemově a Šémově, I (356)
- Abraham, Noe a Šém mu pomáhají přesvědčit Teracha k odchodu do země kenaánské, I (356–357)
- Abraham, Terach a Lot se vydávají do Cháranu, kde A-m záhy mnohé místní obrátí na víru, I (357)
- Abraham, Terach odměněn: bylo mu dovoleno sledovat, jak jeho syn A-m vládne světu jako král, I (357)
- Abraham, zázrak pro Sáru a A-a: narození Izáka starým rodičům, I (357)
- Abraham, zázrak omlazení: A-m a Sára byli při narození Izáka omlazeni, I (357)
- Abraham dal proto razit minci: starý manžel s chotí na přední straně a mladý manžel s chotí na zadní straně, I (357)
- Abraham, Nikolaos z Damašku uvádí, že A-m byl králem v Damašku, I (358)
- Abraham jmenován králem na základě velikosti ducha, neboť disponoval vpravdě královským vědomím, I (358)
- Abraham odmítal usednout na královský trůn, který mu nabízely národy, I (358)
- Abraham, Terach se rozhodl odejít do Palestiny dřív, než Bůh k tomu vybídl A-a, I (358)
- Abraham, Terach mu při narození říkal Abram z vděčnosti k Nimrodovi, který jej měl v úctě na svém dvoře, I (358)
- Abraham, Nimrod roztříští kojenci hlavu v domnění, že je to A-m, I (359)
- Abraham, Terach ukryje syna Abrahama, jeho matku a chůvu v jeskyni, I (359)
- Abraham, v jeskyni s ním přebýval také Hospodin, I (359–360)
- Abraham, po deseti letech opustil s matkou i chůvou jeskyni, I (360)
- Abraham, ve čtyřech letech jej svěřil Terach do Náchorovy péče, jenž se dítě marně snažil naučit modloslužbě, I (360)
- Abraham zjistil, že kamennému Marumachovi upadla hlava a leží před železným bohem Náchorovým, I (360)
- Abraham si osedlal mulu a vydal se prodávat pět otcových model, I (360)
- Abraham zamíří do hospody, v níž se zastavovali kupci cestující ze syrské Fandany do Egypta, I (360)
- Abraham, velbloud kupců řihl, A-ova mula se splašila a tři modly se rozbily, I (360–361)
- Abraham, kupci koupili obě neporušené modly a poskytli Abrahamovi odškodné za modly rozbité, I (361)
- Abraham předává otcí vydělané peníze a Terach má velkou radost, I (361)
- Abraham nachází mezi odřezky dubového dřeva boha Varisata a svěřuje mu péči o udržování ohně, I (361)
- Abraham se vrací a Varisat je těžce ohořelý, I (361)
- Abraham Terachovi říká, že Varisat se pro něho vrhl do ohně, I (361)
- Abraham, jeho duše nad otcovou zatvrzelostí zaúpěla, I (362)
- Abraham otcí vysvětluje, že je hloupé uctívat modly, neboť původcem všeho je Bůh, I (362)
- Abraham ve čtrnácti letech opustil otce, jenž se oddával modloslužbě, a krkavci přestali sužovat zemi, I (363)
- Abraham vhodí otcovy modly do ohně a Háran, jenž se je pokusí zachránit, tehdy uhoří, I (363)
- Abraham podle všech pramenů dospěl k víře v Boha na základě svých vlastních rozumových úvah, I (363)
- Abraham, muži, kteří dospěli k poznání Boha sami od sebe – A-m, Jób, Chizkijáš; čtvrtým bude Mesiáš, I (363)
- Abraham žádá matku o pochoutku z kůzlete, aby mohl uctít otcovy modly, I (364)
- Abraham, Duch Boží se jej zmocní, když si uvědomí, že otcovy modly nereagují na podané jídlo, I (364)
- Abraham uchopí sekýru a pokácí všechny otcovy modly, I (364)
- Abraham, modly ani nemluví, ani nejedí, ani se nepohybují, říká nejen A-m, ale i Terach a po něm Nimrod, I (364–366)
- Abraham, Nimrod jej dá vsadit do vězení, I (366, 366)
- Abraham, po deseti dnech věznění význační mužové říše králi poradí, aby dal A-a upálit, I (366)
- Abraham, Terach Hárana křivě obviní, a tak je Háran spolu s Abrahamem svlečen, spoután a vhozen do pece, I (366)
- Abraham, Háran ohněm pozřen, ale Abraham se tři dny a tři noci prochází uprostřed plamenů, I (366)
- Abraham je služebníkem Božím, Nimrod to pochopí, I (367)
- Abraham podroben deseti pokušením, v nichž obstál, I (367), II (211–212)
- Abraham, jeho první zkouškou byla nutnost odejít z rodné země, I (367)
- Abraham odchází od svého otce v Cháranu a vydává se do Kenaánu, I (367)
- Abraham chce sjednotit národy pod křídly Šechiny, leč starého otce nechává v Cháranu a odchází, I (367)
- Abraham se vydává do Kenaánu, provázen trojím Božím požehnáním, I (367–368)

- Abraham, „staň se požehnaním“ znamená, že požehnáno je každému, kdo se s A-em dostane do styku, I (368)
- Abraham, zásluhou Božího požehnání mu vděčí za šťastnou plavbu i námořníci, I (368)
- Abraham, Bůh mu slíbil, že Bůh bude veleben jako „štit Abrahamův“ (takové cti se těšil už jen David), I (368)
- Abraham obdržel tři koruny; korunu Tóry, korunu kněžství a korunu království, I (369)
- Abraham, tři koruny od něho později zdědil Izrael, I (369)
- Abraham poznal, že Kenaán je zaslíbená země, neboť tam se mu zjevil Bůh, I (369)
- Abraham v Kenaánu vztyčí první oltář Hospodinovi, I (369)
- Abraham vztyčí druhý oltář v Chebrónu, další pak v Aji, I (369)
- Abraham, každý oltář se stal střediskem pro A-ovy misionářské aktivity, I (369)
- Abraham rozbil stan pro Sáru, pak pro sebe, a neprodleně přiváděl proselyty pod křídla Šechiny, I (369–370)
- Abraham zdůrazňoval lásku, pak spravedlnost, David nejprve spravedlnost, pak lásku, I (370)
- Abraham respektuje práva Kenaánců a nasazuje svým velbloudům náhubky, I (370)
- Abraham se usadil v Kenaánu a okamžitě v zemi vypukl hladomor, I (371)
- Abraham, hladomor za jeho časů byl na zem seslán, aby se vyzkoušela pevnost A-ovy víry, I (371)
- Abraham, hladomorem byl za jeho časů stížen jen Kenaán, I (371)
- Abraham zamíří do Egypta, aby se seznámil s moudrostí místních kněží a aby hlásal slovo Boží, I (371)
- Abraham projevil nedostatek víry v Boha, když ze strachu nepřiznal, že je Sára jeho žena, I (372)
- Abraham vybidne Sáru, aby se před egyptskou hranicí ukryla v koši, I (372)
- Abraham dostává od faraóna zlato a stříbro, diamanty a perly, brav a skot, otroky a otrokyně, I (373)
- Abraham faraónem opět obdarován a po třech měsících v Egyptě se vrací se Sárou do Kenaánu, I (375)
- Abraham, podle Artapana zůstal v Egyptě 20 let, I (375)
- Abraham, podle *Knihy jubileí* strávil Abraham v Egyptě pět let, I (375)
- Abraham, Egypťané jej naučili čarodějnému umění, I (375)
- Abraham, faraón jej provázel čtyři kroky; za tento laskavý skutek se Egypťané stali pány Izraele na čtyři století, I (375)
- Abraham, Lotovi pastýři odmítají dávat svým velbloudům v Kenaánu náhubky, I (378)
- Abraham je neplodný jako mula, říkají Lotovi pastýři, I (378)
- Abraham, nezpochybnitelnost jeho dědictví potvrzena, I (378–379)
- Abraham, země požehnaná vodou; A-ovo potomstvo požehnané skrze Tóru, I (379)
- Abraham, jak pošlapávána země, tak pošlapávané potomstvo A-ovo čtyřmi královstvími, I (379)
- Abraham, spor mezi ním a Lotem příčinou, proč Svatá země zůstávala v rukou cizinců, I (379)
- Abraham vede válku se čtyřmi králi, I (379–380)
- Abraham, pět bezbožných králů se chtělo dostat přes Lota na kobyliku A-ovi, I (379)
- Abraham, jedním z pěti bezbožných králů byl i Amráfel, tj. Nimrod, I (379)
- Abraham, Bérovi je souzeno obrátit na víru neznabohy, kteří neuvěřili v záchranu A-a z pece ohnivé, I (380)
- Abraham, vojska Kedorlaómera, Arjóka a Tideála vyplení Sodomu a zajmou Lota, syna A-ova bratra, I (381)
- Abraham, jakmile se dozví, že byl jeho synovec Lot zajat, ihned se rozhodne jej osvobodit a nelituje zlata a stříbra, I (381)
- Abraham vstupuje do války v zájmu Lotově, ale i přátelských vztahů s obyvateli Sodomy, I (381–382)
- Abraham, jeho tři učedníci: Anér, Eškól a Mamre, I (382, 395)
- Abraham, podle Filóna měl 300 bojovníků, kteří se narodili v jeho domě, I (382)
- Abraham měl 318 bojovníků, ale jejich pomoci se marně dovolával, I (382)
- Abraham získal do války jen Eliezera; Bůh za odměnu propůjčil Eliezerovi sílu 318 mužů, I (382)
- Abraham, 15. dne měsíce nisanu v noci určené ke konání zázraků, strhla se bitva mezi ním a mocnými králi, I (382)
- Abraham, šípy a kameny mu neublížily, I (382)
- Abraham, vrhal prach země, strniště a řezanku, měnící se ve smrtící oštěpy a meče, I (382–383)
- Abraham, byl vysoký jako 70 mužů a konzumoval jídlo za 70 mužů, I (383)
- Abraham, jeho krok měřil čtyři míle, I (383)
- Abraham, v Danu jej síla opustila, neboť tam později Jarobeám vztyčil zlaté býčky, I (383)
- Abraham, lidé na něho volají „Ty jsi náš král! Ty jsi náš kníže! Ty jsi náš bůh!“, I (383)
- Abraham ve válce zvítězil, protože se postavil po pravici Boží, I (383)
- Abraham, na jeho straně nebeské mocnosti, I (383)
- Abraham, planeta Jupiter mu svítí v noci, I (383)
- Abraham, po jeho boku bojoval anděl Lajla, I (383)
- Abraham příbuzný se sluncem, I (383)
- Abraham, král sodomský, hrdý na svoji zázračnou záchranu z jílovité jámy, mu nabízí kořist, I (384)
- Abraham kořist odmítá, ale dává podíl i mužům, kteří do boje nešli, I (384)
- Abraham, David se řídí jeho příkladem: dává podíl i mužům, kteří do boje nešli, I (384)
- Abraham se obává Šémova hněvu, ale Bůh jej ubezpečuje, že mu Šém požehná, I (384)
- Abraham, Melchisedech (Šém) mu vyšel vstříc s chlebem a vínem, I (384)
- Abraham, Melchisedech (Šém) mu objasňuje zákony kněžství a Tóry, I (384)
- Abraham, Melchisedech mu žehná a nazve jej v souvislosti s vlastnictvím světa „partnerem Božím“, I (384)

- Abraham, při žehnání zmíní Melchisedech nejprve A-a a pak Boha; proto byl zbaven kněžství, I (384)
- Abraham, kněžská důstojnost Melchisedecha přechází na A-a a jeho potomky, I (384)
- Abraham, studuje na akademii Šémově (Melchisedechově), I (385)
- Abraham je odměněn, že nevzal nitku ani řemínek k opánkům z toho, co získáno bylo jako kořist, I (386)
- Abraham, nedotkl se ukořistěného řemínku od opánku, a tak jeho potomci vrhají botu směrem na Edóm, I (386)
- Abrahama trápí prolítí krve ve válce, Bůh jej uklidňuje, I (386)
- Abraham, je mu udělena od Boha milost: sdělil mu, co mu hodlá dát, I (386)
- Abraham, odměna přehojná (*Genesis* 15, 1), kterou A-m a jeho potomci obdrží ve světě příštím, I (386)
- Abraham si ve hvězdách přečetl: „A-e, nepočneš žádné děti“, I (386)
- Abraham, Bůh jej opravuje: „Jsi prorok, žádný astrolog“, I (387)
- Abraham, dle rabínského pojetí Bůh napomíná A-a, aby příliš nespolehal na astrologii, I (387)
- Abraham za svou prostou víru odměněn podílem na tomto světě i na světě příštím, I (387)
- Abraham, součástí odměny za jeho pevnou víru byla později i záchrana Izraele z exilu, I (387)
- Abraham, podle něho byla záchrana Izraele z exilu aktem milosti, I (387)
- Abraham dostává od Boha pokyn obětovat tři jalovice, tři kozy, tři berany, hrdličku a holoubátko, I (387)
- Abraham, sporná otázka počtu zvířat, jež obětoval, I (387)
- Abraham, spor, zda otázkou „podle čeho poznám, že ji obdržím?“ projevil (ne)dostatek víry, I (387–388)
- Abraham, otrocké postavení Izraele v Egyptě bylo podle rabínského pojetí trestem za A-ův nedostatek víry, I (388)
- Abraham, jeho tři hříchy: emigruje z Palestiny v čase hladu, vystaví Sáru mravnímu nebezpečí a prokáže málo víry, I (388)
- Abraham, smlouva mezi polovinami, I (386–391)
- Abraham, jeho děti musejí studovat Tóru, neboť jim poskytne světlo v tomto světě i ve světě příštím, I (388)
- Abraham obětovaná zvířata rozpůlil, aby Izrael odolal moci čtyř království, I (389)
- Abraham obětované ptáky nerozpůlil, aby Izrael zůstal celý, I (389)
- Abraham, je mu ukázán mesiášský čas a čas vzkříšení mrtvých, I (389)
- Abraham přiložil půlky obětovaných zvířat proti sobě, zvířata opět obživla a ptáci vzlétli, I (389)
- Abraham, byly mu zjeveny dějiny Izraele, I (389)
- Abraham, jeho vize dýmající pece, Geheny, a ohnivé pochodně na Sínaji při zjevení, I (389)
- Abraham, padl na něj strach, děs a veliká temnota, panství čtyř království, I (389)
- Abraham, jeho děti musejí vykonávat bohoslužby v Chrámu a studovat Tóru, I (390)
- Abraham, pokud jeho děti zanedbají bohoslužby a studium Tóry, nevyhnou se Geheně nebo nadvládě cizinců, I (390)
- Abraham si musí vybrat, zda Izrael bude potrestán Gehenou, nebo nadvládou cizinců, I (390)
- Abraham, Bůh mu radí, aby si zvolil nadvládu cizinců, I (390)
- Abraham, Bůh mu ukazuje čtyřsetletou porobu Izraele v Egyptě, I (390)
- Abraham se dozvídá, že nadvládě cizáků nezažije, I (390)
- Abraham se dozvídá, že Terach bude mít podíl na světě příštím, neboť se kál, I (390)
- Abraham, Bůh mu zjeví, že syn Izmael nastoupí cestu spravedlivých ještě za otcova života, I (390)
- Abraham, Bůh mu slibuje, že vnuk Ezau nenastoupí cestu bezbožníků, dokud děd nezemře, I (390)
- Abraham, Bůh mu slibuje, že Izrael bude ze čtyřsetleté poroby vysvobozen, I (390)
- Abraham, v noci mu Bůh ukázal mezi polovinami poražených zvířat ráj, I (390)
- Abraham, Jaoel jako velitel serafů jej odvádí do nejvyššího nebe, I (390)
- Abraham, oděn do roucha slávy, stane se jednou z oslavených bytostí, I (390)
- Abraham, Jaoel mu ukáže hvězdy, hlubinu, leviatana, ráj i Gehenu, I (391)
- Abraham, Jaoel mu ukáže veškeré dějiny od Adamova pádu až po příchod Mesiáše, I (391)
- Abraham, smlouva mezi polovinami uzavřena až po válce s králi, I (392)
- Abraham, smlouva mezi polovinami uzavřena o novoluní třetího měsíce (sivanu), tj. shodně se zjevením na Sínaji, I (392)
- Abraham, smlouva mezi polovinami uzavřena na samotném počátku A-ovy kariéry, I (392)
- Abraham, Sára, bezdětná ještě deset let po usazení se v Palestině, osvobozuje Hagar, aby ji mohla dát manželovi, I (391)
- Abraham, Hagar, poučena Duchem svatým, představovala pro A-a vhodnou společnici, I (392)
- Abraham a Sára oddáni 75 let před Izákovým narozením, I (392)
- Abraham uzavírá smlouvu mezi polovinami v sedmdesáti letech, pak pět let v Cháranu, teprve pak v Palestině, I (392)
- Abraham, Hagar s ním otěhotní krátce po svatbě, I (393)
- Abraham ukončil veškerý pohlavní styk s Hagar, jakmile se ukázalo, že je těhotná, I (393)
- Abraham, po Sářině smrti se znovu s Hagar ožení, I (393)
- Abraham, Sára si mu stěžuje na Hagar, I (393)
- Abraham, Sára jej obviní, že když v modlitbách prosil o děti, neupřesnil, že by to měly být děti Sářiny, I (394)
- Abraham mírní Sáru, aby s Hagar už nejednala jako s otrokyní, I (394)
- Abraham, nazývat jej původním jménem Abram se považuje za nezákonné, I (394)
- Abraham, jeho původní jméno Abram znamená „otec Aramův“, A-m naopak „otec národů“, I (394)
- Abraham, Abram a Sáraraj, četná vysvětlení změny jejich jmen nabízí Filón, I (394–395)
- Abraham, změna jména znamená nový osud: Abramovi bylo souzeno zůstat bezdětný, ne však Abrahamovi, I (395)

- Abraham, numerická hodnota jeho jména 248 (počet údů lidského těla): zásluhou obřízky se stal pánem svého těla, I (395)
- Abraham jako otec proselytů, I (395)
- Abraham, třináct let po narození Izmaela dostal A-m za úkol vykonat na svém těle znamení smlouvy, I (395)
- Abraham, obřízka všech mužských příslušníků Abrahamova domu, I (395)
- Abraham, poradil se s Anérem, Eškólem a Mamrem ohledně obřízky, I (395)
- Abraham, jen Mamre nabádal A-a být poslušen Božího příkazu, I (395)
- Abraham, za zbožnou radu Abrahamovi Mamre odměněn: při božišti Mamre se Bůh zjevil A-ovi, I (395)
- Abraham, obřízka mužů A-ova domu 10. dne měsíce tišri (Den smíření) na místě oltáře budoucího Chrámu, I (396)
- Abraham tím zajistil Izraeli nepomíjející, věčné smíření, I (396)
- Abraham, názor, že se jeho obřízka konala 13. nebo 14. den měsíce nisanu, I (396)
- Abraham, jeho obřízku provedl chirurgickým zákrokem Šém, I (396)
- Abraham, svou obřízku na sobě vykonal sám, s pomocí Boží, I (396)
- Abraham, jeho předkožka odstraněna v důsledku kousnutí štíra, I (396)
- Abraham, Bůh naznačil část těla, na níž se měla obřízka vykonat; A-m si logicky domyslel, co odstranit, I (396)
- Abraham, otázka, zda odhalení korony žaludu (פְּרִיעַוּ) vykonal již A-m, nebo až Jozue, I (396)
- Abraham, vysílá Eliezera, aby na křižovatce cest vyhlížel poutníky, I (397)
- Abraham svému služebníkovvi příliš nedůvěřoval, a tak se vypravil na křižovatku cest sám, I (397)
- Abraham se obával, že jeho pohostinnosti přestanou pocestní využívat, když se od světa oddělil znamením smlouvy, I (397)
- Abraham se pokouší před Hospodinem povstat, za to je odměněn, I (397)
- Abraham, Bůh jej ubezpečuje, že jeho potomci ve věku 4 a 5 let budou sedět ve dnech příštích ve školách a synagogách, I (397)
- Abraham, přichází za ním Hospodin a tři andělé: Michael, Gabriel a Refáel, I (397)
- Abraham, tři andělé pověření uspokojit jeho touhu zachovat se k pocestným pohostinně, I (398)
- Abraham, Refáel pověřen vyléčit mu zranění v důsledku obřízky, I (398)
- Abraham čtyři vchody do jeho domu, I (398)
- Abraham, baví a hostí anděly, I (398)
- Abraham, andělé, kteří za ním přišli, zevnějškem připomínali Araby, I (398)
- Abraham, tři andělé za ním přišli jako Saracén, Nabatejec a Arab, I (398)
- Abraham, jeho metoda odhalování modloslužebníků a lidí nečistých pomocí stromu, I (398–399)
- Abraham vyzývá návštěvníky, aby se opřeli o kmen stromu, I (399)
- Abraham, pokud pocestní nepodstoupili rituální lázeň, A-ův strom jim neposkytl stín, I (399)
- Abraham, jeho dub rostl na planině Mamre až do období Theodosiova panství, kdy seschl, I (399)
- Abraham, jeho dub si uchoval svou moc i uschlý: kdo si z něho vzal kousek dřeva, do smrti nepoznal nemoc, I (399)
- Abraham pohostil své tři hosty opulentněji, než by to později dokázal sám Šalomoun, I (399–400)
- Abraham porazil tři telátka, aby každému z hostů mohl nabídnout jazyk s hořčicí, I (400)
- Abraham svěřuje Sáře přípravu podpopelných chlebů pro tři hosty (tři míry jemné mouky), I (400)
- Abraham svěřuje Izmaelovi přípravu tří telátek pro tři hosty, I (400)
- Abraham navzdory příkázáním Tóry servíroval pocestným maso a mléko, I (400)
- Abraham, podle jiného názoru servíroval správně napřed mléko, teprve potom maso, I (400)
- Abraham, zdálo se, že tři jeho hosté jedí, ale byl to optický klam: porce andělů pozřel nebeský oheň, I (400)
- Abraham, v přítomnosti jeho vznešené osobnosti se tři andělé v lidské podobě cítili bezvýznamnými, I (400)
- Abraham byl zvyklý jíst svůj denní chléb jen v čistém stavu, I (400)
- Abraham, na jeho hostině doopravdy jedli jen Anér, Eškól, Mamre a syn Izmael, I (400)
- Abraham, andělé u něho pojedli nabízených pokrmů; ne však anděl, který navštívil Manóacha, I (401)
- Abraham, Bůh s ním konzultuje zkázu hříšných měst, neboť jsou součástí Kenaánu, I (407–408)
- Abraham, Bůh neodsoudil hříšná města, dokud nerozhodl soudní dvůr 60 myriád andělů a A-m, I (407–408)
- Abraham se přimlouvá za hříšníky, I (408)
- Abraham nařiká, že Bůh nemilosrdně zahladil generaci Enóšovu, generaci Potopy, a pak seslal zmatení jazyků, I (408)
- Abraham se ptá, zda Bůh vyhledá města na planině, zůstane-li v každém z nich jen deset spravedlivých, I (408)
- Abraham se přimlouvá za Sóar, jehož hříchy nejsou tak velké, I (409)
- Abraham se modlí za hříšná města na planině; po modlitbě se od něho Šechina odpojila, I (410)
- Abraham je k Lotovi laskavý, neboť ví, že se Lot stane Davidovým předkem (skrže Moábku Rút), I (411)
- Abraham, Lot odmítá odejít k A-ovi, neboť si uvědomuje, že se s jeho dobrými skutky nemůže poměřovat, I (414)
- Abraham, když nad Sodomou stoupá dým, modlí se za Lotovu záchranu, I (416)
- Abraham si Lota čtyřikrát zavázal: vzal jej do Palestiny, díky němu Lot zbohatl, vysvobodil jej ze zajetí a ze Sodomy, I (416)
- Abraham, Lotovi potomci (Moábci a Amónovci) se naopak vůči A-ovi dopustili čtyř nepřátelských skutků, jejich výčet, I (416)
- Abraham se v důsledku zkázy Sodomy odebere do Geraru, I (417)
- Abraham, zvyklý hostit pocestné, těžce nese omezení dopravního ruchu v důsledku zkázy hříšných měst, I (417)
- Abraham, před vstupem do země Pelištejců se opět rozhodne, že bude Sáru vydávat za svou sestru, I (417)
- Abraham, pelištejský král, uchvácen Sárinou krásou, bere si Sáru za ženu a zahrne domnělého bratra (A-a) dary, I (417)
- Abraham, Bůh slibuje oklamanému a dotčenému Abímelekovvi, že se za něho bude A-m modlit, I (418)

- Abraham omlouvá svou lest obavami, že kdyby se k Sáře přiznal jako manžel, hrozila by mu smrt, I (419)
- Abraham, Abímelek obdaroval A-a, zatímco faraón Sáru, I (419)
- Abraham, Abímelek si přál, aby se za něho A-m modlil, I (419)
- Abraham, Abímelek věnoval Sáře drahé roucho jako tichou výčitku, aby se A-m zastyděl, že tak neučinil sám, I (419)
- Abraham se modlil za Abímeleka, neboť raněný se má modlit k Bohu, aby odpustil tomu, jenž zranění způsobil, I (420)
- Abraham, Bůh vyslyšel jeho přimluvu za Abímeleka a jeho lid, I (420)
- Abraham, Bůh poprvé v dějinách vyslyšel prosebnou modlitbu jednoho člověka (A-a) za jiného (Abímeleka), I (420)
- Abraham, zásluhou jeho modlitby Abímelek a jeho služebníci vyléčeni ze všech nemocí svých, I (420)
- Abraham, jeho modlitba zapůsobila natolik, že neplodná Abímelekova manželka porodila dítě, I (420)
- Abraham, Sářino vyléčení z neplodnosti jako odměna za prosebnou modlitbu A-ovu za Abímelekovu ženu, I (421)
- Abraham, anděl pečující o embrya povolán Bohem, aby upravil Izáka přesně podle A-a, I (421–422)
- Abraham, Izák mu je nesmírně podobný, aby lidé neřekli, že není A-ovým synem, I (422)
- Abraham musel počít Izáka v pokročilém věku, neboť otec otce Izraele musel na těle mít znamení smlouvy, I (422)
- Abraham oslavuje obřizku Izáka osm dní po jeho narození, I (422)
- Abraham, oslavit obřizku Izáka přišli Šém, Heber, Abímelek, Píkol, Terach a Náchor, I (422)
- Abraham, Óg kritizován, že o něm mluvil jako o „sterilní mule“, I (423)
- Abraham, Sára jej nabádá, aby na Izáka přepsal veškerý majetek, I (423)
- Abraham, Sára chce, aby se A-m s Hagar rozvedl a poslal ji i se synem pryč, I (424)
- Abraham, Bůh se mu v noci zjeví a ujistí jej, že Sára má ve všem pravdu, I (424)
- Abraham, Sára mu byla určena ještě v době, kdy se nacházela v matčině lůně, I (424)
- Abraham předává Hagar rozvodový list a posílá ji i s Izmaelem pryč, I (424)
- Abraham, Bůh jej informuje, že jeho pokolení bude povoláno z Izáka, I (424)
- Abraham, Izmaelova modlitba a A-ovy zásluhy Izmaela zachránily, I (424)
- Abraham se vydá do pouště se svými velbloudy hledat Izmaela, I (426)
- Abraham objeví v Izmaelově stanu pouze jeho manželku, neboť syn šel lovit, I (426)
- Abraham se po třech letech opět vypraví do pouště za synem Izmaelem, I (427)
- Abraham opět zastihne jen Izmaelovu (novou) manželku, ale je přijat vlídně a pohoštěn chlebem a vodou, I (427)
- Abraham žehná synově nové manželce i svému synovi, I (427)
- Abraham, Izmael vzal ženu, děti a dobytčata a vypravil se za otcem do země Pelištejců a mnoho dní tam zůstal, I (427)
- Abraham je Božím oblíbencem, říkávájí mu „Bůh je s tebou“, I (428)
- Abraham, Pelištejci s ním chtějí uzavřít na tři roky spojeneckou smlouvu (otcovská láska sahá do třetí generace), I (428)
- Abraham na dotvrzení smlouvy vyčlenil ze stáda sedm ovcí, odpovídajících sedmi noemovským příkázáním, I (429)
- Abraham, až sedmá generace jeho potomků se bude moci těšit ze země, jež jim byla zaslíbena, I (429)
- Abraham, od A-a po Mojžíše je sedm generací, I (429)
- Abraham, Abímelek mu přiznává právo na studnu, I (429)
- Abraham nazval studnu Beer-šeba, tj. „Studna přísahy“, neboť zde s Abímelekiem přísahali na smlouvu o přátelství, I (429)
- Abraham v Beer-šebě žije mnoho let a šíří zákon Boží, I (429)
- Abraham v Beer-šebě vysázel rozsáhlý háj a postavil čtyři brány obrácené na čtyři světové strany: východ, západ, sever a jih, I (429)
- Abraham v Beer-šebě zasadil vinici, přijímal pocestné ze všech stran a každému dal, co potřeboval, I (429)
- Abraham, jeho pohostinnost v Beer-šebě, I (429, 429)
- Abraham, Jób se s ním nemohl měřit v pohostinnosti, neboť A-m pocestné aktivně vyhlížel, I (429–430)
- Abraham, dům s mnoha dveřmi, dům A-ův (pohostinný), dům Otce A-a, I (430)
- Abraham, modlitba, již učil pocestné, totožná s prvním dobrořečením modlitby po jídle (ברכת המזון), I (430)
- Abraham si nevšimne žebráka u svých dveří (přestrojeného Satana), I (431)
- Abraham netuší, že na něho Satan žaluje Bohu, I (431–432)
- Abraham, v *Knize jubileí* na něho žaluje Mastema, I (432)
- Abraham, po narození Izáka přestává obětovat, I (432)
- Abraham nepřinesl Bohu žádnou oběť, ani zápalnou, ani pokojnou, ani beránka, ani kozičku, I (432)
- Abraham, Bůh mu dává pokyn, aby vzal Izáka a na určeném místě jej obětoval jako oběť zápalnou, I (432–433)
- Abraham, Izák je jeho oblíbeným synem, I (432–433)
- Abraham namítá, že není kněz, že by měl spíše konat Šém, ale Bůh říká, že jej na místě vysvětlí na kněze, I (433)
- Abraham namluví Sáře, že vezme syna k Šémovi a Heberovi, aby Izák poznal cesty Hospodinovy, I (433–434)
- Abraham, Sára, Izák i sloužící pláčou, takže A-m s Izákem odcházejí uprostřed všeobecného nářku, I (434)
- Abraham bere na cestu také Izmaela a Eliezera, z nichž oba touží po A-ovi dědit, I (435)
- Abraham, zjeví se před ním Satan v podobě velmi starého muže a pokouší jej, I (435)
- Abraham upokojí Izáka, aby si Satana nevšimal, I (435)
- Abraham překazí i Satanův trik, s jehož pomocí jim Satan přehradí cestu dravým tokem, I (435–436)
- Abraham, Satan se dostaví za Sárou v podobě starce a sdělí jí, že A-m odešel Izáka obětovat, I (436)
- Abraham, Sára Satanovi odpoví: ať A-m skuteční v pokoji všechno, co mu Bůh uložil, I (436)
- Abraham, třetího dne cesty uviděli A-m a Izák horu Mórija se sloupem ohnivým a oblakem Boží slávy, I (437)

- Abraham zjišťuje, že Izmael a Elíezer nevidí ani sloup ohnivý, ani oblak Boží slávy, I (437)
- Abraham vysvětluje, že Izmael a Elíezer vidí špatně jako osel, a tak musejí zůstat vzadu s oslem, I (437)
- Abraham se bezděčně dopustil prococtví, protože prohlásil, že zpátky se vrátí s Izákem, I (437)
- Abraham a Izák vystupují na horu Mórija sami, I (437)
- Abraham, Izák se ptá, kde je obětní beránek, a A-m odpovídá, že dokonalou obětí zápalnou je Izák sám, I (438)
- Abraham radostně stavěl oltář, Izák podával kameny a maltu, I (438)
- Abraham sbírá dříví, vrství ho na oltář a začíná se svazováním Izáka, I (438)
- Abraham, Izákovi je 37 let, když jej A-m klade na oltář, I (439)
- Abraham je starý a Izák mladý, bojí se, že se vzepře, až spatří obětní nůž, I (439)
- Abraham říká Izákovi, že jej se Sárrou přežijí jen o několik dní, I (439)
- Abraham, slzy mu kanou na Izáka a z Izáka na dříví na oltáři, I (439)
- Abraham pozdvihne obětní nůž a Izákova duše opouští tělo, I (439–440)
- Abraham, Michael ne něho volá, aby Izáka nezabíjel, I (440)
- Abraham, Metatron oroduje za Izáka a Metatron je také vyslán, aby A-ovi zabránil Izáka zabít, I (440)
- Abraham nezabije Izáka, protože nůž byl tupý, I (440)
- Abraham nezabije Izáka, protože mu nůž vyrazí z ruky Satan, I (440)
- Abraham splní ustanovení zákona, podle něhož musí být oběť před usmrcením svázána, I (440)
- Abraham, Michael jej dvakrát za sebou oslovil jménem, což je projev náklonnosti, I (440)
- Abraham chválen, osloven Nebeským hlasem, který zároveň oživil Izáka, I (440)
- Abraham, beran se k němu rozběhne, ale Satan mu zaplete rohy do houští, I (441)
- Abraham pokropí beranovou krví oltář a obětuje berana jako oběť zápalnou místo Izáka, I (441)
- Abraham, podle jiného pojetí byl místo Izáka obětován vedoucí beran A-ova stáda, I (441)
- Abraham se ptá Boha, proč mu způsobil takovou bolest, I (442)
- Abraham, Bůh vysvětluje, že svět nyní pochopí, že si jej nevybral ze všech pronárodů bezdůvodně, I (442)
- Abraham jako bohabojný, I (442)
- Abraham, Bůh mu slibuje, že ani jeho, ani jeho syna Izáka již nikdy nebude zkoušet, I (442)
- Abraham, Bůh mu zjevuje, že Chrám vybudovaný na místě Izákova obětování, bude zničen, I (444)
- Abraham, Bůh mu ukazuje, že jeho potomci budou pokořeni Babylónem, Médií, Řeckem i Římem, I (444)
- Abraham, jeho potomci budou vpsledku spaseni závěrečným vykoupením za zvuku polnice z beraního rohu, I (444)
- Abraham vykonal obřizku na svém těle v místě Chrámu, I (444)
- Abraham vztyčil oltář na místě, na němž obětoval Adam, Kain a Ábel, ale i Noe, když vystoupil z archy, I (444)
- Abraham věděl, že na tomto místě bude stát Chrám, a proto ho nazval Jire, I (444)
- Abraham ho nazval Jire, neboť mělo se stát místem, na němž bude přebývat bázeň před Bohem a služba Bohu, I (444)
- Abraham, Bůh jej nechtěl urazit, a tak spojil Jire se Šálem (jménem, jež dal místu Šém) – Jeruzalém, I (444)
- Abraham, po akedě odnesou andělé Izáka na tři roky do ráje, takže se A-m vrací do Beer-šeby sám, I (445)
- Abraham, účelem Izákova pobytu v ráji byla léčba zranění, jež utřžil od A-a při obětování, I (445)
- Abraham, Bůh jej varoval, aby Izákovi nezpůsobil ani nejneopatrnější zranění, I (445)
- Abraham, anděl smrti říká, že jakmile A-m Izáka zabije, vezme si Izákovu duši, I (446)
- Abraham musel splnit příkázání akedy až tři dny poté, co ho obdržel, I (446)
- Abraham s Izákem se vracejí do Beer-šeby a v Chebrónu se dozvědí, že je Sára mrtvá, I (447)
- Abraham chce hrob, do něhož by mohl Sáru pohřbít, leč ne darem, ale za peníze, I (448)
- Abraham prokazuje skromnost, umírněnost a pokoru, když se od lidu Chebrónu koupit hrob, I (448–449)
- Abraham říká dětem Chétovým, že by si mohl nárokovat vlastnická práva, neboť Bůh mu tuto zem přislíbil, I (449)
- Abraham, Bůh jej chválí a dětem Chétovým se zjeví jako anděl, I (449)
- Abraham děkuje Bohu za přátelský postoj Chetejců a vyjednává koupi makpelské jeskyně, I (449)
- Abraham objevil Adama a Evu zásluhou dobytčete, jež mu při návštěvě andělů uteklo, I (449)
- Abraham sledoval dobytče až do makpelské jeskyně, kde byli Adam a Eva uloženi, I (449)
- Abraham spatřil v makpelské jeskyni Adama a Evu, v hlavách jim hořely svíce a jeskyni se linula sladká vůně, I (449)
- Abraham proto chtěl od dětí Chétových makpelskou jeskyni odkoupit, I (449)
- Abraham věděl, že v čase vzkříšení budou mrtví z makpelské jeskyně vzkříšeni jako první, I (450)
- Abraham se Chetejcům zavazuje, že si Izrael vezme město Jebús jen se souhlasem jeho obyvatel, I (450)
- Abraham, chetejský vůdce Efrón mu prodává pole, na jehož konci leží makpelská jeskyně, I (450)
- Abraham odměněn za dvě poklony Chetejcům: národy se dvakrát pokloní před Izraelem (za Šalomouna a za Mesiáše), I (451)
- Abraham, Sárina pohřbu se účastní A-m, Izák, Šém, Heber, Abímelek, Anér, Eškól a Mamre, I (451)
- Abraham, A-ovi a Izákovi přišli kondolovat všichni obyvatelé země, I (451)
- Abraham, Šém a Heber pohřbívali Sáru i A-a a postarali se, aby manžel ležel vedle manželky, I (451)
- Abraham, v době Sáriny smrti se mu zjeví anděl smrti a tasí proti němu meč – znamení dalších skonů v rodině, I (452)
- Abraham kondoluje dvanáctiletému Benmelekovi, neboť Abímelek zemřel ve věku 193 let, I (452)
- Abraham, zhruba ve stejné době umírá Lot, ve věku 142 let, I (452)
- Abraham, Náchor zemřel v Cháranu ve stejné době jako Lot, ve věku 172 let, I (452)

- Abraham neprojevuje žádné známky stáří, takže si jej lidé pletou s Izákem, I (452)
- Abraham, v dobách před ním nebyly na lidech patrné žádné známky stárnutí, I (452)
- Abraham se modlí, aby bylo možné rozeznat starého člověka od mladého, I (452)
- Abraham, Bůh mu vyhověl, a od té doby se lidé s postupem věku mění, I (452)
- Abraham řekl Bohu: „Kdybys dal generaci Potopy poznat, co je bolest, nikdy by se proti Tobě nebouřili“, I (453)
- Abraham se stal prvním člověkem, který poznal bolest, I (453)
- Abraham, Izák těžce onemocněl hned po narození (obřezání?), jeho uzdravení A-m oslavil velkou hostinou, I (453)
- Abraham, Bůh mu žehnal i po Sářině smrti: Hagar mu porodila dceru a Izmael se kál a podřídil se Izákovi, I (453)
- Abraham, králové východu i západu obléhali jeho dům, aby načerpali jeho moudrost, I (453)
- Abraham, léčivá moc drahokamu, který měl A-m zavěšený na krku, I (453)
- Abraham, po jeho smrti zavěsil Bůh na sluneční kolo Abrahamův drahokam, I (453)
- Abraham, náklonnost ke zlému nad ním neměla moc (totéž platilo pro Izáka a Jákoba), I (453–454)
- Abraham byl mužem s čistýma rukama a ryzím srdcem, I (454)
- Abraham dodržoval i ta ustanovení, jež byla zjevena později, I (454)
- Abraham odměněn, Bůh mu odhalil nová učení, o nichž sám Hospodin denně kázal v nebeské akademii, I (454)
- Abraham, dcera Abrahamova se jmenovala Bakol, I (454)
- Abraham jako vzorový obraz spravedlivého člověka, I (454)
- Abraham, Bůh jej obleče do stejných rouch, do nichž se odívá On sám, I (454)
- Abraham, amorajci a tanajci shodně říkají, že A-m dodržoval jen sedm noemovských přikázání a obřízku, I (455)
- Abraham, Elíezer mu oddaně slouží a zdatně potlačuje náklonnost ke zlému, I (455)
- Abraham posílá Elíezera, aby v jeho rodné zemi vybral ženu pro Izáka, I (455)
- Abraham byl hlavou akademie a Elíezer plnil poháry celého světa mistrovou moudrostí, I (455)
- Abraham uvažoval, že by mohl Izáka oženit s dcerou jednoho ze svých tří přátel, Anéra, Eškóla nebo Mamreho, I (455)
- Abraham nepovažoval aristokratický původ za příliš důležitou podmínku pro Izákovo manželství, I (455)
- Abraham, Elíezer se obává, že s ním žádná žena nebude chtít jít, a tak mu navrhuje provdat za Izáka svoji dceru, I (456)
- Abraham Elíezerův návrh odmítá, neboť Elíezer pochází z prokleté rasy, zatímco Izák z rasy požehnané, I (456)
- Abraham sděluje Elíezerovi, že Bůh před ním pošle Svého znamenitého anděla, I (456)
- Abraham, Elíezer pocházel z prokleté rasy Kenaánců, ale za oddanost A-ovi mu Bůh požehnal, I (456)
- Abraham sepíše s Elíezerem smlouvu, I (456)
- Abraham, Elíezer se mu podobá, a tak Lában považuje Elíezera za Abrahama, I (459)
- Abraham odkazuje veškerý majetek Izákovi, Elíezer ukazuje jeho poslední vůli, I (459)
- Abraham, Elíezer se představuje jako služebník A-ův, I (460)
- Abraham, Elíezer je tak oddaný, že považuje za větší čest být A-ovým otrokem než svobodným mužem, I (460)
- Abraham neposkytne Sářin stan ani jedině ze svých ženin, do Rebečina příchodu zůstane neobývaný, I (462)
- Abraham, Izák jej dal opět dohromady s Hagar (neboli Ketúrou), která mu porodila šest synů, I (463)
- Abraham, šest synů Ketúřiných sloužilo modlám, a tak je A-m poslal na východ, kde jim vystavěl město, I (463)
- Abraham, město šesti synů Ketúřiných obklopil železnými hradbami, aby do něho nepronikalo sluneční světlo, I (463)
- Abraham se oženil se třemi ženami, dcerami synů Noemových: dcerou Šémovou, dcerou Jefetovou a dcerou Chámovou, I (464)
- Abraham vybavil syny Ketúřiny obrovskými drahokamy a perlami, jasnějšími než slunce, I (464)
- Abraham, tento lesk bude využit v mesiášském období (luna bude zmatena a sluneční kotouč zahanbený), I (464)
- Abraham naučil syny Ketúřiny i černému umění k ovládnutí duchů a démonů, I (464)
- Abraham, v tomto městě na východě získali své čarodějné schopnosti Lában, Bileám a Bileámův otec Beór, I (464)
- Abraham dal esoterické knihy (knihy o magii) dětem konkubín (ženin), ale Tóru rezervoval pro Izáka, I (465)
- Abraham, jeden z vnuků A-a a Ketúry, Éfer, vpadl s ozbrojenci do Libye a podrobil si ji, I (465)
- Abraham, podle A-ova a Ketúřina vnuka Éfera dostala Afrika svoje jméno, I (465)
- Abraham, jeho otec se ve vysokém věku oženil s Pelilou; jejich potomkem se stal Sóba, I (465)
- Abraham ví, že Izák má přednostní právo na požehnání, ale nechce vyvolávat v rodině pnutí, I (466)
- Abraham, bezprostředně po jeho skonu se proto Bůh sám zjeví Izákovi a udělí mu požehnání, I (466)
- Abraham před smrtí uděluje Izákovi práva prvorozeného, včetně vlastnického práva na makpelské pohřebiště, I (466)
- Abraham chce zabránit rozepřím, a tak sepisuje ohledně Izákova prvorozenství oficiální dokument, I (466)
- Abraham, Michael vyslán, aby jej připravil na smrt, I (466)
- Abraham, Michael jej objeví na poli, sedícího u spřežení volů k orbě, I (466)
- Abraham, Michael odmítne nabízeného soumaru a jde s A-em do jeho domu pěšky, I (467)
- Abraham zaslechne z větví koruny hlas, I (467)
- Abraham si postěžuje, že již nikdy nikomu neумыje nohy, I (467)
- Abraham, Izák i Michael pláčou, I (467)
- Abraham, Bůh sešle Izákovi sen, aby mu šetrně naznačil, že jeho otec Abraham zemře, I (467–468)
- Abraham, je mu oznámeno, že se blíží okamžik jeho smrti, I (468)
- Abraham, jeho tělo má zůstat na zemi, dokud se nenaplní 7 000 věků, I (468)
- Abraham odmítne následovat Michaela na nebesa, I (468)

- Abraham, Bůh říká, že by neměl odporovat, neboť z přátelství nemusel podstoupit sklizeň srpem smrti, I (468)
- Abraham chce, aby mu bylo splněno přání: být vyzvednut v těle a spatřit všechno, co Bůh stvořil, I (469)
- Abraham, Michael jej posadí na spřežení cherubů spolu se šedesáti anděly a vyzvedne jej na nebesa, I (469)
- Abraham, vydává Michaelovi pokyny k likvidaci hříšníků, I (469)
- Abraham, Bůh mu znemožní hubit hříšníky, I (469)
- Abraham, Michael otočí vůz a odveze A-a na místo, na němž jsou souzeny všechny duše, I (469)
- Abraham a Michael se společně modlí, aby se Bůh nad dušemi zahubených hříšníků slitoval, I (470)
- Abraham, Michael jej vzal zpátky do domu, kde našli mrtvou Sáru, I (470)
- Abraham, Michael Bohu říká, že na zemi se žádný člověk A-ovi nevyrovná, možná ani Jób, I (470)
- Abraham, Bůh poručil Michaelovi vyšňorit Smrt a poslat ji v nejkrásnějším rouchu za A-em, I (470)
- Abraham chce vidět ohavnost Smrti: má dvě hlavy, jednu hadí, druhá se podobá meči, I (471)
- Abraham, všichni Abrahamovi služebníci při pohledu na Smrt zemřeli, I (471)
- Abraham vypustil duši ani při pohledu na Smrt, a tak mu ji Bůh musel odejmout ve snu, I (471)
- Abraham, jeho duši vynesl do nebe Michael, I (471)
- Abraham byl zbožný a laskavý, všichni vědí, že Bůh nezahladil lidi za jejich hříchy jen kvůli němu, I (472)
- Abraham se přimlouval, přimlouvá a bude přimlouvat za hříšníky vždycky, I (472)
- Abraham bude sedět u brány pekelné a nepustí přes ni nikoho, kdo dodržoval zákon obřizky, I (472)
- Abraham, chebrónští Židé oblékli starce do bílého roucha a odvedli do synagogy; stařec se představil jako A-m, I (474)
- Abraham, stařec se chebrónskému bedelovi zjevil k ránu a představil se jako A-m, odpočívající v makpelské jeskyni, I (474)
- Abraham, Izák byl po všech stránkách jeho věrnou kopií, I (476)
- Abraham, ač považován za praotce 30 národů, je především otcem Izákovým, I (476)
- Abraham, jeho ctí bylo nazývat se otcem syna Izáka, I (476)
- Abraham, jeho ctnosti se přenesly skrze Izáka na Jákoba a skrze Jákoba na Josefa, I (476)
- Abraham miloval Jákoba, uvědomoval si, že jeho jméno i símě bude povoláno z Jákoba, nikoli z Ezaua, I (484)
- Abraham žádá Rebeku, aby střežila jeho vnuka Jákoba, I (484)
- Abraham instruuje Jákoba ohledně Hospodinových cest, I (484)
- Abraham žehná Jákobovi, aby nad ním nepanovali duchové Mastemovi, I (484)
- Abraham, sedm zbožných mužů před ním: Adam, Šét, Enóš, Mahalalel, Henoch, Noe a Šém, I (484)
- Abraham zachráněn z pece ohnivé kvůli zásluhám Jákobovým, I (485)
- Abraham měl být otcem dvanácti kmenů, ale Jákob jej nahradil, aby jej ušetřil starostí s výchovou dětí, I (485)
- Abraham, agadická literatura starší (univerzalistická) upřednostňuje A-a, mladší (nacionalistická) Jákoba, I (485)
- Abraham klade Jákobovi na srdce, že se nesmí oženit s Kenaánkou, I (486)
- Abraham si přiložil dva Jákobovy prsty na víčka a pevně je tam držel, dokud neupadl do věčného spánku, I (486)
- Abraham, Izák a Rebeka posílají A-ovi po Jákobovi jídlo k poslednímu svátku týdnů čili Letnic, I (486)
- Abraham zemřel o pět let dříve, než mu bylo souzeno, I (487)
- Abraham a Izák měli skonat ve shodném věku 180 let, I (487)
- Abraham, Bůh jej nechal skonat dříve, aby Abraham mohl skonat v pokoji a nevidět Ezauovy zločiny, I (487)
- Abraham, podle palestinských pramenů bylo Ezauovi v okamžiku A-ova skonu patnáct let, I (487)
- Abraham, Jákob vysvětluje, že čočka je pro něho znamením žalu a zármutku nad A-ým skonem, I (488)
- Abraham, Ezau dokonce ani nevěřil, že Svatá země má připadnout pokolení A-ovu, I (489–490)
- Abraham, Ezau byl bezbožný již dva roky před A-ovým skonem, ale svou zkaženost skrýval, I (490)
- Abraham, jakmile A-m zemřel, Ezau masku odhodil, I (490)
- Abraham, Ezau obdržel vládu nad světem kvůli zásluhám A-ovým, I (491)
- Abraham, v jeho životě se zrcadlí život syna Izáka, I (491)
- Abraham byl nucen odejít ze svého rodiště, Izák rovněž, I (491)
- Abraham čelil riziku, že ztratí ženu, Izák také, I (491)
- Abraham zůstával dlouhá léta bezdětný, Izák rovněž, I (491)
- Abraham zplodil jednoho zbožného a jednoho bezbožného syna, Izák rovněž, I (491)
- Abraham, za jeho časů stihl jeho zemi hladomor, za časů jeho syna rovněž, I (491)
- Abraham, hladomor za časů Izákových vypukl bezprostředně po A-ově skonu, I (491)
- Abraham, hladomor za časů Izákových byl mnohem citelnější než ten, který přiměl A-a odejít do Egypta, I (491)
- Abraham odváděl desátek kněžím jako vůbec první, I (493)
- Abraham, nenávisť Pelištejců vůči Izákovi vyvrcholila zasypáním studní, jež vyhloubili A-ovi služebníci, I (493)
- Abraham, Pelištejci tak porušili smlouvu uzavřenou s A-em, I (493)
- Abraham, Izák byl za svoji oddanost otcí odměněn: nemusel si měnit jméno (A-m a Jákob museli), I (493–494)
- Abraham, legenda o A-ovi a Jákobovi, kteří svoje hřešící potomky opustili, ale Izák se za ně přimluvil, I (496, 496)
- Abraham, Adamovo roucho velekněze zdědil Noe, po něm Šém, po něm A-m, po něm Izák, po něm Ezau, I (502)
- Abraham, požehnání obdržel, když mu bylo 75 let, I (504)
- Abraham není míněn Izraelem ve větě „Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele“, neboť je jen proselyta, I (522)
- Abraham, Michael jmenován strážným andělem Izraele již tehdy, když oznamoval A-ovi narození Izáka, I (560)

- Abraham, jsou jen tři patriarchové a je jen Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův a nikoho jiného, I (589)
- Abraham, Molad byl vnukem Midjánovým, jenž byl synem A-ovým z Ketúry, II (51)
- Abraham, soudného dne nepřispěchá na pomoc Izraeli,
- Abraham, Zimrán je jedním ze synů Abrahama a Ketúry, otec Arbaty, manželky Benjamínovy, II (51)
- Abraham, změna jména přidáním či odebráním písmene: Abígajil, A-m, Efrón, Jónadab, Josef a Jozue, II (68)
- Abraham, tři otcové (A-m, Izák, Jákob), jejichž potomci budou spaseni třemi vůdci (Mojžíš, Áron, Mirjam), II (71)
- Abraham, faraón si Jákoba splete s A-em, II (128)
- Abraham, faraón spatří Jákoba a říká Ógovi: „Neřikal jsi, že je A-m sterilní mula? Jeho rodina čítá sedmdesát duší“, II (128)
- Abraham, Óg hledí na Jákoba a myslí si, že má před sebou A-a, II (128)
- Abraham, Josef obdržel titul „Bohobožný“ pro dobročinnost a milosrdenství, stejně jako A-m, Jób a Abdijáš, II (130)
- Abraham vysvobozen z pece ohnivé kvůli zásluhám Jákobovým, II (135)
- Abraham, anděl smrti si neodnesl duši A-a, Izáka, Jákoba, Benjamína, Mojžíše, Árona a Mirjam, II (154)
- Abraham, Jákob, Izrael (národ), Mesiáš, Mojžíš, Jozue či Káleb, služebníci Boží, II (209)
- Abraham, se ženou jeho bezdětného synovce Úse se oženil Búz a z tohoto spojení vzešel Jób, II (210)
- Abraham, Bůh Jóbovi ukazuje, že Adam, A-m, Mojžíš a Áron, ač trestáni, nezareptali, II (211)
- Abraham, Jób pomáhal všem, kteří za ním přišli, ale A-m potřebné aktivně vyhledával, II (214)
- Abraham, Jób a Chizkijáš žili v prostředí oplývajícími nepravostmi, ale poznali Boha z vlastní vůle, II (216)
- Abraham, v Talmudu Satan chválen za dobré úmysly: nechtěl jen, aby byl Jób vyvyšován nad A-a, II (229)
- Abraham, sedm spravedlivých mužů A-m, Izák, Jákob, Lévi, Kehat, Amrám a Mojžíš přitáhlo Šechinu zpátky k lidem, II (244)
- Abraham, Bůh se Mojžíšovi představit jako Bůh Amrámův, A-ův, Izákův a Jákobův, II (291)
- Abraham, jeho andělským učitelem byl Cadkiel, II (295)
- Abraham, Bůh se zjevil A-ovi, Izákovi a Jákobovi jako El Šadaj, Bůh Všemohoucí, II (322)
- Abraham, byť přítel Boží, jedinečného postavení Mojžíše nedosahoval, III (17)
- Abraham slavnostně slíbil žít s Pelištejci po určitou dobu v míru, a ta dosud nevypršela, III (20)
- Abraham, Bůh Mojžíše zabezpečuje, že lid zachráni přinejmenším kvůli zásluhám A-ovým, III (29)
- Abraham, Izrael obdržel manu, pramen a ostatní nebeské dary za A-ovu laskavost a zbožnost, III (57)
- Abraham, tak, jak pečoval o anděly, pečoval Bůh na poušti o lid Izraele, III (57)
- Abraham, Bůh oznámil Mojžíšovi seslání many Izraeli odměnou za zásluhy A-a, Izáka a Jákoba, III (57)
- Abraham, odměnou za jeho pohostinnost poslal Bůh křepelky dvakrát: jednou před zjevením na Sínaji a jednou po něm, III (65)
- Abraham naplňoval příkázání nezneužívat jména Hospodinova, III (96)
- Abraham ctil příkázání: „Nevydáš křivého svědectví proti bližnímu svému“, neboť hlásal, že Bůh je Stvořitel, III (97)
- Abraham dodržel příkázání „Nebudeš dychtit“, když si odmítl vzít byť i jen nitku a řemínek k opánkům, III (97)
- Abraham, Bůh andělům říká, že i oni se dopustili přestoupení, když u A-a pojedli a popili, III (132)
- Abraham, andělé se pokusili na Mojžíše zaútočit, ale Bůh mu dal tvář A-ovu, III (132)
- Abraham, Bůh říká andělům, zda se nestydí útočit na toho, v jehož domě jedli a pili, III (132)
- Abraham, Bůh předává Tóru Mojžíšovi a zdůrazňuje, že ji dostává za zásluhy A-ovy, III (132)
- Abraham, názor, podle něhož byl prostřední svlak zhotoven ze stromu, který A-m zasadil v Beer-šebě, III (184)
- Abraham, sedm zbožných: Adam, Noe, Henoch, A-m, Izák, Jákob a Lévi, III (237)
- Abraham, kdyby A-m, Izák, Jákob, Mojžíš a David z nerozvážnosti nehovořili o své smrti, nikdy by nezemřeli, III (328)
- Abraham, Óg se kdysi chtěl oženit se Sárou a doufal, že A-m zemře při zachraňování Lota, III (349)
- Abraham, Óg byl proto oním zvěstovatelem, jenž A-ovi oznámil, že Lot byl vzat do zajetí, III (349)
- Abraham se narodil 1948 let po Adamovi; putování pouští skončilo v roce 2488, III (349)
- Abraham, Óg byl proto o 40 let mladší než A-m, III (349)
- Abraham obdržel Óga od Nimroda, neboť Óg byl vlastně A-ovým služebníkem Eliezerem, III (350)
- Abraham jednou Óga (Eliezera) plísnil, Ógovi vypadl mu zub, v němž pak A-m pravidelně přespával, III (350)
- Abraham, Óg zůstal v jeho službách až do Izákovy svatby, kdy mu dal A-m svobodu (za přivedení Rebecky), III (351)
- Abraham, Mojžíš se Óga (Eliezera) obává, neboť ví, že A-m obra dokonce obřezal, III (351)
- Abraham a Saul (viz *Genesis* 22, 3 a *I. Samuelova* 28, 8) jsou důkazem, že je vhodné brát si na cesty dva společníky, III (372)
- Abraham, v době, kdy byl ještě neobřezaný, ani A-m nemohl vstojte naslouchat slovům Božím, III (375)
- Abraham, Bileám vysvětluje Balákovi, že nebýt A-a, kvůli němuž Bůh zachránil Lota, žádný Balák by nebyl, III (381)
- Abraham, podařilo se mu přivést pod křídla Šechiny mnohé, ne však Lota, III (414)
- Abraham, považoval se za služebníka Božího a Bůh jej tak nazýval, III (429)
- Abraham, Chrám pozemský i nebeský ukázal Bůh A-ovi, Izákovi, Jákobovi, Mojžíšovi a Davidovi, III (452)
- Abraham, Mojžíš větší než A-m, neboť A-m živil neobřezané v obydlé zemi, zatímco Mojžíš obřezané v poušti, III (486)
- Abraham, Mojžíš převyšuje A-a, jenž se stal příčinou ujařmení Izraele, zatímco Mojžíš vyvedl lid z Egypta, III (487)
- Abraham, zázrak rozpolcení vod Jordánu jako odměna za zásluhy A-ovy, Jákobovy nebo Josefovy, IV (20)
- Abraham se dozví, že všichni jeho potomci padnou v bitvě o Aj (až na Jaíra), IV (24)
- Abraham se modlí, a tak v bitvě o Aj nepadne nikdo, jen Jaír, IV (24)
- Abraham, anděl, který přišel k Manóachovi, nepojedl (na rozdíl od andělů, kteří přišli za A-em), IV (78)
- Abraham, Samson získá zázračně zachovanou čelist osla, na němž A-m vykonal pouť na horu Móríja, IV (79)

- Abraham, kromě vyvolence Božího Davida v Písmu také A-m, Jákob a Izrael (míněn lid Izraele) a Saul, IV (132–133)
 Abraham daroval Davidovi pět let života, Jákob 28 let a Josef 38 let; David se tudíž dožil 71 let, IV (134)
 Abraham, David píše na sedm kamenů jména Davida, A-a, Izáka, Jákoba, Mojžíše, Árona a Všemohoucího, IV (142)
 Abraham, předci Jebúsejců postoupili jeskyni A-ovi s tím, že potomci nikdy nebudou z Jeruzaléma vypuzeni, IV (148)
 Abraham, Jebúsejci vybudovali dva mosazné památníky, na nichž byl vyrytý A-ův slib, IV (148)
 Abraham, na památnících byl vyryt text smlouvy mezi A-em a pelištejským králem Abímelekem, IV (149)
 Abraham, David má zázračnou harfu se strunami ze slach památného berana, jehož A-m obětoval na hoře Mórija, IV (160)
 Abraham proměnil náklonnost ke zlému v náklonnost k dobrému, IV (181)
 Abraham, David zabil náklonnost ke zlému = kál se a žil jako asketa (A-m sloužil Bohu a radoval se ze života), IV (181)
 Abraham, Šalomoun byl moudřejší než A-m, Mojžíš, Josef, pokolení pouště a Adam, IV (198)
 Abraham, je s ním dle židovské tradice ztotožněn Étan Ezrachejský (*Žalm* 89, 1), IV (199)
 Abraham, světlo začalo zářit za časů A-ových a plně se rozzářilo za Šalomouna (jenž byl 15. od A-a), IV (226)
 Abraham, čtrnáct pokolení od A-a do Davida, čtrnáct od Davida po babylónské zajetí a čtrnáct od babylónského zajetí po Krista, IV (226)
 Abraham, z Boží vůle se zasvěcení Chrámu muselo uskutečnit v měsíci A-ova narození, IV (228)
 Abraham, sedm ramen vpravo: vyobrazení sedm patriarchů: Adama, Noema, Šéma, Jóba, A-a, Izáka a Jákoba, IV (230)
 Abraham potrestán, že přiměl učence válčit proti králům: Izrael musel otročit v Egyptě, IV (259)
 Abraham, na přání vdovy nebeský hlas říká, že jsou čtyři bohobojní muži: A-m, Josef, Jób a Obadjáš, IV (325)
 Abraham, pět zbožných od začátku do konce: A-m, Mojžíš, Áron, Chizkijáš a Ezdráš, IV (353)
 Abraham, milý Hospodinův, chce vědět, proč byl zničen Chrám, ale Tóra odmítne svědčit proti Izraeli, IV (414)
 Abraham povolá písmena hebrejské abecedy, leč ani jedno z nich nechce svědčit proti Izraeli, IV (414)
 Abraham, Izák, Jákob a Mojžíš prosí Boha, aby se slitoval nad Izraelem, IV (414–415)
 Abraham, v hodině zničení Chrámu v něm Bůh najde modlíciho se A-a a vede s ním rozhovor o Izraeli, IV (416–417)
 Abraham, nebeský hlas mu říká: „Hospodin nazval tvůj Izrael jménem ‚zelenající se olivovník‘“, IV (417)
 Abraham, nebeský hlas mu říká: „Izrael je jako olivovník: jeho užitek je patrný až po drcení a lisování“, IV (417)
 Abraham, nebeský hlas mu říká: „I spása Izraele dostaví se až po jeho náležitém utrpení“, IV (417)
 Abraham, tři patriarchové zavedli tři denní modlitby: A-m ranní, Izák odpolední a Jákob večerní modlitbu, IV (497)
 Abraham odešel z otcova domu ve věku 75 let, IV (519)
 Abraham, Bůh mu oznámil, že ta, jež porodí jeho potomky v Médii, učiní tak také ve věku 75 let, IV (519)
 Abraham, jeho levá ruka svírala Izákovi hrdlo, zatímco pravá ruka sahala po noži, IV (557)
 Abraham, andělé plakali, když se chystal A-m obětovat svého syna, Izáka, IV (559)

ABRAHAM ben DAVID (rabi) viz rejstřík E

ABRAHAM ben ISAAC (rabi) viz rejstřík E

ABRAHAM GAON viz *Avraham Gaon* (rejstřík E)

ABRAHAM GEDALIAH viz rejstřík E

ABRAM (אַבְרָם)

- Abram, Terach tak říkal Abrahamovi při narození z vděčnosti k Nimrodovi, který jej měl v úctě na svém dvoře, I (358)
 Abram, nazývat Abrahama původním jménem A-m se považuje za nezákonné, I (394)
 Abram, původní jméno Abram znamená „otec Aramův“, Abraham naopak „otec národů“, I (394)
 Abram a Sáráj, četná vysvětlení změny jejich jmen nabízí Filón, I (394–395)
 Abram, změna jména, neboť Abramovi bylo souzeno zůstat bezdětný, ne však Abrahamovi, I (395)

ABSALOM viz *ABŠALÓM*

ABSOLON viz *ABŠALÓM*

ABŠALÓM (אַבְשָׁלוֹם)

- Abšalóm se ptá Mesiáše v pátém oddělení ráje, kdy přijde konec, I (78)
 Abšalóm nesídlí s Davidem a jeho syny ve třetím oddělení ráje, I (78)
 Abšalóm měl Adamovy vlasy, I (143)
 Abšalóm zemřel zachycený vlasy v koruně posvátného dubu, I (143)
 Abšalóm, kromě něho ideálem mužské krásy: Adam, Jákob, Josef, Saul, rabi Jišmael a rabi Abahu, I (145)
 Abšalóm a všichni hříšní králové Izraele (ne však Judska) nebudou mít podíl na světě příštím, IV (127)
 Abšalóm, Achítifel jej navedl ke zločinu, aby měl volnou cestu ke královskému trůnu, IV (153)
 Abšalóm gigantických rozměrů, do oční jamky jeho lebky snadno zapadl dospělý muž, IV (168)
 Abšalóm, Davidův syn, jeho vlasy biblické podání nedoceňuje, IV (168)
 Abšalóm složil nazírskou přísahu, která platila doživotně, a proto mu vlasy rostly hustě a rychle, IV (168)
 Abšalóm, ze zákona měl dovoleno stříhat vlasy umírněně každý týden, IV (168)
 Abšalóm, právě toto zanedbatelné množství vlasů vážilo 200 šekelů královské váhy, IV (168)
 Abšalóm, názory, podle nichž se stříhal jednou za měsíc nebo jednou za rok, IV (168)

- Abšalóm se lstivě obklopí předsedy 200 soudních dvorů, IV (168–169)
 Abšalóm, modlitby členů sanhedrinu za Davida měly ten účinek, že se A-m Achítófelovou radou neřídil, IV (169)
 Abšalóm, část jeho stoupců tajně stranila Davidovi, který se trápil, neboť syna velice miloval, IV (169)
 Abšalóm, žalm, který David složil na útěku před A-em, uveden v knize *Žalmů* po žalmu o Gógovi a Magógovi, IV (169)
 Abšalóm, zachytí se ve větvích dubu, chce si uvolnit vlasy mečem, ale spatří pod sebou zející chřtán pekla, IV (170)
 Abšalóm zůstane raději viset na stromě a zemře naplněn hrůzou, IV (170)
 Abšalóm, patří k hrstce Židů, kteří nebudou mít podíl na světě příštím, IV (170)
 Abšalóm, jeho konec slouží jako klasický agadický příklad Božího trestu na principu „oko za oko“, IV (170)
 Abšalóm přebývá v pekle, kde dohlíží na deset pohanských národů ve druhém oddělení, IV (170)
 Abšalóm, kdykoli jej andělé chtějí v pekle trestat, nebeský hlas jim v tom zabrání, IV (170–171)
 Abšalóm, nebeský hlas volá: „Netrestejte jej, neupalujte jej. Je to Izraelec, syn služebníka Mého, Davida“, IV (171)
 Abšalóm, poté je A-m uveden na trůn a uděleny jsou mu pocty, jaké náležejí králi, IV (171)
 Abšalóm, dostává se mu poct, neboť David v žalozpěvu osmkrát zopakoval synovo jméno, IV (171)
 Abšalóm, na Davidovu přímluvu byla navíc A-ova hlava opět připojena k tělu, IV (171)
 Abšalóm, podle jiného názoru se zásluhou Davidovy modlitby dostal A-m do ráje, IV (171)
 Abšalóm, za velkou lásku k ničemnému synovi byl David nicméně potrestán, IV (171)
 Abšalóm, osm Davidových synů (Bat-Šebin 1. syn, Amnón, A-m, Adónijáš a čtyři další) zemřelo předčasně, IV (171)
 Abšalóm, osm Davidových synů = osm zabědování krále nad mrtvým A-em: „Můj synu“ (2. *Samuelova* 19, 1 a 5), IV (171)
 Abšalóm, David potrestán, neboť se skrýval, zatímco jeho vojsko bojovalo s A-em, IV (171)
 Abšalóm, David o něm mluví z lásky jako o „mládenci A-ovi“, IV (171)
 Abšalóm, když Etiopan (Kúšijec) informoval Davida o A-ově smrti, dal jej David popravít, IV (171)
 Abšalóm, když se Achímaas pokoušel A-ovu smrt zatajit, dosadil jej David do vysokého úřadu, IV (171)
 Abšalóm, jeho čtyři děti (tři synové a dcera) zemřely dříve než otec, IV (171)
 Abšalóm, jeho děti předčasně zemřely: trest za to, že Abšalóm zapálil Jóabovi pole ječmene, IV (171)
 Abšalóm, podrobnější rozbor otázky, zda měl, či neměl děti, IV (171)
 Abšalóm, jeho charakter podobný charakteru Adónijášovu, IV (186)
 Abšalóm, Ebjátar byl Sádokem vystřídán v úřadu velekněze v době, kdy David utíkal před A-em, IV (194)
 Abšalóm, změněno bylo jméno otce Ásovy matky (byl jím zlovolný A-m), IV (258)
 Abšalóm, Šimeiho žena zachrání zbožného Jónatana a Achímaase před A-em, ukryje je v Šimeiho domě, IV (516)

ABTALION viz *AVTALJON*

ABZUR (עבזור)

Abzur, Charbóna a A. provázejí Hamana, aby vyplnil rozkaz Achašveróšův, IV (568)

ACURA (עצורה)

Acura, jméno nejstarší Adamovy dcery, odvozeno od עצורה, „moje žena“, I (240)

ÁDA (עדה)

Áda, Lámechova žena a Jábalova a Júbalova matka, I (242)

Áda, její dva synové – Jábal a Júbal, I (242)

Áda, Ezau změní jméno své druhé manželky (Basematy) na Á-a, I (511)

Áda, někteří autoři předpokládají, že Ezauovy ženy Basemata a Machalata jsou jedna a táž osoba, I (516)

Áda, stejně jako třetí Ezauova žena, i předchozí měly dvě jména: Oholíbama-Jehúdita a Áda-Basemata, I (516)

ADAH viz *Áda*

ADAM viz rejstřík B

ADAM KADMON viz rejstřík B

ADARES (אדרס)

Adares, král Arábie, v listu prosí Šalomouna, aby jeho zemi zbavil zlých duchů, IV (223)

ADARŠAN (אדרשן)

Adaršan jako vládce světa, I (327)

ADATANESES (אדנת נשא)

Adataneses, Jefetova manželka, její jméno znamená „kněžna žen“, I (240–241, 316)

ADATANESES (אדנתן ילק)

Adataneses, město, jež Jefet pojmenoval po své ženě, I (316)

Adataneses, město, leží na západ od hory Lubaru, I (316)

ADIABÉNA (חדייב)

Adiabéna, Abika ztotožněn s mužem jménem Chageiráš z A-y, hrdinou války s Římany v roce 70 po Kr., IV (405)

Adiabéna, království A. a jeho královna Helena, jako jedna z deseti vladařů-proselytů, IV (437)

Adiabéna, Monobazos, a-ský král, Helenin syn, se stal proselytou, jeden z deseti vladařů-proselytů, IV (437)

ADIAFOTOS viz *DIAFOTOS*

ADÍEL (עֲדִיֵּאל či עֲדָה; správně עֲדִיֵּאל)

Adíel, jako otec Nacvat, ženy Jišajovy, matky Davidovy, IV (133)

Adíel, עֲדִיֵּאל a עֲדָה je chybné znění, správně je עֲדִיֵּאל, IV (134)

Adíel, syn A-ův, pokladník krále Davida, IV (134)

ADÍKAM (אֲדִיקָם)

Adíkam, prostřední syn faraóna Malóla, lstivý a chytrý, tělnatý a malý, plnovous ke kotníkům, II (284)

Adíkam, královna Alfar'anit má s faraónem tři syny (Atro, A-m a Mórión) a 2 dcery (Bitja a Akúzit), II (284)

Adíkam, když mu bylo deset let, dal mu otec za ženu Gedídu, dceru Abilatovu, II (284)

Adíkam, Gedída mu porodila čtyři syny, II (284)

Adíkam pojme ještě tři ženy a počne s nimi osm synů a tři dcery, II (284)

Adíkam, zvaný Akúz, „krátký“, nastoupil na trůn ve dvaceti letech, II (285)

Adíkam, neohrabaný, ale v nepravostech a ničemnostech překonal svého otce Malóla, II (285)

Adíkam osobně dojel do země Gošen a uvalil na Hebreje ještě těžší práce, II (285)

Adíkam stanovil míru na měření kvóty požadovaného počtu vyrobených cihel, II (285)

Adíkam, při neplnění kvóty odebírali poháněči Hebrejkám tolik kojenců, kolik scházelo cihel, II (285)

Adíkam, tito kojenci museli být příslušným otcem zasazeni do stavby místo cihel, II (285)

ADINA (אֲדִינָה)

Adína, žena Lábanova, Rebečina švagrová, dlouho bezdětná, I (497)

Adína, šest let poté, co se Jákob vrátil z bej ha-midraš, porodila Leu a Ráchel, dvojčata, I (497)

ADÍNA (עֲדִינָה)

Adína, jako dcera Jóbabova a manželka Léviho, II (52)

Adína, Lévi a Isachar se oženili s dcerami Jóbabovými, Lévi s A-ou, Isachar s Arídou, II (51)

ADMA (אֲדַמָּה)

Adma, Šineáb, král ademský, nenáviděl vlastního otce, byl jedním z pěti bezbožných králů, I (380)

Adma, jako jedno z hříšných měst, I (404)

Adma, Zabnach, vykutálený soudce ademský, I (404)

Adma, krutost obyvatel tohoto města se vyrovnala obyvatelům Sodomy a Gomory, I (407)

Adma, dcera jednoho zámožného muže se tam provinila tím, že poskytla vodu a chléb pocestnému, I (407)

Adma, milosrdná dcera zámožného muže byla pomazána medem a ubodána včelami, I (407)

ADMATA (אֲדַמָּתַיִם)

Admata, sedm perských princů, před nimiž král obvinil Vašti: Karšena, Šetar, A-a, Taršíš, Meres, Marsena a Memúkan, IV (511)

Admata, sedm princů (rádců) přicházelo z Afriky, Indie, Edómu, Tarsu, Mursy, Resenu a Jeruzaléma, IV (511)

Admata, měl na starosti Edóm a půdu, IV (511)

ADÓD (עֲדָד)

Adód, viz též *Aud*

Adód, otec Sedekly, čarodějnice z Ěn-Dóru, IV (119)

ADON (עֲדֹן)

Adon, Ašerova první žena, dcera Eflálova, vnuka Izmaelova, II (51)

Adon, zemřela bezdětná a Ašer se oženil podruhé, II (51)

ADONAJ (אֲדֹנָיִם)

Adonaj, Adam dává Bohu jméno Adonaj, I (149)

Adonaj, tímto jménem oslovují Boha i andělé, I (149)

Adonaj, když Bůh milosrdně shlédne na svět, je „A-j“, II (304)

Adonaj, Bůh se zjevuje Mojžíšovi jako A-j, Bůh Milosrdný, II (322)

Adonaj, dva cherubové odpovídali dvěma jménům Božím: A-j („shovívavý“) a Elohim („mocný“), III (178)

ADONIA (אֲדֹנִיָּה)

Adonia, etiopská královna, žena Kikanova, po králově smrti vdovou, II (271)

Adonia, lid i urození mužové nabízejí Mojžíšovi vdovu po Kikanovi, královnu A-ii, II (271)

Adonia, Mojžíš dostává korunu a královnu Adonii, leč pamětliv otců, nevejde k ní, II (272)

Adonia, na její popud nastupuje na etiopský trůn její syn Monarchos, II (272–273)

ADONÍ-BEZEK (אֲדֹנִי־בֶזֶק)

Adoní-bezek, nebyl považován za krále a neměl významné postavení mezi kenaánskými panovníky, IV (47)

Adoní-bezek, porazil sedmdesát cizích králů, IV (47)

Adoní-bezek, Otníel jej porazí, což je jeho prvním pozoruhodným vítězstvím, IV (47)

ADÓNIJÁŠ (אֲדֹנִיָּאš nebo אֲדֹנִיָּה)

- Adónijáš, osm Davidových synů (Bat-Šebín první syn, Amnón, Abšalóm, A-š a čtyři další) zemřelo předčasně, IV (171)
 Adónijáš, syn Chagitín a Davidův, nehodný získat královské pocty, IV (186)
 Adónijáš, jeho padesát běžců-heroldů, vyříznuta jim byla slezina a maso z chodidel, IV (186)
 Adónijáš, Davidova koruna mu nepasuje, neboť padne jen legitimnímu králi domu Davidova, IV (186)
 Adónijáš, podobnost jeho charakteru s Abšalómem, IV (186)
 Adónijáš, jeho vzpouru David překazil tím, že dal Šalomouna veřejně pomazat králem za svého života, IV (191)
 Adónijáš, k pomazání Šalomouna důvod nebyl (kromě A-ovy vzpoury): nastupoval na trůn na základě dědičného práva, IV (191)
 Adónijáš, považoval se za legitimního Davidova nástupce, neboť se chtěl oženit s Abišagou, IV (191)

ADÓNÍRAM (אֲדֹנִירָם)

- Adóníram, jeden ze 70 starších, starší z kmene Josef, III (258)

adopce viz rejstřík C

Adóra (אֲדֹרָה)

- Adóra, Ezauovi synové vyzdvihnou otce do sedla osla, na němž Ezau dojde do A-y, kde zemře, I (595)
 Adóra, Ezauovi synové pronásledování, v A-e zanechají tělo otce a uprchnou k hoře Seíru, I (596)
 Adóra, edómské město, synové Jákobovi tam přenocují a pochovají Ezauovo tělo, I (596)

Adórajim viz *Adóra*

ADORÁM (אֲדֹרָם)

- Adorám, Edómece v Ezauově vojsku, zabit Jákobovým šípem, I (595)
 Adorám, v *Knize jubileí* mylně místo Edómece uveden jako Aramejec (záměna אֲדֹרָם za אֲרָם), I (597)

ADRÍEL (אֲדֹרִיֵּאל)

- Adriél, Míkal se starala o osiřelé děti své sestry Mérab (pět dětí A-ových) jako o vlastní, IV (183)
 Adriél, Míkal nebyla jeho ženou a neporodila mu pět dětí, A-l byl její švagr, IV (183)

Adulám viz rejstřík B

AF viz rejstřík B

Afrika (אֲפִרְיָה)

- Afrika, Egypt viz *Egypt*
 Afrika, jeden z vnuků Abrahama a Ketúry, Éfer, vpadl s ozbrojenci do Libye a podrobil si ji, I (465)
 Afrika, podle Ketúřina vnuka Éfera dostala svoje jméno, I (465)
 Afrika, „Agnias“ čili Angias, a-ý král, II (161–163)
 Afrika, král Angias vlídně přijme Sefóna a jmenuje jej velitelem vojska, II (162)
 Afrika, Sefó čili Sefón, vrchní velitel a-ého vojska pořádá nájezdy do země Kitejské, II (163)
 Afrika, Angias se ve městě Posímana slavnostně ožení s Janjou a vrátí se do a-ého hlavního města, II (163)
 Afrika, Janja neuvykla africkému klimatu a africké vodě, II (164)
 Afrika, Janja se zotaví, jakmile dá král Angias prokopat průplav ze země Kitejské do A-y, II (164)
 Afrika, po Azdrúbalově smrti nastupuje na trůn jeho mladší bratr Anibal, II (168)
 Afrika, na sloupu v a-ckém Tangeru stojí: „Jsme Kenaánci. Z vlasti nás vyhnal lupič Jozue“, IV (27)
 Afrika, Girgašejci se patrně nevystěhovali do Afriky (אֲפִרְיָה), ale do Kavkazské Ibérie (אֲבִרְיָה), IV (28)
 Afrika, denně se králi podával výtečný pták z berberského pobřeží A-y, IV (234)
 Afrika, srdce jistého druhu kobylek má tvar písmene chet (jediný druh, který mají Židé v severní A-e dovoleno jíst), IV (268)
 Afrika, sedm perských princů přicházelo z A-y, Indie, Edómu, Tarsu, Mursy, Resenu a Jeruzaléma, IV (511)
 Afrika, Ester se oděla do hedvábného šatu, vyšívaného zlatem z Ofiru, posázeného diamanty a perlami z A-y, IV (556)
 Afrika, Mordokaj obdrží dva vyšívané závoje vyzdobené perlami, jež dostal Achašveroš z A-y, IV (567)

AFRÍRA (אֲפִרְיָה)

- Afríra, v zemi Kainovců vládou dvě monstra, A-a a Kastimon, I (236)

AGAG (אֲגָג)

- Agag, jako titul u Amálekovců, II (171)
 Agag, Dóeg přiměl Saula ušetřit A-a, krále Amálekovců, IV (113)
 Agag, *Pseudo-Filón* si myslí, že Saul ušetřil A-a a jeho ženu kvůli ukrytým pokladům, IV (114)
 Agag, Saul nikdy ukryté poklady Amálekovců nespasil, neboť Samuel rozsekal A-a na kusy, IV (114)
 Agag, Saul ztratil korunu kvůli A-ovi, aniž by mu dokázal zachránit život, IV (115)
 Agag, Samuel mu připravil krutou smrt ve shodě s pohanskými zásadami spravedlnosti, ne židovskými, IV (115)
 Agag, v krátkém čase mezi vypuknutím války a popravou počal potomka, jenž se stal předkem Hamanovým, IV (115)
 Agag, Hamanových perzekucí by byli Židé ušetřeni, kdyby A-g zemřel Saulovou rukou uprostřed bitvy, IV (115)
 Agag, různé názory na způsob, jímž Samuel usmrtil A-a, IV (115)
 Agag, podle některých autorů rozsekal Samuel A-a a naházal všechny kusy masa pštosům, IV (115)

Agag, jiní soudí, že Samuel upoutal A-a na čtyři kůly a zabil jej tím, že kůly odtáhl od sebe, IV (115)
 Agag, Samuel byl nazír, takže nesměl A-a popravít (nazír se nesmí dotýkat mrtvého těla), IV (115)
 Agag, *Pseudo-Filón* soudí, že Samuel s'ál A-a mečem, IV (115)
 Agag, Josephus logicky soudí, že Samuel vydal rozkazy, aby byl A-g popraven, IV (115)
 Agag, Saul chtěl z chamtivosti A-a ušetřit, a tento hřích se stal příčinou Saulovy smrti, IV (115)
 Agag, Bůh nařídí Samuelovi nechat A-a a jeho ženu, aby se v noci sešli, a ráno A-a popravít, IV (115–116)
 Agag, Samuel měl nechat A-ovu ženu naživu až do porodu a pak ji popravít také, IV (116)
 Agag, jeho syn a pohrobek Edad, Saulův zbrojnoš, pak v bitvě v pohoří Gilbóa Saula zabije, IV (116)
 Agag, nenávisť Hamana k Mordokajovi pramení z nevráživosti mezi potomky Saulovými a A-ovými, IV (531)

AGEUS (אַגֵּוּס)

Ageus, jeden ze 70 starších, starší z kmene Gád, III (259)

AGEUS (אַגֵּוּס)

Ageus, osm postexilových proroků: Jóel, Ámos, Sofonjáš, A-s, Zacharjáš, Malachiáš, Ezechiel a Jeremjáš, IV (268)
 Ageus, muži, kteří provázeli Daniela, byli podle některých názorů proroci A-s, Zacharjáš a Malachiáš, IV (441)
 Ageus, Danielovy znalosti konce času neměli ani jeho přátelé, proroci A-s, Zacharjáš a Malachiáš, IV (476)
 Ageus, ve skupině navrátilců z babylónského zajetí byli i proroci A-s, Zacharjáš a Malachiáš, IV (483)
 Ageus ukáže lidem plány oltáře, jenž měl být větší než oltář v bývalém Šalomounově chrámu, IV (483)
 Ageus znal přesné umístění oltáře, neboť viděl, jak na onom místě obětuje anděl Michael, IV (483)
 Ageus, jeho autorita; ještě ve 2. století po Kr. se hovořilo o „sídle“ Ageově v Jeruzalémě, IV (483)
 Ageus, Jonatan ben Uziel sepsal targum proroků pod vedením A-a, Zacharjáše a Malachiáše, IV (483)
 Ageus, pokárá kněze, kteří našli lebku a o Aravnovi nic nevěděli, za neznalost, IV (483)
 Ageus, Zacharjáš a Malachiáš byli posledními proroky, IV (485)
 Ageus, pět druhů Ezdrášových: proroci A-s, Zacharjáš a Malachiáš, lévijec Šimur a Chizkijáš, IV (491)

AGNIAS viz *ANGIAS*

AGRAT (אַגְרַת)

Agrat, démonka, dcera Machlaty, vychází o střeďeční noci, I (88)

AGRIMUS viz rejstřík E

AGÚR (אַגּוּר)

Agúr, Jáke, Lemúel a Itiél jsou chápány jako Šalomounovy atributy, IV (190)

AHASUERUS viz *Achašveróš*AHITHOPHEL viz *Achítifel*

AHRIMAN viz rejstřík E

ACHA (rabi) viz rejstřík E

ACHAB (אַחַב) (král a vládce světa)

Achab, svět tento byl stvořen pro neobyčejně hříšné, jako byl právě on, I (128)
 Achab jako vládce světa, I (326)
 Achab, Jákob oblékl roucho žiněné a stal se tak vzorem pro Davida, A-a, Jórama a Mordokaje, II (42)
 Achab, všichni Izraelci budou mít podíl na světě příštím; výjimkou budou tři králové: Jarobeám, A-b a Menaše, IV (127)
 Achab, pět králů ztrácí podíl na světě příštím: Jarobeám, A-b, Menaše, Achaz a Achazjáš, IV (127)
 Achab, Bůh odsoudí Jóšafata k smrti za to, že se ve válce připojil k A-ovi, IV (260–261)
 Achab, v moci a bohatství překonal Jóšafata jen král v Samaří, A-b, IV (261)
 Achab patřil k hrstce králů, kteří vládli celému světu, IV (261)
 Achab, jeho nadvládu uznávalo 52 království, IV (261)
 Achab, jeho 140 dětí vlastnilo několik slonovinových paláců, letní a zimní sídla, IV (261)
 Achab, z Obadjásovy promluvy k Elijásovi je patrné, že A-b měl moc nad všemi královstvími, IV (261)
 Achab, Bůh umožnil A-ovi zvítězit ve válce s Ben-hadadem, IV (261)
 Achab, dvacet z provincií, jež slíbily věrnost A-ovi, bylo za časů A-ovy vlády pustošeno hladomorem, IV (261)
 Achab, proti jeho hříchům byla Jarobeáмова nejtěžší přestoupení zanedbatelným uličnictvím, IV (261)
 Achab, na jeho příkaz nesly brány Samaří nápis: „Achab popírá Boha Izraele“, IV (261)
 Achab svedl k modloslužbě i manželku Jezábel a palestinská pole se hemžila modlami, IV (261)
 Achab, ve vztahu k učencům svobodomyšlný a velkou úctu choval k Tóře, kterou náruživě studoval, IV (261)
 Achab byl ochoten vydat Ben-hadadovi prakticky cokoli, ne však Tóru, IV (261)
 Achab z toho důvodu osobně osedlal koně a vyrazil do bitvy s Aramejci (Syřany), IV (261–262)
 Achab, Bůh jej odměnil, jak předpověděl prorok Míkajáš: drtivě nad Syřany zvítězil, IV (262)
 Achab, prorok Míkajáš jej však také varoval, aby s Ben-hadadem nejednal laskavě, IV (262)
 Achab, tři hříšní králové byli zároveň velkými učenci: A-b, Jarobeám a Menaše, IV (262)

- Achab, během jeho panování se lid sice oddával modlám, ale nepomlouval, neočernoval a nevyjadřoval se zle, IV (262)
- Achab, během jeho panování lid v bitvách vítězí („zlý jazyk“ Bůh trestá neúspěchem ve válečných taženích), IV (262)
- Achab, lidé jeho generace nikdy nevyzradili místo, kde se ukrýval Eliáš a další stovka proroků, IV (262)
- Achab, jeho lidu bylo umožněno slavně zvítězit nad Syřany odměnou za to, že lid dodržoval šabat, IV (262)
- Achab, za to, že jeho syn pamatoval na šabat, porazil Izrael ve válce moábského krále Měšu, IV (262)
- Achab, Bůh jej varuje, že nesmí nechat Ben-hadada vyváznout, neboť jinak zemře místo něho, IV (262)
- Achab nakonec Ben-hadada propustí, IV (262)
- Achab křivě obviní Nábota a nechá jej popravít, aby se zmocnil jeho bohatství, IV (262–263)
- Achab, při procesu s A-em u nebeského soudního dvora Nábótův duch zvrátilisky vah v A-ův neprospěch, IV (263)
- Achab, Jósafat mu doporučuje pokání, aby byl trest mírnější, IV (263)
- Achab, duch Nábótův přiměl A-ovy proroky použít shodná slova, když prorokovali o vítězství u Rámotu v Gileádu, IV (263)
- Achab zabit Naamánovou střelou, která zázračně projde jeho krunýřem, IV (263)
- Achab, Nábót zaplatil životem za to, že udržoval přátelské vztahy s ničemným A-em, IV (263)
- Achab, při procesu s A-em u nebeského soudního dvora se někteří přimlouvají, aby byl A-b ušetřen, IV (264)
- Achab, Eliáš říká, že na místě, kde psi chlemtali krev Nábótovu, chlemtat budou i krev A-ovu, IV (264)
- Achab padl v Ramótu v Gileádu, ale jeho krev chlemtali psi v Samaří (jeho vůz oplachovali v samařském rybníku), IV (264)
- Achab ctil svého nepřítele, Ben-hadada, a tak zabit byl ve válce vedené proti němu, IV (264)
- Achab byl jediným Židem, který v bitvě zahynul, IV (264)
- Achab, na znamení zármutku pochodovalo před jeho katafalkem 36 000 bojovníků s obnaženými rameny, IV (265)
- Achab patří k hrstce Izraelců, kteří nebudou mít podíl na světě příštím, IV (265)
- Achab přebývá v pátém oddělení podsvětí, nad nímž dohlíží anděl Oniel, IV (265)
- Achab je ušetřen mučení, jemuž jsou podrobeni jeho pohanští společníci, IV (265)
- Achab, vysvětlení verše 1. Královské 22, 36: armáda jásala, neboť A-a konečně stihl Boží trest, IV (265)
- Achab, rabi Lévi navštíven A-em ve snu, v němž jej A-b kárá, aby věnoval více pozornosti jeho ženě, IV (265)
- Achab, jeho žena je hlavní iniciátorkou a podněcuje jej k páchání hříchů, což Písmo potvrzuje, IV (265, 266)
- Achab, královna maluje na A-ův vůz nemravné obrázky, aby stimulovala královny smyslné touhy, IV (265)
- Achab, když padl, jeho krví byly potřísněny právě části královského vozu s nemravnými obrázky, IV (265)
- Achab, Jezábel jej denně vážila a manželovy přírůstky na váze vyvažovala zlatem, jež obětovala modle, IV (265, 266)
- Achab, jeho žena je dcerou krále, manželkou krále a kromě Atalji jedinou panující židovskou královnou v dějinách, IV (265)
- Achab, jeho syn Jóram měl jeho nedostatky, leč postrádal jeho přednosti, byl skoupý, IV (266)
- Achab, Eliášovo první veřejné vystoupení: setkání s A-em v domě Chíela Bételského, IV (271–272)
- Achab, rozhodne se Eliášovi za hladomor pomstít, a tak se Eliáš musí skrývat, IV (272)
- Achab, krkavci nosí Eliášovi potravu ze spíže zbožného krále Jósafata a bedlivě se vyhýbají A-ovi, IV (272)
- Achab, názor, podle něhož krkavci naopak nosili Eliášovi jídlo z A-ových jatek, IV (273)
- Achab se dohodne s Eliášem, že jeden býk (z dvojčat) bude obětován Bohu a jeden Baalovi (losováním), IV (275)
- Achab, Eliáš nezapomínal, že je třeba králi vzdávat pocty, a tak běžel před A-ovým vozem jako zvěstovatel, IV (278)
- Achab, jako jeden z nejvyšších představitelů dvora hříšného krále A-a a královny Jezábely působil prorok Obadjáš, IV (324)
- Achab během velkého hladomoru kritizoval Obadjáše, že mu nepřinesl žádné požehnání, IV (325)
- Achab, v té chvíli nebeský hlas zvolá na A-a: „Obadjáš se nesmírně bál Hospodina“, IV (325)
- Achab, Jehú se zasloužil o pád jeho dynastie, zabil Jezábel, ale nestačilo to, neboť se nezasazoval o mír, IV (341)

ACHAB (אחאב) (falešný prorok)

- Achab, mezi židovskými hříšníky té doby vynikali dva falešní proroci A-b a Sidkijáš, IV (460)
- Achab řekl dceři krále Nebúkadnésara, aby byla povolná Sidkijášovi, IV (460)
- Achab, podle jiného názoru sváděli falešní proroci k hříchu samotnou královnu Semiramis, IV (460)
- Achab, falešní proroci sváděli ženy k hříchu pod záminkou, že se stanou matkami Mesiáše, IV (460–461)
- Achab, jako v případě tří svatých mladíků, i falešné proroky podrobí Nebúkadnésar zkoušce v peci ohnivé, IV (461)
- Achab, aby se zachránili, vezmou si falešní proroci do pece ohnivé s sebou velekněze Jósua, IV (461)
- Achab, velekněz Jósua vyjde nezraněn, jen šaty má ohořelé, ale falešní proroci jsou ohněm pozřeni, IV (461)

ACHAŠVEROŠ (אחשורוש) (Xerxés I.)

- Achašveroš jako vládce světa, I (326)
- Achašveroš, bratři při prodeji Josefa ještě hodovali, a proto i A-š bude hodovat, když prodá Židy Hamanovi, II (30)
- Achašveroš, za 70 dní smutku za Jáka byli pohané odměněni: 70 dní se mohli radovat z moci nad Židy, II (156)
- Achašveroš povolal řemeslníky, aby Šalomounův trůn napodobili, ale nepodařilo se jim to, IV (233)
- Achašveroš, Šalomounův trůn mohli využívat kosmokratóři (Nebúkadnésar a Kýros), A-š se musel spokojit s replikou, IV (233)
- Achašveroš panoval jen nad 127 provinciemi, IV (233)
- Achašveroš, za časů A-e vypomohl Eliáš Židům: v podobě dvořana Charbóny a popíchl krále proti Hamanovi, IV (284)
- Achašveroš, pět hříšníků od začátku do konce: Nimrod, Ezau, bratři Dátan a Abíram (počítají se jako 1), Achaz a A-š, IV (353)
- Achašveroš, vznešené postavení Židů v říši A-ově po Hamanově pádu, IV (499)
- Achašveroš, nestal se králem Persie pro urozený původ, ale vládu nad světem si koupil za peníze, IV (499)

- Achašveroš, jeho otcem byl Kýros Perský, syn Dareia Médského, IV (499)
- Achašveroš, Josephus nepoužívá jméno Achašveroš, ale (stejně jako *Septuaginta*) Artaxerxes, IV (499)
- Achašveroš, Josephus dodává, že pod jménem Artaxerxes byl znám Řekům, ale jeho skutečné jméno bylo Kýros, IV (499)
- Achašveroš, podle jiného názoru byl jeho otcem Dareios, IV (499)
- Achašveroš, rabíni znají několik etymologických výkladů jména A-š, naznačujících neradostný úděl Židů za jeho časů, IV (499)
- Achašveroš, domníval se, že se Židé do vlasti nikdy nevrátí, Chrám ležel v troskách, a tak dal vystrojit opuštěnou hostinu, IV (499)
- Achašveroš, hostina se pořádala ve třetím roce jeho vlády a sedmáctém roce od počátku vlády Nebúkadnézarovy, IV (499)
- Achašveroš netušil, že Jeremjáš nemyslel oněch 70 let od počátku vlády Nebúkadnézarovy, ale od zboření Chrámu, IV (499)
- Achašveroš, 70 let vypršelo ve chvíli, kdy Dareios, syn Achašverošův, Židům umožnil vybudovat si Chrám znovu, IV (499–500)
- Achašveroš uspořádal hostinu až poté, co se práce na Chrámu na tři roky zastavily, IV (500)
- Achašveroš, Dareios („poslední“) byl synem A-ovým a Esteriným, IV (500, 522)
- Achašveroš uspořádal hostinu také proto, aby oslavil rozdrčení vnitrostátní vzpoury, IV (500)
- Achašveroš, první část hostiny uspořádal na počest 127 panovníků ze 127 provincií Achašverošovy říše, IV (500)
- Achašveroš, podle jednoho názoru oslavil hostinou svoje narozeniny, IV (500)
- Achašveroš vystrojil hodokvas, aby oslavil dokončení práce na svém honosném trůnu, IV (500)
- Achašveroš vystrojil hostinu, aby oslavil svůj sňatek s Vašti, IV (500)
- Achašveroš ovládl 127 provincií prostřednictvím svých dobovačských válek, IV (500)
- Achašveroš, velmoži přítomní na jeho hostině: jsou urození mužové a významní veřejní činitelé, IV (500)
- Achašveroš, velmoži přítomní na jeho hostině: jsou míněny korunované hlavy 127 provincií, IV (501)
- Achašveroš, velmoži přítomní na jeho hostině: jsou míněni *Decumáni* a *Augustiáni*, čestní hosté, IV (501)
- Achašveroš, A-ovi se nedostávalo zdravého rozumu, IV (501, 514, 514)
- Achašveroš získal Kýrov poklady a ukazoval je během hostiny hostům v šesti komorách po dobu šesti měsíců, IV (501)
- Achašveroš se chlubil poklady, jež nebyly jeho, neboť pocházely z Chrámu, IV (501)
- Achašveroš znesvětil chrámové nádoby na své hostině, kde se z nich nezřízeně pilo, IV (501–502)
- Achašveroš, oblékl si honosná roucha židovského velekněze, IV (502)
- Achašveroš, seděl na napodobenině Šalomounova trůnu, s níž měli jeho řemeslníci velké potíže, IV (502)
- Achašveroš nemohl usednout na původní Šalomounův trůn, neboť nebyl kosmokrátorem, IV (503)
- Achašveroš, pro hostinu urozených hostů vyměřil 180 dní, IV (503)
- Achašveroš uspořádal po hostině urozených hostů velké oslavy pro obyvatele Šúšanu, hlavního města Élamu, IV (503)
- Achašveroš, o uspořádání oslav v Šúšanu jej přesvědčil Haman, IV (504)
- Achašveroš, Haman říká, že židovský národ je svérázný, a navrhuje A-ovi, že ho je třeba vyhladit, IV (504)
- Achašveroš, Haman mu radí vystrojit hodokvas, neboť Bůh Židů nesnáší necudnost a Židy potrestá, IV (504)
- Achašveroš nařizuje svým hodnostářům vyhovět přání každého hosta, čímž rozzuří Boha, IV (505)
- Achašveroš, popis štědrosti a honosného prostředí, v němž se A-ova hostina konala, IV (505–507)
- Achašveroš na této slavnosti zrušil perský obyčej nezřízeného pití, IV (506)
- Achašveroš naznačuje Židům, že se jeho hostina dá srovnávat s hostinou ve světě budoucím, IV (506–507)
- Achašveroš, jeho žena, perská královna Vašti, věděla, jak řídit státní záležitosti, IV (508)
- Achašveroš, Dareiovi se zželi Belšazarovy dcery a dá Vašti za ženu svému synovi, A-ovi, IV (508)
- Achašveroš říká, že jeho žena není ani Peršanka, ani Médka, ale Chaldejka, a přesto krásou předčí všechny ostatní, IV (508)
- Achašveroš, jeho opilí hosté žádají krále, aby před ně královna předstoupila bez šatů, IV (508)
- Achašveroš, Mordokaj a sanhedrin se modlí, aby jej stihl trest za znesvěcení posvátných nádob; Bůh je vyslyší, IV (508–509)
- Achašveroš, Bůh se postará, že král pošetele žádá od manželky, aby hostům vyhověla, IV (508–509)
- Achašveroš, král nařídí, aby jeho žena veřejně předstoupila, zbavená veškerého ošacení, IV (509)
- Achašveroš dodržoval obyčej médských králů, jimž musely při jejich pitkách tančit pro pobavení tanečnice, IV (510)
- Achašveroš, jeho žena Vašti učiní z nouze ctnost a povýšeně posílá manželovi urážlivý vzkaz, IV (510)
- Achašveroš se obrací na židovské mudrce a žádá je, aby vynesli nad královnou Vašti rozsudek, IV (510)
- Achašveroš, židovští mudrci se rozhodli zřít možnost vynést rozsudek, odkázali jej na mudrce Amónu a Moábu, IV (511)
- Achašveroš obvinil Vašti před sedmi princy, jimiž byli Karšena, Šetar, Admata, Taršiš, Meres, Marsena a Memúkan, IV (511)
- Achašveroš, jeho sedm rádců (sedm perských princů) přicházelo z Afriky, Indie, Edómu, Tarsu, Mursy, Resenu a Jeruzaléma, IV (511)
- Achašveroš, jeden z princů se jmenoval Memúkan čili „jmenovaný“ (totožný s Danielem), IV (511)
- Achašveroš, Daniel-Memúkan mu radí exemplárně královnu Vašti potrestat – zneškodnit rukou kata, IV (512)
- Achašveroš, Daniel-Memúkan jej přiměje složit pro Peršana neodvolatelnou přísahu a vykonat popravu neprodleně, IV (512)
- Achašveroš dá vyhlásit, že ženy musejí poslouchat své muže, IV (512)
- Achašveroš navíc vyhlásí (na Danielovu radu), že ženy mají mluvit tím jazykem, jímž mluví muž, IV (512)
- Achašveroš, Vaštiina poprava měla pro říši katastrofální následky: král ztratil 127 provincií (přesnou polovinu), IV (513)
- Achašveroš byl potrestán za zákaz dostavby Chrámu, ale svatbou s Ester nepokoje ustaly, IV (513)
- Achašveroš, znovu si podrobí provincie až po ustanovení Mordokaje kancléřem a popravě Hamanově, IV (513)
- Achašveroš, podle Talmudu reprezentuje 127 provincií celý svět, a tudíž je A-š kosmokrátorem, IV (513)
- Achašveroš, v některých midraších vládl jen nad polovinou světa (jinak je považován za kosmokrátora), IV (513)

- Achašveroš, Vašti nezemřela bez viny, neboť právě ona přesvědčila A-e, aby obnovu Chrámu zamítl, IV (513)
- Achašveroš, jako prototyp nepevného, nepřilíš inteligentního panovníka, IV (514)
- Achašveroš, manželku obětoval kvůli Memúkanovi-Hamanovi a Hamana obětoval kvůli své druhé manželce, IV (514)
- Achašveroš, strážlivý se rozzuřil, že dal v opilosti popravít manželku, a tak nařídil popravu svých sedmi rádců, IV (514)
- Achašveroš nařizoval odebírat dívky rodičům a manželky mužům násilím a pak je zavíral do svého harému, IV (515)
- Achašveroš chtěl získat nejkrásnější ženu a nařídil shromáždit zástupy krásných dívek a žen ze všech regionů, IV (515)
- Achašveroš, mezi obrovskými počty Peršanek se nenašla ani jediná, jež by byla hodna stát se královnou, IV (515)
- Achašveroš, o Ester se vědělo, že je nejkrásnější ženou v Šúšanu, IV (515)
- Achašveroš, nakonec byla Ester vypátrána a odvedena do královského paláce, IV (515)
- Achašveroš, podle Josepha se Mordokaj přestěhoval do Šúšanu poté, co se Ester vdala za krále A-e, IV (518)
- Achašveroš, Šém a Jefet se zachovali ctnostně ke svému otci, a proto byl A-š hoden oženit se s Ester, IV (519–520)
- Achašveroš, Ester byla potomkem Šémovým, A-š byl potomkem Jefetovým, IV (519–520)
- Achašveroš a všichni z královského dvora okamžitě poznali, že se Ester stane královnou, IV (520, 520)
- Achašveroš nahradil ve své komnatě Vaštiin obraz obrazem Ester, IV (520)
- Achašveroš, jeho vrchní eunuch Hegaj zahrnoval Ester dary a úslužností, IV (521)
- Achašveroš, na jeho dvoře dodržovala Ester vegetariánská stravovací pravidla, IV (521)
- Achašveroš, Bůh vyslal démonku přestrojenou za Ester, takže Ester s A-em nikdy manželsky nežila, IV (522)
- Achašveroš, ve starých pramenech naopak ze spojení mezi Ester s A-em vzejde (poslední) Dareios, IV (522)
- Achašveroš chtěl po Ester, aby prozradila, kdo jsou její přátelé a příbuzní, IV (522)
- Achašveroš hodlal udělat z Esteriných příbuzných velmože, prince, ba i krále, IV (523)
- Achašveroš, marně se snaží vytáhnout z Ester tajemství jejího lidu a rodiny, IV (523)
- Achašveroš uspořádá bohaté slavnosti, leč jeho žena stráží tajemství svého původu úspěšně, IV (523)
- Achašveroš, Ester mu jen přiznává, že ztratila oba rodiče jako nemluvně, IV (523)
- Achašveroš osvobodí všechny lid říše od placení daní a cel, neboť tak prospěje i neznámému lidu Esterinu, IV (523)
- Achašveroš, když se Mordokaj dozví, že dal A-š nastoupit panny podruhé, dostal o Ester strach, IV (524)
- Achašveroš, Ester mu říká: „Jsem dcera králů, potomek královského rodu Saulova“, IV (524)
- Achašveroš jmenuje Mordokaje do úřadu, který původně zastávali dvořané Bigtan a Tereš, IV (524)
- Achašveroš, královští číšníci Bigtan a Tereš se rozhodnou spáchat na něj atentát jedem, IV (525)
- Achašveroš, Bigtan a Tereš o svém plánu hovoří, ale netuší, že Mordokaj umí i tarsijsky, IV (525)
- Achašveroš, Bigtan a Tereš se v poslední chvíli snaží pohár s jedem odstranit, ale Bůh zasáhne, IV (525)
- Achašveroš vedl válku proti králi Makedonie (nebo Řecka), spiklenci se pokusili pomoci Řekům, IV (526)
- Achašveroš, Samael odstraní jed z A-ova poháru, leč Gabriel ho tam opět vrátí, IV (526)
- Achašveroš dal provést analýzu vody, která dokázala, že do ní dali Bigtan a Tereš jed, IV (526)
- Achašveroš, Bigtan a Tereš chtějí spáchat sebevraždu, ale skončí přibiti na kříži, IV (527)
- Achašveroš, po pokusu o otrávení svěřil svůj život výhradně do Hamanových rukou, IV (527)
- Achašveroš vydává nařízení padnout před Hamanem na tvář a vzdávat mu božské pocty, IV (529–530)
- Achašveroš, indické město se vzbouří a král proti němu vyšle vojsko vedené Hamanem a Mordokajem, IV (531–532)
- Achašveroš, Haman před ním zevrubně a obsírně očerňuje Židy, IV (536–538, 539)
- Achašveroš, v jeho srdci nalezla Hamanova obvinění proti Židům příznivou odezvu, IV (539)
- Achašveroš, přiznává se Hamanovi, že i on touží Židy vyhladit, jen se bojí jejich Boha, IV (539)
- Achašveroš, Haman trvá na vyhlazení Židů, a tak si král nakonec svolá radu moudrých, IV (539–540)
- Achašveroš, pohanská rada moudrých jej od záměru vyhladit Židy důrazně zrazuje, IV (540)
- Achašveroš, Haman mu nabízí za Židy 10 000 talentů stříbra (600 000 duší a půl šekelu za 1), IV (544)
- Achašveroš Hamanovu nabídku peněz odmítne: nemíní na účet Židů ani vydělávat, ani prodělávat, IV (544)
- Achašveroš, když řekl Hamanovi: „Je ti dáno to stříbro“, Duch svatý dodal: „Je ti dána šibenice“, IV (544)
- Achašveroš, když nabídku odmítl, lidé mohli přijmout jeho druhý edikt, jinak by měl Haman neomezenou moc, IV (544)
- Achašveroš a Haman završí dohodu pitím = trest za syny Jákobovy, kteří po prodeji Josefa jedli a pili, IV (544–545)
- Achašveroš a Haman se v paláci veselí, zatímco lidé v Šúšanu náhle umírají a netuší, co se děje, IV (545)
- Achašveroš, jeho a Hamanovy útoky proti Izraeli je třeba chápat jako útoky proti Bohu, IV (545)
- Achašveroš, Mordokaj věří, že Ester byla Bohem určena jako zachránce Židů a že musí s králem promluvit, IV (551–552)
- Achašveroš, Mordokaj nemůže komunikovat s Ester prostřednictvím Hatáka, neboť jej dal A-š popravít, IV (552)
- Achašveroš, Ester zjistí, že kdo předstoupí před krále, aniž by měl výslovný souhlas, bude popraven, IV (552)
- Achašveroš, Mordokaj přesvědčí Ester, že se u krále musí přimluvit za Izrael a že Haman není neporazitelný, IV (553–554)
- Achašveroš, když se na královnou oboří, modlí se Ester *Eli, Eli, lama azavtani* z Davidova žalmu, IV (559)
- Achašveroš, první anděl učiní královnou pro A-e neodolatelnou, IV (559)
- Achašveroš, druhý anděl se postará o to, aby královna vypadala hrdě, IV (559)
- Achašveroš, třetí anděl protáhne jeho žezlo až ke královně (nezemře jen ten, na koho král ukáže žezlem), IV (559–560)
- Achašveroš, anděl se postará o to, aby byl zcela přemožen Esteriným šarmem, IV (560)
- Achašveroš, když říká „nikdo na zemi se nemůže srovnávat se zesnulými“, jsou to oblíbená slova rabinů, IV (560)
- Achašveroš, když královna zesinala a omdlela, držel ji v náručí, dokud nepřišla k sobě, IV (560)

- Achašveroš, anděl udeří krále se slovy: „Tvá choť čeká vstaje a ty si tady sedíš na trůně“, IV (560)
- Achašveroš, s výjimkou obnovení Chrámu je ochoten udělat pro Ester cokoli, IV (560)
- Achašveroš přísahal Gešemovi Arabskému, Sanbalatovi Chorónskému a Amónci Tóbijášovi, že Chrám neobnoví, IV (560)
- Achašveroš byl slepý, ale jeho zrak se projasnil, když pohlédl na Ester, pak teprve ukázal žezlem, IV (560)
- Achašveroš, anděl prodlouží královo žezlo směrem k Ester na vzdálenost 12, 16, 24, 60 či 200 loktů, IV (560–561)
- Achašveroš, kdykoli Ester krále navštívila, žezlo se k ní obracelo samo, IV (561)
- Achašveroš, královna jej požádá, aby mohla vystrojít hostinu, již se zúčastní král a Haman, IV (561)
- Achašveroš, královna se chová k Hamanovi velmi vstřícně, aby vzbudila královu žárlivost, IV (561)
- Achašveroš, po hostině chce král splnit královně přání, leč Ester vyčkává jako Mojžíš před válkou s Amálekem, IV (561)
- Achašveroš, Bůh vysílá Michaela, aby nedovolil A-ovi usnout, IV (564)
- Achašveroš, Gabriel 365× shodí A-e z postele a šeptá: „Odměň toho, jenž odměnu zasluhuje“, IV (564)
- Achašveroš přemýšlí, co je příčinou jeho nespavosti, IV (565)
- Achašveroš, podle některých autorů ve snu spatřil Hamana, zaujímavějšího proti němu výhrůžný postoj, IV (565)
- Achašveroš, Haman v jeho přítomnosti vyjádří přání obléknout si roucho s královskými insigniemi, IV (565)
- Achašveroš usoudí, že se mu sen o Hamanovi vyplnil, IV (565)
- Achašveroš přikazuje přinést kroniky perských králů a předčítat z nich, aby poznal své přátele, IV (565)
- Achašveroš, Michael v podobě nuzného muže mu neustále opakuje: „Haman tě chce zabít a stát se po tobě králem“, IV (565)
- Achašveroš, Michael říká: „Časně zrána předstoupí Haman a požádá tě o svolení zabít člověka, který ti zachránil život“, IV (565)
- Achašveroš, Michael mu prozradí, jak Haman odpoví, až bude dotázán, co udělat s mužem, jehož chce král poctít, IV (565–566)
- Achašveroš, v jiných pramenech je místo Michaela uváděn Satan, jenž se ke králi dostaví přestrojen za žebráka, IV (566)
- Achašveroš, z kronik mu předčítá Hamanův syn, leč zázrakem (aniž by to věděl) pronáší slova Mordokaj a Izrael, IV (566)
- Achašveroš, při slovech Mordokaj a Izrael klidně usíná a zdá se mu sen, jak jej Haman ohrožuje mečem, IV (566)
- Achašveroš, příštího dne vstoupí Haman ke králi neohlášen; A-š se zeptá, jak naložit s mužem, jehož chce poctít, IV (566)
- Achašveroš, Haman mu radí odíbt oblibence do královského korunovačního roucha a na hlavu mu vložit korunu, IV (566)
- Achašveroš, Haman chce, aby herold provolával, že bude setnuta hlava tomu, kdo se nepokloní a nepadne tváří k zemi, IV (566)
- Achašveroš, Haman dodává, že dům popraveného by měl být vydán k vyplenění, IV (566)
- Achašveroš vydává podrobný rozkaz, z něhož je zřejmé, že oním poctěným nebude Haman, ale Mordokaj, IV (567)
- Achašveroš, Haman mu říká, že dá Mordokajovi spíš 10 000 talentů stříbra, než že by mu vzdal takovou poctu, IV (567)
- Achašveroš rozhodne, že 10 000 talentů stříbra Mordokaj dostane, IV (567)
- Achašveroš, Haman říká, že spíš nechá svých deset synů běžet před jeho koněm, než že by mu vzdal takovou poctu, IV (567)
- Achašveroš rozhodne, že se Haman, jeho synové a žena stanou otroky Mordokajovými, IV (567)
- Achašveroš se rozhodne jmenovat Mordokaje vládcem nad městy i nad regiony, IV (568)
- Achašveroš chce, aby byli Mordokajovi podrobeni všichni králové panující nad zeměmi i nad moři, IV (568)
- Achašveroš uznává, že na mincích bude muset být vyraženo Mordokajovo jméno, IV (568)
- Achašveroš se rozhodne, že výnosy a příspěvy ohledně vyhlazení Židů budou odvolány, IV (568)
- Achašveroš, Charbóna a Abzur dohlížíjí na to, aby Haman přesně vyplnil A-ovy rozkazy, IV (568)
- Achašveroš, slyší, jak se Ester modlí ke Králi Nejvyššímu, Králi světa, aby vysvobodil její lid z rukou nepřítele, IV (572)
- Achašveroš se domnívá, že je osloven, a chce znát jméno opovázlivce ohrožujícího Esterin lid, IV (572)
- Achašveroš poprvé oslovuje královnu bez tlumočnicka, neboť již ví, že je Židovka, královského původu, IV (573)
- Achašveroš, Ester ozřejmí králi, oč Haman usiluje (s pomocí anděla na něho ukáže a obviní jej), IV (573)
- Achašveroš, Bůh sešle anděly přestrojené za Hamanovy syny, aby v parku spadli ze stromů a natopili spoušť, IV (573)
- Achašveroš, Gabriel odmrstí Hamana na pohovku, takže to vypadá, že se Haman pokouší učinit královně násilí, IV (574)
- Achašveroš, jeho hněv na Hamana dosahuje vrcholu, IV (574)
- Achašveroš chce v první chvíli stromy pokácet, ale pak si to rozmyslí, IV (574)
- Achašveroš, Charbóna se obrací ke králi a vyzrazuje mu Hamanovo spiknutí proti králi i Mordokajovi, IV (574)
- Achašveroš nařizuje Hamana oběsit a vykonavatelem jmenuje Mordokaje, IV (574)
- Achašveroš si Mordokajovou zásluhou opět podrobuje provincie, jež se proti němu po smrti Vašti bouřily, IV (577)
- Achašveroš, úplné znění jeho nového ediktu, v němž ruší původní výnos o vyhlazení Židů, IV (578)
- Achašveroš, nový edikt vychází z *Výnosu Artaxerxova ohledně Židů*, obsaženého v *Přídavcích k Ester* (E), IV (578–579)

ACHAZ (אחז)

- Achaz, salamandrova krev zachránila život Chizkijášovi, když ho chtěl A-z svěřit Molochovu ohni, I (104)
- Achaz, milost Boží sdělit, co hodlá někomu dát: udělena jen Abrahamovi, Jákobovi, Šalomounovi, A-ovi a Mesiášovi, I (386)
- Achaz, Židé vlastní poklad až do časů krále A-e, který ho odevzdává jako tribut Sancheribovi, II (131)
- Achaz, někdy je řazen mezi beznadějně hříšníky, kteří nebudou mít podíl na světě příštím, IV (127)
- Achaz, pět králů ztrácí podíl na světě příštím: Jarobeám, Achab, Menaše, A-z a Achazjáš, IV (127)
- Achaz, syn Jótamův, král judský, IV (198)
- Achaz, dostalo se mu od Boha výsady říci si, co by si přál, IV (198)
- Achaz, Achazjáš a všichni hříšní králové izraelští, o nichž se Písmo zmiňuje, nemají podíl na světě příštím, IV (227, 342)
- Achaz, Achazjáš a všichni hříšní králové izraelští, o nichž se Písmo zmiňuje, budou ušetřeni pekelných muk, IV (342)
- Achaz, pět hříšníků od začátku do konce: Nimrod, Ezau, bratři Dátan a Abíram (počítají se jako 1), A-z a Achašveroš, IV (353)

- Achaz se svému zbožnému otci Jótamovi vůbec nepodobal, zůstal hříšником do morku kosti, IV (353)
 Achaz zruší studium Tóry a bohoslužby, modlu dá do velesvatyně a nedbá židovských zákonů uzavírání sňatků, IV (353)
 Achaz si nepřál, aby jméno Boží bylo oslaveno skrze něho, ale Izajáš se vážil, IV (353)
 Achaz, nepravostí se dopouští v přestrojení, aby to Izajáš nevěděl, IV (353)
 Achaz, v tažení proti Pekachovi, králi severního království, ztratí prvorozeného syna, mimořádného hrdinu, IV (353)
 Achaz, představa, podle níž byl Izajáš s A-em pokrevně spřízněn, IV (353)
 Achaz, navzdory hříšnosti mu nebude odepřen svět příští, neboť ctil Izajáše, IV (353)
 Achaz, podle jiného názoru mu svět příští naopak odepřen bude, IV (354)
 Achaz zrušil zákon zakazující incest, IV (354)
 Achaz, v den A-ova pohřbu svítilo slunce o deset hodin méně, IV (367)
 Achaz dá z Chrámu odnést Boží schránku; zůstane v domě Šalúma, manžela prorokyně Chuldy, do časů Jóšijášových, IV (381)

ACHAZJÁŠ (אֲחַזְיָאֵשׁ)

- Achazjáš, nebeský oheň trestající, jenž pohltit první i druhou vojenskou jednotku, které A-š vyslal proti Elijášovi, III (253)
 Achazjáš, pět králů ztrácí podíl na světě příštím: Jarobeám, Achab, Menaše, Achaz a A-š, IV (127)
 Achazjáš, osm davidovských panovníků zemře násilně: Joram, A-š, Atalja, Jóaš, Amasjáš, Amón, Jóšijáš a Jójakim, IV (171)
 Achazjáš, Achaz a všichni hříšní králové izraelští, o nichž se Písmo zmiňuje, nemají podíl na světě příštím, IV (227, 342)
 Achazjáš (na rozdíl od pohana Ben-hadada) vyslal posly, aby se na jeho nemoc dotázali Baal-zebúba, IV (332)
 Achazjáš, judský král, zabit zaslouženě Jehúem, IV (342)
 Achazjáš vymazal jméno Boží ze všech pasáží Písma a vepsal na jeho místo jména model, IV (342)
 Achazjáš a Achaz a všichni hříšní králové izraelští, o nichž se Písmo zmiňuje, budou ušetřeni pekelných muk, IV (342)
 Achazjáš, po jeho smrti následuje hrůzovláda královny Atalji, IV (342)

ACHÍEZER (אֲחִיעֶזֶר)

- Achiezer, předák kmene Dan, jeho jméno znamená „bratr je nápomocen“, III (234)
 Achiezer, jeho otec je Amíšadaj, tj. „soudce lidu Mého“, III (234)
 Achiezer, jeho jméno poukazuje na to, že Dan se při vztyčování svatostánku spojil s „nápomocným“ Judou, III (234)
 Achiezer, jméno jeho otce poukazuje na Samsona, „mocného soudce“, III (234)
 Achiezer, starší z kmene Dan, III (258)

ACHIJA (אֲחִיָּא)

- Achija, Šemchazajův syn, I (283), III (345)
 Achija, otec Óga a Síchona, I (283), III (345)
 Achija, žena Chámova se dopouštěla cizoložství s A-ou před Potopou i po ní, III (346)
 Achija, žena Chámova mu porodila Óga před Potopou a Síchona po Potopě, III (346)

ACHIJÁŠ (אֲחִיָּאֵשׁ)

- Achijáš, jeho slepota je důkazem, že zkaženost jednoho učedníka může přivodit slepotu mistrovi, I (499)
 Achijáš, Paltiel poučil o podobě korunek hebrejských písmen Achijáše, proroka z Šíla, IV (98)
 Achijáš poučil o podobě korunek hebrejských písmen velekněze Jójadu, IV (98)
 Achijáš a Jóel, synové Samuelovi, IV (109)
 Achijáš (na rozdíl od bratra) jako špatný soudce, ale i Jóel kárán, neboť neodradil bratra od špatnosti, IV (109)
 Achijáš a Elíchoref, Šalomounovi písaři, synové Šíšovi, zemřeli nanejvýš podivným způsobem, IV (247)
 Achijáš, anděl smrti se Šalomounovi svěří, že musí odvést Elíchorefa a A-e na onen svět, IV (247)
 Achijáš, Šalomoun nařídí démonům odnést Elíchorefa a A-e do Lúzu, jediného místa, nad nímž anděl smrti nemá moc, IV (247)
 Achijáš a Elíchoref, oba písaři zemřou přímo před branami Lúzu, IV (247)
 Achijáš, Šalomoun netušil, že osudovým určením písařů bylo zemřít před branami Lúzu, IV (248)
 Achijáš a Elíchoref jsou v Babylónském Talmudu označováni jako סופרים „písaři“, IV (248)
 Achijáš a Elíchoref jsou v Jeruzalémském Talmudu označováni jako אִיִּסְקַבְטִירִי, tj. *exceptor*, „opisovač“, „kopista“, IV (248)

ACHIJÁŠ ŠÍLOSKÝ (אֲחִיָּאֵשׁ הַשִּׁילִי)

- Achijáš Š-ský, neobyčejně zbožný prorok z kmene Lévi, ctihodný muž, narodil se 60 let před exodem z Egypta, IV (251)
 Achijáš Š-ský sdělil Jarobeámovi, že Bůh odejme vládu Šalomounovi a dá Jarobeámovi deset kmenů, IV (251)
 Achijáš Š-ský a Šim'on ben Jochaj, usmířili by všechny nepravosti od časů Abrahamových až po příchod Mesiášův, IV (251–252)
 Achijáš Š-ský patří mezi sedm mužů, jejichž životy se překrývají od stvoření Adama až po (dosud žijícího) Elijáše, IV (252)
 Achijáš Š-ský, jeden ze sedmi mužů, jejichž životy se překrývají: Adam, Metúšelach, Noe, Šém, Jákob, Amrám, Achijáš a Elijáš, IV (252)
 Achijáš Š-ský, je mu 60 let, když jej Anot, žena Jarobeámovy, přiměje oznámit, co se s jejím nemocným chlapcem stane, IV (252)
 Achijáš Š-ský, v *Septuagintě* jej jako nositele božského poselství pro Jarobeáma nahradí Šemajáš, IV (252)
 Achijáš Š-ský, v chasidských legendách vystupuje jako učitel proslulého duchovního vůdce Ba'al Šem Tova, IV (252)
 Achijáš Š-ský popraven jako mučedník Abijášem, zlovolným králem judským (nikoli Jarobeámovým synem), IV (252)
 Achijáš Š-ský, jeho současník Šemajáš popraven jako mučedník Baešou, hříšným králem Izraele, IV (252)
 Achijáš Š-ský, jeho učení ryzí a čisté jako plášť, do něhož byl zahalen při setkání s Jarobeámem v Jeruzalémě, IV (252)

Achijáš Š-ský, Jarobeám podporován A-em, svým učitelem a prorokem; stal se význačným učencem své doby, IV (252)
 Achijáš Š-ský, Jarobeám a A-š diskutovali o tajemství Božího trůnu, *ma'ase merkava* (מעשה מרכבה), IV (252)
 Achijáš Š-ský, Jarobeám lživě získával podpisy bohabojných lidí, dokonce i podpis A-ův, a rozdělil zemi, IV (253–254)
 Achijáš Š-ský, Abijáš, syn Rechabeámův, ničemný král judský, urážel A-e Š-ého, IV (256)
 Achijáš Š-ský, v proslovu na hoře Semárajim nazval judský král Abijáš A-e Š-ého „synem Beliálovým“, IV (256)
 Achijáš Š-ský jako skutečný učitel Elijášův, IV (271)
 Achijáš Š-ský, Jehú spatří dokument podepsaný A-em a mylně ho pochopí jako schválení uctívání zlatých telat, IV (341)
 Achijáš Š-ský, umučení proroci: Chúr, Šemajáš, A-š Š-ý, Zacharjáš, Izajáš, Jeremjáš, IV (411)

ACHÍKAM (אֲחִיקָם)

Achíkam, otec Gedaljášův (Gedaljáš byl Nebúzaradánem ustanoven judským správcem), IV (411)

ACHÍKAR viz Achíkarova slova (spis) (rejstřík E)**ACHÍMAN (אֲחִימָן)**

Achíman, Sára prosí o pomoc tři obry, A-a, Šešaje a Talmaje, aby se podívali do dálky, I (448)
 Achíman, Talmaj a Šešaj říkají, že vidí starce s nožem a svázaného mladíka, a Sára vypustí duši, I (448)
 Achíman, tři obři A-n, Šešaj a Talmaj, pohled na ně naplnil zvědy hrůzou, III (276)
 Achíman, když ho člověk potkal, měl dojem, že stojí na úpatí hory, III (276)
 Achíman, nejsilnější z palestinských obrů, jeho jméno znamená „I co mě to tu potkalo?“, III (276)
 Achíman, Kálebův hlas se nese do vzdálenosti dvanáct mil; pod dojmem jeho hlasu omdleli dokonce i A-n, Šešaj a Talmaj, III (282)

ACHÍMAAS (אֲחִימָאָס)

Achímaas, když se pokoušel Abšalómovu smrt zatajit, dosadil jej David do vysokého úřadu, IV (171)
 Achímaas, jeden z Davidových zvědů, IV (516)
 Achímaas, Šimeiho žena zachrání zbožného Jónatana a A-e před Abšalómem, ukryje je v Šimeiho domě, IV (516)

ACHÍMELEK (אֲחִימֶלֶךְ)

Achímelek, velekněz z Nóbu, přiznal, že se pro Davida dotázal urím a tumím, IV (128)
 Achímelek, David přistihne kněží z Nóbu při pečení předkladného chleba o šabatu, IV (130)
 Achímelek, odvolává se na Dóega, jenž je poučil, že předkladný chléb je šabatu nadřazen, IV (130)
 Achímelek, podle jiného názoru pekli chléb v pátek a David je poučil, že tak musejí činit o šabatu, IV (130)
 Achímelek, Ebjátar jako jediný mužský potomek A-ův, jenž přežil Saulovu perzekuci, IV (342)

ACHÍNOAM (אֲחִינוֹאָם)

Achínoam Jizreelská, žena Davidova, matka Amnónova, jmenovitě neuvedena, IV (171)

ACHÍNOAM (אֲחִינוֹאָם)

Achínoam, jeden ze 70 starších, starší z kmene Dan, III (258)

ACHÍRA (אֲחִירָע)

Achíra, předák kmene Neftalí, jeho jméno znamená „kýžená luční půda“, III (234)
 Achíra, jméno jeho otce, Énan, znamená „oblaky“, III (234)
 Achíra, to proto, že půda kmene Neftalí byla ideální, „úrodná“ a vydatně zavlažovaná z „mraků“, III (234)

ACHÍRAM (אֲחִירָם)

Achíram, jméno Échi změněno na A-m, neboť přervání svazků se „Vznešeným“ zahojeno bylo, II (186)

ACHÍRAMOVCI (שְׁפַחַת הָאֲחִירָם)

Achíramovci, jejich pokání, II (186)

ACHÍTOFEL (אֲחִיתּוֹפֵל nebo אֲחִיתּוֹפֵל)

Achítofel Gíloský, Sókratés jako učedník A-a G-ého, rádce Davidova, I (322)
 Achítofel, přenášení schránky na ramenou porušil David; A-l mu poradil řídit se praxí synů Kehatových, III (211–212)
 Achítofel, velkým mudrcem mezi pohanskými národy byl Bileám, mezi Židy A-l; oba ztratili svět tento i svět příští, III (423)
 Achítofel a Dóeg zemřeli shodně ve věku 34 let, IV (127)
 Achítofel, mravně nepevný jako Dóeg, IV (127)
 Achítofel, čtyři soukromé osoby nebudou mít podíl na světě příštím: Bileám, Dóeg, A-l a Géchazí, IV (127)
 Achítofel, podle rabinů nebudou Dóeg a A-l vzkříšeni, ale ani nebudou (velkého soudného dne) vydáni k potrestání, IV (129)
 Achítofel a Dóeg jako „muži zlého jazyka“, IV (129)
 Achítofel, 10 protivníků Davidových: Saul, Dóeg, A-l, Šeba, Šimeí, Šóbak a Goliáš a jeho tři bratři, IV (151)
 Achítofel, Davidův rádce a Bat-šebín dědeček, IV (152)
 Achítofel disponoval nadpřirozenou moudrostí, jeho rady se shodovaly s věštbou pomocí urím a tumím, IV (152)
 Achítofel se sotva dožil 33 let, ale starší David se jeho pokynům podřizoval, IV (152)
 Achítofel postrádal upřímnou zbožnost, což jej vpsledku vedlo k účasti na Abšalómově vzpouře, IV (152)
 Achítofel ztratil podíl na světě příštím, IV (152)

Achítifel, David nevytáhl do války, dokud se neporadil s A-em, hlavou sanhedrinu, IV (152)
 Achítifel byl zpočátku Davidovým nejlepším přítelem, IV (152)
 Achítifel, David se bál svého pána a učitele znalostí Tóry, A-a, nadaného nadlidskou, andělskou moudrostí, IV (152)
 Achítifel, David se od něho naučil získávat kolegy pro studium Tóry a unikům do Božího domu modlitby, IV (152)
 Achítifel sestavoval pro každý den tři modlitby (A-l אָחִי־הַפֶּלֶה = אָחִי הַפֶּלֶה „bratr modlitby“ či „muž modlitby“), IV (152–153)
 Achítifel, jeho pýcha je patrná z jeho povýšeneckého chování vůči Davidovi při transportu Boží schrány, IV (153)
 Achítifel, pomýlený astrologickými a jinými znamenými, jež si mylně vyloží jako proroctví, IV (153)
 Achítifel, mylně si myslí, že se stane králem, leč královských poct se dočká jeho vnučka, Bat-šeba, IV (153)
 Achítifel, velký mudrc Izraele, navedl Abšalóma ke zločinu, aby měl volnou cestu ke královskému trůnu, IV (153)
 Achítifel si myslí, že zločinem s Bat-šebou ztratil David navždy milost Boží, IV (153)
 Achítifel netuší, že žádným hříchem nelze smazat zásluhy získané studiem Tóry, IV (153)
 Achítifel a Dóeg nevěří, že by mohl uspět ten, jenž zabije pastýře a přivlastní si ovce, IV (153)
 Achítifel Davidovi neporadí, když jsou kněží při nakládání schrány Boží srazeni k zemi, IV (153)
 Achítifel Davida zlomyslně odkazuje na 90 000 „mudrců, jež král právě uvedl do úřadu“, IV (153)
 Achítifel však dobře věděl, že Boží hněv vzplanul proto, že kněží nenesli schránu Boží na ramenou, IV (154)
 Achítifel neprozradil Davidovi, že neměl nařídít naložení schrány Boží na vůz, IV (154)
 Achítifel, David si do úřadů vybral muže zbožné, a proto vynechal A-a, jenž byl sice moudrý, ne však zbožný, IV (154)
 Achítifel, když David střep zvedne a vody propastné tůně vytrysknou, A-l se těší, že David zahyne, IV (154)
 Achítifel, David zvolá: „Ten, kdo ví, jak příval vod zastavit a neudělá to, se jednoho dne oběsí“, IV (154)
 Achítifel poručí vepsat na střep jméno Boží a vhodit ho do propastné tůně; vody vzápětí opadnou, IV (154)
 Achítifel skončí život tak, že se oběsí, IV (154, 155)
 Achítifel zanechává po sobě tři moudrá ponaučení, jejich znění, IV (155, 155)
 Achítifel, jeho moudrost obsažena v učení Sókratově, jenž byl jeho žákem, IV (155)
 Achítifel uložil svou moudrost i do svého díla nazvaného *Kniha štěstěny*, IV (155)
 Achítifel, jeho první pravidlo jednání: „Střez se vystoupit proti oblíbenci štěstěny“, IV (155)
 Achítifel, jeho druhé pravidlo jednání: „Vyvaruj se povstat proti královskému domu Davidovu“, IV (155)
 Achítifel, jeho třetí pravidlo jednání: „Pokud svátek Letnic připadne na slunečný den, sázej pšenici“, IV (155)
 Achítifel, varianta jeho prvního či druhého pravidla jednání: „Nevyvolávej neshody“, IV (155)
 Achítifel, David nikdy neměl příjemné sny, vždycky jej znepokojovaly; A-l měl vždycky sny příjemné, IV (165)

ACHÍTÚB (אֲחִיטוּב)

Achítúb, jeden ze 70 starších, starší z kmene Benjamín, III (258)

achlama viz rejstřík B

ACHÚMAJ (אֲחֻמַּי)

Achúmaj, jako jedno z pěti jmen, jež dal Bůh Besaleelovi, ostatní jsou Reajáš, syn Šóbalův, Jachat a Lahad, III (175)
 Achúmaj, Bůh nazval Besaleela A-j, neboť skrze jeho dílo (svatyni) se sjednotil Izrael s Bohem, III (175)

ACHUZAN (אֲחֻזַּן či אֲחֻזָּה)

Achuzan (Achuzá, *Ezechiel* 48, 20), totožný s Jeruzalémem, I (199, 268)
 Achuzan, místo, kde byl Henoch přenesen do nebe, I (199)
 Achuzan, král a kněz přebývat budou v Achuzanu, tj. uprostřed země, kde stvořen byl Adam, I (199)
 Achuzan, Melchisedech jako král a velekněz Jeruzaléma = A-u, I (199, 268)
 Achuzan, etymologicky אֲחֻזָּה „vladařství“, „vlastnictví“, I (199)
 Achuzan, Metúšelach a jeho bratři vybudují v A-u oltář, I (264)
 Achuzan, Metúšelach se syny Henochovými postaví Henochovi oltář na místě, kde byl Henoch vzat na nebesa, I (264)
 Achuzan, lidé tam přinášeli synům Henochovým dary, uspořádali velké oslavy a radovali se po tři dny, I (264)
 Achuzan, jméno odvozeno z Arauna (Aravna Jebúsejský, jemuž patřil pozemek, na němž později stál oltář), I (268)

AIOLOS viz *Aiolova harfa* (rejstřík E)

Aiolova harfa (eolská či větrná harfa) viz rejstřík E

Aj (město) viz rejstřík B

Ajalón viz rejstřík B

AJIN (אֵינָה)

Ajin, žena Rótheova a matka Bilhy a Zilpy, II (200)
 Ajin, Lában dává Rótheovi za ženu svou otrokyni A-n, II (200)
 Ajin, Rótheos pojmenoval první její dceru podle vsi, v níž byl zajat: Zilpa, II (200)
 Ajin, Rótheos pojmenoval druhou její dceru Bilha, neboť lačně sála mléko, II (200)

AJJÚB (אֵיּוּב)

Ajjúb, Jób ztotožněn s arabským generálem A-em, jenž má v Konstantinopoli památník, II (210)

AJŠA (אִישָׁא)

Ajša, jméno Izmaelovy i Mohamedovy manželky, I (428)

akademie viz rejstřík C

AKÁN (עֲכָן)

Akán, ničemní hříšníci Ezau a A-n ze sebe sňali znamení obřízky, I (175)

Akán, Juda se přiznal veřejně k hříchu, a proto tak učiní i jeho potomci A-n, David a Menaše, II (148)

Akán, nenapravitelný hříšník, který si již za Mojžíše přivlastňoval věci, jež propadly klatbě, IV (23)

Akán si v Jerichu přivlastní věci z kořisti, která propadla klatbě, a proto Izraelci prohráli bitvu u Aje, IV (23)

Akán zcizil z Jericha modlu a další její náležitosti, IV (23)

Akán obviněn z poskvrnění se zasnoubenou ženou, IV (25)

Akán obviněn ze znesvěcení šabatu, IV (25)

Akán obviněn z operativní obnovy předkožky (*epispasmos*), IV (25)

Akán, kámen kmene Juda zůstává na náprsníku velekněze matný, a nakonec je vydělen A-n, IV (25)

Akán, Judovci se jej zastanou, napadnou ostatní kmeny a prolévají krev, a proto se A-n přizná, IV (26)

Akán ztratí přiznáním život ve světě tomto a získá život ve světě příštím, IV (26)

Akán, otázka, zda s ním byli popraveni i příslušníci jeho rodiny, IV (26)

Akán pohřben nedůstojně jako zločinec, tj. v noci, IV (26)

Akán, ztotožněn se Zimrím, IV (26)

Akán, etymologie jeho jména, עֲכָן, odvozeno z עֲכִינָא, „had“ (řecky *echinos*), IV (26)

Akán, Kenaz žádá hříšníky Izraele přiznat se jako A-n, syn Zabdího, aby byli obživeni ve světě příštím, IV (38)

AKÍŠ (אֲכִישׁ)

Akiš, král Gatu, král Pelištejců, zbožný pohan, v knize *Žalmů* nazýván Abímelek, IV (145)

Akiš, David prosí Boha, aby v očích Akišových a jeho dvora působil dojmem choromyslného potřebštěnce, IV (145)

Akiš, jeho manželka a dcera byly zbaveny rozumu, IV (146)

Akiš hledí na Davida a říká: „Mám snad nouzi o pomatence?“, IV (146)

AKIVA (עֲקִיבָא) viz rejstřík E

AKÓ (עֲכֹר)

Akó, pořekadlo „vozit slanou vodu do Španělska nebo ryby do A-ó“, II (319)

Akó, je tam hojnost ryb, II (319)

Akó, Šalomounova dcera se do inteligentního a slušného mladíka, Žida z A-ó, zamiluje a otěhotní, IV (248–249)

Akra de-Agma viz *Akra di-Agama*

AKRA DI-AGAMA (אֲקָרָא דִּאֲגָמָא)

Akra di-Agama, babylónské město uvolněné morálky, z jeho půdy získán materiál pro Adamovy intimní partie, I (135)

AKRAZIEL (אֲקָרַזְיָאֵל)

Akraziel, anděl, nebeský herold, III (427)

Akraziel dostává příkaz zavřít brány, aby Mojžíšova modlitba nevystoupila na nebesa, III (427)

Akraziel, jeho jméno zkomoleno na Azkariel, III (427)

AKÚZ (עֲכוּז)

Akúz, přezdívka Adíkamova, „krátký“, II (285)

AKÚZIT (עֲכוּזִיָּה)

Akúzit, dcera faraónova, sestra Bitjina, II (284)

Akúzit, královna Alfar'anit má s faraónem tři syny (Atro, Adíkam a Mórión) a dvě dcery (Bitja a A-t), II (284)

AL-CHADIR (אֵל חִידֵר)

Al-Chadir (či Chidr, Chidir), arabské ztotožnění Elijáše s Al-Chadirem, IV (271)

AL-CHIDR viz *AL-CHADIR*

AL-MU'TADID (chalífa) viz rejstřík E

ALET (עֲלִיָּה)

Alet, zvaná také Alit, dcera zámožného kupce jménem Šúa, žena Judova, II (49)

Alet, autoři vyvinili Judu z hříchu svatby s Kenaánkou tím, že výraz כְּנַעֲנִי vyložili jako „kupec“, II (49)

Alet, sňatek s Judou uzavřen v Adulámu, kde sídlil Judův přítel Chíra, II (49)

Alet, dva nejstarší synové Alet a Judy zemřeli a krátce poté zemřela i Alet, II (49)

ALEXANDR POLYHISTOR viz rejstřík E

ALEXANDR VELIKÝ viz rejstřík E

Alexandrie (אלכסנדריה)

- Alexandrie, její obyvatelé špatně vyslovují hebrejská slova, II (237)
 Alexandrie, „Alexandria Egyptská“ jako běžný pojem, který rabíni používali k označení A-e, IV (233)
 Alexandrie, Nebúkadnésar je nerozhodnutý, zda zaútočit na Řím, či na A-i, IV (403)
 Alexandrie, později vyzvedl Jeremjášovo tělo Alexandr a dal je pohřbit v A-i, IV (419)
 Alexandrie, Daniel je pověřen králem dopravit do Babylónie krmivo pro dobytek a přivést prasata z A-e, IV (444)
 Alexandrie, Danielova nepřítomnost u incidentu se třemi muži v peci ohnivé vysvětlena jeho působením v A-i, IV (445)
 Alexandrie, Daniel se tam zabývá vývozem krav a prasat do Babylónie, IV (445)

ALFAR'ANIT (אלפרעניח)

- Alfar'anit, královna, manželka faraónova, II (257)
 Alfar'anit, faraón, Bitja s Mojžíšem, Bileám, syn Beorův, jeho dva synové a říšská knížata večerí, II (257)
 Alfar'anit, kojeneček Mojžíš sundá faraónovi z hlavy korunu a ke zděšení přihlížejících si ji nasadí, II (257–258)
 Alfar'anit, její jméno je možná arabského původu a znamená prostě „ženu faraónovu“, II (259)
 Alfar'anit, královna přichází ke smrtelnému loži svého muže, faraóna Malóla, II (284)
 Alfar'anit, má s faraónem tři syny (Atro, Adíkam a Móríjón) a 2 dcery (Bitja a Akúzit), II (284)

ALIT viz ALET

Alúš (אלוש)

- Alúš, mana přišla poprvé v A-i, III (62)
 Alúš, příkázání o šabat zjeveno v A-i, III (62)
 Alúš, kdyby Izraelci oslavili alespoň jeden šabat (v Alúši nebo v Maře), byli by ušetřeni exilu, III (62)

ALŽBĚTA (אלישבע)

- Alžběta, když uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; naplněna byla Duchem svatým, I (479)

AMÁLEK (עמלק)

- Amálek, v tanajských pramenech se někdy objevuje ztotožnění Řím = A-k, I (481)
 Amálek, 400 mužů opustilo Ezaua kvůli Jákobovi, a proto se 400 A-ovců zachránilo před Davidem (A-k = Seír), I (572)
 Amálek, syn Elífaze a Timny, jeho narození byl Boží trest za urážku, již se patriarchové dopustili na Timně, I (599)
 Amálek, podle jiné verze byli faraónovými rádci Bileám, Jitro a A-k, II (240)
 Amálek a kouzelníci oznamují faraónovi úmysl Hebrejů nevrátit se, III (24)
 Amálek přirovnán Bohem ke psu z podobenství o otci a synkovi, jehož pokousal pes, III (70)
 Amálek, snesl se na Hebreje jako hejno kobylek, jeho jméno znamená, že jim chtěl vysát krev, III (70)
 Amálek, syn Elífazův, prvorozený syn Ezauův, měl důvody, proč v Egyptě nechal Hebreje na pokoji, III (70)
 Amálek, jakmile skončilo egyptské otroctví, vytáhl proti Izraeli, aby ho (dle přání Ezauova) vyhledal, III (71)
 Amálek, Elífaz i A-k nevytáhli proti Jákobovi hned, neboť je přesvědčila Timna (matka A-ova, žena Elífazova), III (71)
 Amálek zaútočil na Izrael již u Rudého moře, ale Mojžíš jeho armádu ochromil Nevyslovitelným jménem, III (71)
 Amálek přemluvil pronárody, aby jej následovaly, a kdyby uspěl, mohly se přidat proti Izraeli na jeho stranu, III (71–72)
 Amálek, vytáhne ze Seíru a za ním jdou Chetejci, Chivejci, Jebúsejci, Emorejci a Kenaánci, III (72)
 Amálek, jeho sídlo bylo od tábora Izraele vzdáleno 400 parasangů, III (72)
 Amálek, podle Josepha jej dělilo od tábora Izraele šestnáct mil, III (72)
 Amálek, jeho armáda čítala 400 000 dobře placených mužů, III (72)
 Amálek, k válce mezi ním a Izraelem došlo v měsíci íjaru, III (72)
 Amálek nejprve lstivě předstírá přátelské úmysly a láká Izraelce do svého tábořiště, III (72)
 Amálek vlastnil a lstivě využil egyptské archívy, v nichž byla napsána jména všech Hebrejů, III (72)
 Amálek Izraelce zabíjí a zohavuje jejich mrtvolky tak, aby se vysmál Bohu a znamení abrahamovské smlouvy, III (72–73)
 Amálek pochytá ty Izraelce, kteří byli nečistí, a tudíž nebyli chráněni oblakem slávy, III (73)
 Amálek, zejména mu padli za oběť příslušníci kmene Dan, neboť uctívali modly, III (73)
 Amálek, ve starých tanajských pramenech Amálek = Řím, III (73, 78)
 Amálek, se Římem jej spojuje zejména jeho výsměšný postoj k abrahamovské smlouvě, III (73)
 Amálek, v kabale platí Amálek = Samael = náklonnost ke zlému, III (73)
 Amálek, Mojžíš ví, že Amáleka, potomka Ezaua, porazí jedině potomek Ráchelin, III (73)
 Amálek, Mojžíš proto usoudí, že Amáleka může porazit Efrajimovec Jozue, III (73)
 Amálek je zběhlý v řemesle magickém, vytáhne proti němu Jozue, jenž toto řemeslo ovládá také, III (75)
 Amálek i Jozue vědí, na koho je dobré v danou chvíli zaútočit, III (75)
 Amálek do bitvy vybere muže, kteří mají toho dne oslavit narozeniny, III (75)
 Amálek, jakmile Mojžíš zastaví slunce, A-ovi vojáci netuší, kdy budou mít narozeniny, III (75)
 Amálek je Izraelem poražen, ale aureola nedotknutelnosti, kterou měl Izrael mezi pohany, mizí, III (77)
 Amálek, jeho zločiny nebudou zapomenuty a v mesiášském období bude A-k zcela vyhlazen, III (77)
 Amálek, dokud trvá jeho símě, zůstává tvář Boží zakryta, III (77)
 Amálek, Bůh svěřuje úkol dávat pozor na Amáleka Jozuovi, III (77)

Amálek, když se zúčastnil zkázy Jeruzaléma, Bůh proti němu vytáhl osobně, III (77–78, 78)
 Amálek, Bůh rozhodl, že za proselytu může být přijat každý vstřícný pohan, ne však Amálekovec, III (78)
 Amálek, proto David zabil Amálekovce, jenž mu oznamoval smrt Saulovu a Jónatanovu, III (78)
 Amálek, vinu na jeho zlovolnosti nesl i Elífaz, jenž syna nedostatečně instruoval, III (78)
 Amálek se rozhodl zničit celý svět, III (78)
 Amálek, stvořen hned po 70 pronároděch, III (78)
 Amálek, bude prvním, jenž pro své hříchy sestoupí do pekla, III (78)
 Amálek, původně s ním podněcoval faraóna proti Izraeli i Jitro, III (79)
 Amálek, Jitro se původně přidal k A-ovi, ale když viděl, že A-k ztratil svět tento i svět příští, začal se kát, III (79)
 Amálek se dozví, že Áron zemřel a oblaky slávy už Izrael nechrání: rozhodne se proti Izraeli vytáhnout, III (337)
 Amálek ztotožněn s králem Aradu; rabínská agada považuje krále Aradu za Amálekovce, ne za Kenaánce, III (337)
 Amálek, Ezau jej nabádá, aby jej pomstil, jakmile Izrael klopýtne, III (337)
 Amálek, jakmile se tedy Izraelci poprvé chtěli vrátit do Egypta, Amálek je přepadl, III (337)
 Amálek později čekal, až Nebúkadnézar zničí Jeruzalém, a pak prchající Izraelce se zadostiučiněním pobíjel, III (337)
 Amálek i nyní vyčkal, až Áron zemře a Izrael ztratí ochranu, a vytáhl proti němu, III (337)
 Amálek zvolí přestrojení za Kenaánce, neboť ví, že Izrael se bude modlit, aby jim Bůh pomohl proti Kenaáncům, III (338)
 Amálek předpokládal, že než Izrael zjistí, že má před sebou Amálekovce s ukrytými zbraněmi, bude je moci pobít, III (338)
 Amálek se však přepočítal, neboť Izrael se modlil k Bohu: „Ať je to Amálek, nebo Kenaán, ztrestej ho“, III (338)
 Amálek poražen, první plody člověk obětuje Bohu, a tak po porážce A-a zasvětili Izraelci Arad Bohu, III (339)
 Amálek, tři národní povinnosti Izraele v Palestině: 1) založit monarchii, 2) zničit A-a a 3) vybudovat Chrám, IV (110)
 Amálek, Bible: „vymazání památky na A-a“, leč Jóabův učitel četl místo *zacher* זָכַר, „památka“, *zechar* זָכַר, „muž“, IV (159)
 Amálek, různé verze Hamanovy genealogie ukazují, že byl potomkem A-a, syna Elífazova, a jeho konkubiny, IV (527)
 Amálek, představa, podle níž Jozue zabil A-a slovem Božím, IV (554)

Amálekovci (עמלקי)

Amálekovci, titul Agag užívaný u A-ovců, II (171)
 Amálekovci, zvědové tvrdí, že na jihu Svaté země sídlí A-ovci, III (280)
 Amálekovci, Bůh zakáže Izraeli útočit na A-e a Kenaánce, a přesto lidé vytáhnou proti Emorejčům, III (291–292)
 Amálekovci přestrojeni za Kenaánce (čekali, že se Izrael bude modlit, aby jim Bůh pomohl proti Kenaáncům), III (338)
 Amálekovci, Izrael se však modlil k Bohu slovy: „Ať je to Amálek, nebo Kenaán, ztrestej ho“, III (338)
 Amálekovci, proti Jósafatovi vytáhli do války A-i přestrojení za Amónovce, III (338)
 Amálekovci, Jozue odsoudil losováním část A-ů k trestu smrti a nebeský meč mezi nimi vykonal dílo zkázy, IV (15)
 Amálekovci, válka krále Saula proti A-ům, IV (113)
 Amálekovci, velcí čarodějové, ve válce se vyhýbali útokům nepřítelů tím, že se proměnili ve zvířata, IV (114)
 Amálekovci, Saul nikdy ukryté poklady A-ovců nespáčil, neboť Samuel rozsekal Agaga na kusy, IV (114)
 Amálekovci, otázka, co si po návratu z tažení proti A-ům postavil Saul na Karmelu (כַּרְמֵל) (*I. Samuelova* 15, 12), IV (115)
 Amálekovci, válka s nimi představovala poslední Saulův úspěch, krátce poté byl král posednut zlým duchem, IV (116)
 Amálekovci, Saul by zemřel hned po válce s nimi, kdyby se za něho Samuel v modlitbě nepřimluvil, IV (116)
 Amálekovci, v bitvě s nimi pomohou Davidovi zářící blesky na noční obloze, IV (147)
 Amálekovci, příběh Jóabova největšího hrdinství: dobytí hlavního města A-ovců, IV (157–158)
 Amálekovci, izraelská armáda 12 000 mužů obléhala bezvýsledně šest měsíců jejich hlavní město, IV (157)
 Amálekovci, Jóab se nechá na čtyřicet dní vystřelit katapultem do hlavního města A-ovců, IV (157)
 Amálekovci, Jóab si nechá ukout u kováře nový meč, zabije kováře a 500 jejich bojovníků, aniž by byl prozrazen, IV (157)
 Amálekovci, mezi obyvateli se šušká, že v hlavním městě Amálekovců vraždí ve velkém Asmodaj, král démonů, IV (157)
 Amálekovci, Jóab v dalších dnech pobije tisíce A-ovců, až mu meč přiroste k ruce, IV (158)
 Amálekovci, Jóab se přirostlého meče zbaví tím, že zabije svou a-ovskou hostitelku, IV (158)
 Amálekovci, Izraelci pozabíjejí všechny obyvatele hlavního města A-ovců a krále předvedou před Davida, IV (158)
 Amálekovci, Eliáš obětoval na oltáři, který původně vztyčil Saul po návratu z vítězného tažení proti A-ům, IV (275)
 Amálekovci, v měsíci elulu přemohl Gedeón Midjánce a A-e, IV (534)
 Amálekovci, Haták předává Ester vzkaz, že Haman (A-ec) usiluje o zničení Izraele, IV (551)
 Amálekovci, Židé pobili v Šúšanu děti Hamanovy, zatímco v jiných městech pobili A-e, IV (577)
 Amálekovci jako proselyté přijati nebyli: byli zabiti, IV (577)

AMALTHEA (אמלטהא)

Amalthea (řecky Amaltheia), každá Jóbova dcera se díky opasku promění ve vyšší bytost, II (227)
 Amalthea, každá Jóbova dcera disponuje hlasem serafů a pje chvalozpěvy jako anděl, II (227)
 Amalthea, nejmladší ze tří krásných Jóbových dcer, II (227)
 Amalthea, před smrtí předává Jób nejmladší dceři činely, II (227)
 Amalthea, její jméno znamená „roh“, II (227)
 Amalthea ztotožněna s Keren ha-púk, II (228)
 Amalthea (Keren ha-púk) v *Septuagintě* vysvětlena jako „roh Amalthein“ či „Amalthein roh hojnosti“, II (228)

Amalthea, její ztotožnění s Amtelaj je těžko opodstatněné, II (228)

Amalthea, Amaltheia v řecké mytologii byla božská koza, která kojila malého Dia, II (228)

AMASA (עמשא)

Amasa, Saul vzal dva zbrojnoše, Abnéra a A-u, a odebral se za Abnérovou matkou, čarodějnicí z Én-dóru, IV (118)

Amasa, když se Abnér a A-a Saula vyptávají, odvěti jim, že mu Samuel radí vytáhnout do vítězné bitvy, IV (120)

Amasa a Abnér jako „dva lvové Tóry“ za časů Saulova panování, IV (125)

Amasa a Abnér odmítli popravit kněží v Nóbu, i kdyby měli rezignovat, IV (125)

Amasa a Abnér říkají, že urím a tumím se lze ptát na příkázání toho, komu jde o obecné blaho, IV (128)

Amasa, jeho otec hodlá popravít každého, kdo odmítne Samuelův výklad, podle něhož Moábky vyloučené nejsou, IV (144)

Amasa, Jób se dopustil nejen vraždy Abnéra a A-y, ale i nepravostí vůči Davidovi, IV (191)

AMASJÁŠ (אמציאש nebo אמצייה)

Amasjáš, kněz v Bét-elu (*Ámos* 7, 10), ztotožněný se „starým prorokem“ z Bét-elu (*I. Královská* 13, 11), IV (85)

Amasjáš, Jóaš odmítl naslouchat obviněním, jež vznášel A-š proti prorokovi Ámosovi (*Ámos* 7, 10), IV (322)

AMASJÁŠ (אמצייה nebo אמצייהר)

Amasjáš, osm davidovských panovníků zemřelo násilně: Jóram, Achazjáš, Atalja, Jóaš, A-š, Amón, Jóšijáš a Jójakím, IV (171)

Amasjáš, judský král, Jóašův syn, jenž po otci nastoupil na trůn, podobný otci, neboť zpočátku byl zbožný, IV (344)

Amasjáš, když s pomocí Boží porazil Edómce, prosadil modly, jimž se klaněli poražení Edómci, IV (344)

Amasjáš, Bůh mu za trest vnukne myšlenku vytáhnout proti Jóachazovi, vládci severního království, IV (344)

Amasjáš, Jóachaz se jej snaží od války odradit, ale marně; A-š je rozdrčen a umučen svými poddanými, IV (345)

Amasjáš posledních 15 let nepanoval, neboť království spravoval jeho syn Uzijáš, IV (345)

Amasjáš, jeho vojevůdce zemřel ve španělském Morviederu (Murviedru), IV (345)

Amasjáš, Abdijáš prorokoval za časů A-ových, „kdy Edóm padl, aby se již nikdy nepozvedl“, IV (346)

Amasjáš, Amós, Izajášův otec byl A-ovým bratrem a prorokem, IV (348)

Amasjáš na radu muže Božího, Amóse, Izajášova otce, rozpustí armádu, kterou sestavil z Efrajimovců, IV (348)

AMÉL-MARDUK viz EVÍL-MERODAK

ametyst viz rejstřík B

AMÍEL (עמיאל)

Amíel, představitel kmene Dan, syn Gemaliův, jeden z dvanácti zvěďů, III (274)

Amíel prohlásil: „Tato země je tak silná, že nezmohl by proti ní ničeho ani Bůh“, III (274)

Amíel, jeho jméno znamená „Vrhl stín pochybností na sílu Boží“, III (274)

Amíel potrestán za zlovolná slova: nevstoupil do země zaslíbené, III (274)

AMÍHUD (עמיהוד)

Amíhud, otec předáka kmene Efrajim Elišamy, III (233)

Amíhud, jeho jméno znamená „ctil Mne a nikoho jiného“, III (233)

Amíhud, Josef totiž „uposlechl“ Boha a „ctil“ Jež – zůstal cudný a nenechal se ovlivnit, III (233)

AMÍNADAB (עמינדב)

Amínadab, otec Elišebina a Nachšónův, III (206)

Amínadab, otec předáka kmene Juda Nachšóna, jeho jméno znamená „kníže lidu Mého“, III (233)

AMÍŠADAJ (עמישדאי)

Amíšadaj, otec předáka kmene Dan, Achiezera, jehož jméno znamená „bratr je nápomocen“, III (234)

Amíšadaj, jeho jméno znamená „soudce lidu Mého“, III (234)

Amíšadaj, jméno syna naznačuje, že Dan se při vztyčování svatostánku spojil s „nápomocným“ Judou, III (234)

Amíšadaj, jeho jméno poukazuje na Samsona, „mocného soudce“, III (234)

AMÍTAJ (אמיתאי nebo אמיתאי)

Amítaj, otec Jonášův, Bůh vztáhne ruku a shromáždí ty, kteří odešli s Jonášem, synem A-ovým, do země Patrósu, III (452)

Amítaj, otec Jonášův, jeho jméno אמיתאי vykládané ve spojitosti s výrazem אמת ve verši *I. Královské* 17, 24), IV (273)

AMNÓN (אמנון)

Amnón, osm Davidových synů (Bat-Šebina první syn, A-n, Abšalóm, Adónijáš a čtyři další) zemřelo předčasně, IV (171)

Amnón, syn Davidův a Achínoámy Jizreelské, IV (171)

Amnón, Támařino ponižení A-em nebylo tak vážné, neboť nebyli sourozenci v pravém slova smyslu, IV (187)

Amnón, kvůli jeho činu David rozhodl, že ani neprovdaná žena nesmí zůstat o samotě s mužem, IV (187)

Amón (עמון)

Amón, lože ze slonoviny, měřící na délku devět obrůch paží, si Óg schraňoval v amónovském městě Rabě, III (354)

Amón, Moábci se Izraelců báli, neboť země Síchonova a Ógova království kdysi patřily A-u a Moábu, III (358)

Amón, část A-u přešla do rukou Ógových a tu nyní získali Izraelci, III (358–359)

Amón, Bůh se smiluje nad Šalomounem kvůli zbožné princezně Naamě, dceři a-ského krále, IV (242)

- Amón, Bůh vede Šalomouna do hlavního města A-u: Naamě je totiž Bohem souzeno stát se pramáti Mesiášovou, IV (242)
 Amón, král A-u přijme Šalomouna jako kuchaře a povýší jej na šéfkuchaře a Naama se do šéfkuchaře zamiluje, IV (242)
 Amón, hlavní město A-u jako מְשַׁכְּמִים, nejspíš zkomolenina z עַם כְּמֹרֵם, „lid Kemóšův“ (Numeri 21, 29), IV (242)
 Amón, a-ský král odvede Naamu a Šalomouna do pustiny, aby tam umřeli hladu, IV (243)
 Amón, Šalomoun předvolá krále A-u, kárá jej za to, co udělal dceři a kuchaři; pak mu ukáže jeho dceru – královnu, IV (243)
 Amón, ve starých židovských pramenech se uvádějí dvě vzácné holubice: Moábka Rút a A-ka Naama, IV (243)
 Amón, Moábka Rút a Amónka Naama: kvůli nim nebyl zničen ani Moáb, ani A-n, IV (243)
 Amón, židovští mudrci se rozhodli zřici se možnosti vynést rozsudek, odkázali krále na mudrce A-u a Moábu, IV (511)

AMÓN (עַמּוֹן)

- Amón, Lot je předkem Mesiáše přes Moábku Rút (prabábu Davidovu) a A-ku Naamu (matku Rechabeámovu), I (416)
 Amón, Lotovi synové Moáb a A-n se ožení s Kenaánkami, I (452)
 Amón, jeho šest synů má početné potomky, I (452)
 Amón, mladší dcera Lotova pojmenovala syna (v zájmu slušnosti) A-n, tj. „syn lidu mého“, III (357)

AMÓN (עַמּוֹן)

- Amón, osm davidovských panovníků zemřelo násilně: Joram, Achazjáš, Atalja, Jóaš, Amasjáš, A-n, Jóšijáš a Jójakím, IV (171)
 Amón, Menašeho syn A-n se rozhodl jednat jako otec: nejprve uspokojit žádostivost srdce a ve stáří se kát, IV (379)
 Amón, Menašeho syn, dopustil se ohavnější formy incestu než jeho otec; k pokání nedostal příležitost, IV (379)
 Amón, Menaše se dopustil incestu se sestrou, Amón s matkou (snad slovní hříčka אִמּוֹן a אִמָּא „matka“), IV (379)
 Amón přes všechny své skutky nepotrestán tak, jak by zasluhoval: měl zbožného a spravedlivého syna (Jóšijáše), IV (379)
 Amón, jeho syn Jóšijáš nejprve kráčet v šlépějích otce, ale již záhy se stal zářným vzorem upřímného pokání, IV (380)
 Amón, v Chrámu nalezen exemplář Tóry, která unikla totální zkáze, rozpoutané Jóšijášovým otcem A-em, IV (380)

Amónci, Amónovci (עַמּוֹנִים)

- Amónci, Lotovi potomci (Moábci a A-i) se vůči Abrahamovi dopustili čtyř nepřátelských skutků, jejich výčet, I (416)
 Amónci, pokoušeli se dosáhnout zničení Izraele skrze Bileámovy kletby, I (416)
 Amónci, vedli proti Izraeli válku za časů Jiftáchových, ale i za časů Jóšafatových, I (416)
 Amónci přispěli ke zkáze Chrámu, I (416)
 Amónci získávají od Ben-hadada poklad, II (131)
 Amónci ztratili poklad ve válce se Židy, vedené Jóšafatem, II (131)
 Amónci, moábský král se spojil s pokrevně spřízněnými A-i a porazil Hadada, II (168)
 Amónci, devátou píseň Izraele Bohu zpíval Jóšafat, když s důvěrou v Boha táhl do bitvy proti Moábcům a A-ům, III (45)
 Amónci, Edómciům dovolena vstoupit do shromáždění Božího, i když je jejich hřích větší než u Moábců a A-ů, III (323–324)
 Amónci, proti Jóšafatovi vytáhli do války Amálekovci přestrojení za A-e, III (338)
 Amónci, Bůh hodlá Moábce a A-e ušetřit, neboť dvě holubice vzejdou z Lotova národa: Moábka Rút a Amónka Naomi, III (357)
 Amónci, Bůh u nich zvláště dbá na to, aby se k nim Izrael nechoval nepřátelsky, III (357)
 Amónci, Jiftách nakonec stanul v čele tažení proti Getalovi, a-skému králi, IV (72)
 Amónci, Jiftáchovým úkolem bylo odrážet A-e, zatímco jeho nástupce Abdón musel odrážet Moábce, IV (76)
 Amónci, král Náchaš Amónský nařídil Gileádkým odstranit z Tóry zákaz vstupu A-ů do kongregace Izraele, IV (112)
 Amónci, v okamžiku, kdy Moábci, A-i a Edómci napadli Izrael, ztratili u něho nárok na laskavé zacházení, IV (151)
 Amónci, David použil ke stětí Urijáše meč A-ů (2. Samuelova 12, 9), na němž byl vyryt had, modla A-ů, IV (151)
 Amónci, David měl jistou omluvu pro stětí Urijáše, ale neměl omluvu pro použití nečistého meče A-ů, IV (151–152)
 Amónci, Raba A-ů, dobytí města Jóabem končí v různých pramenech předáním koruny zajatého krále Davidovi, IV (158)
 Amónci, Raba A-ů odpovídá biblické zprávě (2. Samuelova 12, 30), v níž korunu krále Raby získá David, IV (158)
 Amónci, Šóbi ztotožněn s králem A-ů Chanúnem, původně Davidův protivník, později spojenec, IV (170)
 Amónci, Abišaj a Jóab přispěchají ze země A-ů Davidovi na pomoc, IV (173)
 Amónci zvítězili nad Aramejci, IV (259)
 Amónci, Jóšafat jim vzal poklad, který vzali Aramejci, jimž ho odevzdal jeho otec Ása, IV (259)
 Amónci, osm let po dobytí Samaří vytáhl Sancheríb proti Judsku a cestou si podrobil A-e, Moábce a Araby, IV (361)

Amónci a Moábci (עַמּוֹנִים וּמוֹאָבִים)

- Amónci a Moábci, Lotovi potomci, dopustili se vůči Abrahamovi čtyř nepřátelských skutků, I (416)
 Amónci a Moábci pokoušeli se dosáhnout zničení Izraele skrze Bileámovy kletby, I (416)
 Amónci a Moábci vedli proti Izraeli válku za časů Jiftáchových, ale i za časů Jóšafatových, I (416)
 Amónci a Moábci přispěli ke zkáze Chrámu, I (416)
 Amónci a Moábci, čtyři proroci (Izajáš, Jeremjáš, Ezechiel a Sofonjáš) pověřeni oznámit jim jejich trest, I (416)
 Amónci a Moábci, jejich hříchy čtyřikrát zaznamenány v Písmu svatém, I (416)
 Amónci a Moábci, Lot se usadil na druhém břehu Jordánu, v kraji, který později osídlili A-i a M-i, I (417)
 Amónci a Moábci, ten, jenž svádí k hříchu, nepřipraví druhého jako vrah jen o svět tento, ale i o svět příští, III (413)
 Amónci a Moábci, ani jejich desáté pokolení nesmí vstoupit do Hospodinova shromáždění, III (414)
 Amónci a Moábci, Jiftách nucen odrážet Amónce, zatímco jeho nástupce Abdón musel odrážet Moábce, IV (76)
 Amónci a Moábci přesvědčili Nebúkadnésara, aby na Jeruzalém zaútočil, IV (426)

Amónci a Moábci vtrhli do Chrámu, aby se zmocnili svitku zákona, IV (426)

Amónci a Moábci chtějí odstranit klauzuli zakazující jim vstoupit do „shromáždění Božího do desátého pokolení“, IV (426)

Amónci a Moábci vláčejí cheruby z velesvatyně ulicemi Jeruzaléma a předstírají, že to jsou modly Izraelců, IV (426)

AMÓRAM (אמורם)

Amóram, jeho dcery jako manželky Gáda (Úzit) a Neftalího (Merimit), III (51)

ÁMOS (עמוס)

Ámos, velká je důstojnost práce (proroci se sami věnují práci, např. Jákob, Mojžíš, David a Á-s byli pastýři), II (287)

Ámos, mužem Božím byli Mojžíš, Elkána, Samuel, David, Idó, Šemajáš, Elijáš, Eliša, Micheáš a Á-s, III (488)

Ámos, osm postexilových proroků: Jóel, Á-s, Sofonjáš, Ageus, Zacharjáš, Malachiáš, Ezechiel a Jeremjáš, IV (268)

Ámos, Jóáš odmítl naslouchat obviněním, jež vznášel Amasjáš proti prorokovi Á-ovi (*Ámos* 7, 10), IV (322, 348)

Ámos, začátek Uzijášova krátkého panování vymezuje začátek působení tří proroků: Ozeáš, Á-e a Izajáše, IV (345)

Ámos, proroci, kteří byli současníky: Ozeáš, Á-s, Izajáš a Micheáš, IV (345)

Ámos, ujal se svých povinností poté, co Ozeáš skončil a Izajáš ještě nezačal, IV (347)

Ámos trpěl vadou řeči, přesto se odebral do Bét-elu, aby jeho hříšným obyvatelům vyřídil Boží poselství, IV (347–348)

Ámos, jeho činnost předcházela o dva roky dobu působení proroka Izajáše, IV (348)

Ámos prorokoval před zemětřesením, Izajáš prorokoval dne, kdy došlo k zemětřesení, IV (348)

Ámos, řecký přepis hebrejských jmen Ámos (עמוס) a Amós (אמור) je podobný, IV (348)

Ámos, mnozí křesťanští autoři, kteří hebrejsky neuměli, se mylně domnívali, že Izajáš byl synem proroka Ámose, IV (348)

Ámos, Jarobeám choval proroka Á-e ve velké úctě, a proto za jeho panování bylo severní království nejmocnější, IV (348)

Ámos, názor, podle něhož patřil k prorokům postexilovým, IV (348)

Ámos, jeho nebojácnost příčinou jeho konce: král Uzijáš jej zabil úderem rozžhaveného železa do čela, IV (348)

Ámos, nebeský hlas: „Když jsem poslal jsem Á-e, Izrael řekl: ‚Nikoho lepšího Bůh nenašel, že poslal koktavého?‘“, IV (350)

AMÓS (אמור)

Amós, otec Izajášův, Tamar se stává pramáti Izajáše a jeho otce A-e, z nichž oba byli proroci s královskou krví, II (45)

Amós, řecký přepis hebrejských jmen Ámos (עמוס) a Amós (אמור) je podobný, IV (348)

Amós, Izajášův otec byl Amasjášovým bratrem a prorokem, IV (348)

Amós, Izajáš, syn A-ův (בן אמור), IV (348)

Amós, na radu muže Božího, Izajášova otce, král Amasjáš rozpustí armádu, kterou sestavil z Efrajimovců, IV (348)

Amós, o knize A-ově, otce Izajáše, se zmiňuje spis *Nanebevzetí Izajášovo* 4, 22, IV (377)

AMÓZ viz AMÓS

AMRÁFEL (אמרפל)

Amráfel, Nimrod ztotožněn se šineárským králem A-em, I (326)

Amráfel, ztotožněný s Ninem a Nimrodem, I (328)

Amráfel, Nimrod ztotožněn s A-em, zabit Ezauem, I (357)

Amráfel, jedním z pěti bezbožných králů byl i A-l, ztotožněný s Nimrodem, I (379)

Amráfel, etymologie jeho jména, ztotožnění s Ninem, vnukem Nimrodovým, I (380–381)

Amráfel, Óg jako jediný obr unikl ruce A-ově, III (351)

AMRÁM (עמרם)

Amrám, narodil se téhož dne jako Jókebeda, dcera Milky a Léviho, II (192)

Amrám, vzal si Jókebedu za ženu, když bylo Lévimu 94 let, II (192)

Amrám z kmene Lévi navrhuje, aby se muži rozvedli a manželé a manželky žili odděleně, II (242)

Amrám, předseda sanhedrinu, II (242)

Amrám, podle jiné verze se vůdci rozhodli, že se Izrael musí přestat rozmnožovat, leč A-m se vzepřel, II (242–243)

Amrám, vynikal zbožností a patřil mezi čtyři neposkvrněné, prosté hříchu, nad nimiž smrt ztratila moc, II (243)

Amrám, čtyři zbožní neposkvrnění: Amrám, Benjamín, Jišaj (otec Davidův) a Kileab (syn Davidův), II (243), IV (132, 133)

Amrám, jeho zásluhou se Šechina opět přiblížila sídlům smrtelníků, II (243)

Amrám, sedm spravedlivých (Abraham, Izák, Jákob, Lévi, Kehat, A-m a Mojžíš) přitáhlo Šechinu zpátky k lidem, II (244)

Amrám, Izrael byl vykoupen z Egypta kvůli zásluhám A-a a jeho ženy Jókebedy, II (244)

Amrám, vyrobil pro Egyptany jen jednu cihlu denně, II (244)

Amrám se oženil s vlastní tetou Jókebedou, jež se narodila stejného dne jako on, II (245)

Amrám, Mirjam byla prvním dítětem vzešlým ze spojení A-a a Jókebedy, již bylo v té době 126 let, II (245)

Amrám a Jókebeda se postaví pod chupu a uzavírají podruhé manželství, zatímco Mirjam a Áron tančí, II (246)

Amráma znepokojí Jókebedino nové těhotenství, ale Bůh mu všechno vysvětlí ve snu, II (247)

Amrám, u jeho druhého sňatku s Jókebedou byli již přítomni andělé, II (247)

Amrám a Jókebeda uzavřeli znovu sňatek zásluhou Gabrielovou, II (247)

Amrám se bál prozrazení úkrytu, když se narodil chlapec, II (248)

Amrám byl přesvědčen, že nejlepší bude světit dítě Boží prozřetelností, II (248)

Amrám, „Co zbylo z prorocství tvého?“ ptá se Amrám dcery Mirjam, II (249)

- Amrám říkal Mojžíšovi Cheber, neboť kvůli němu se znovu spojil se svojí ženou, II (255)
 Amrám, na Chorébu Bůh osloví Mojžíše hlasem A-ovým, aby jej nepolekal, II (291)
 Amrám, Bůh se Mojžíšovi představí jako Bůh A-ův, Abrahamův, Izákův a Jákobův, II (291)
 Amrám se zúčastní války Egypta s Kenaánem a země v Zemi zaslíbené, III (21)
 Amrám, Mojžíš označován jako „syn A-ův“ (používalo se mezi lidmi v hanlivém smyslu), III (85, 196)
 Amrám byl otcem Eldada a Médada; musel se totiž rozvést s Jókebedou, jež byla jeho tetou, III (262)
 Amrám nazval syny, jež měl s novou manželkou: Eldad (tj. ne z tety) a Médad (tj. místo tety), III (262)
 Amrám, rabi Hilel (12. stol.) navštíví hrob Eldada a Médada a čte: „Bratři Áronovi z otcovy strany, ne z matčiny“, III (262)
 Amrám matkou Eldada a Médada naopak Jókebeda a otec Elísáfan, syn Parnakův (*Numeri* 34, 25), III (262–263)
 Amrám, Jókebeda se za Elísáfana provdala poté, co se rozvedla s A-em, krátce před narozením Mojžíše, III (262–263)
 Amrám, zákon by mu výslovně zakazoval oženit se (s Jókebedou) poté, co byla provdána za někoho jiného, III (263)
 Amrám, jeho druhý sňatek s Jókebedou poté, co měla Eldada a Médada s jiným mužem, by byl vyloučený, III (263)
 Amrám, Kórachův děd měl čtyři syny: A-a, Jishára, Chebróna a Uzíela, III (295)
 Amrám, otec Mojžíšův, syn Jishárův, III (435)
 Amrám, syn Amrámův běžel před lidem jako kůň, leč kosti jeho zůstaly v poušti, III (468)
 Amrám obdržel odměnou za horlivé studium Tóry kněžství, IV (160)
 Amrám, sedm ramen vlevo: vyobrazení sedmi zbožných: Kehata, A-a, Mojžíše, Árona, Eldada, Médada a proroka Chúra, IV (230)
 Amrám, patří mezi sedm mužů, jejichž životy se překrývají: Adam, Metúšelah, Noe, Šém, Jákob, A-m, Achijáš a Elijáš, IV (252)

AMRÁM (עמרם)

- Amrám jako starší z kmene Lévi, III (258)

AMTELAJ (אמתלַי)

- Amtelaj, žena Terachova, dcera Karnabóova, matka Abrahamova, I (338)
 Amtelaj, také Amatljaj bat Karnevo, I (338)
 Amtelaj, narození Abrahamovo vyčetl Nimrod z hvězd, I (338)
 Amtelaj, původ jména snad babylónský, první část se snad pojí s výrazem אִמְתַּלַּי, matka, I (338)
 Amtelaj, dcera Karnabóova, snad je ברנבֹּר zkomolené ברנבֹּר, tj. Barnabáš, syn Nebóův, I (338)
 Amtelaj, v *Knize jubileí* jiná jména jak pro Abrahamovu matku (יִסְכָּה), tak i pro děda (נִסְחָג), I (338)
 Amtelaj se pokouší skrýt své těhotenství, aby dítě zachránila před Nimrodem, I (339)
 Amtelaj, dítě (Abraham) se posunulo pod její (matčina) prsa, takže Terach ho neobjevil, I (339)
 Amtelaj se uchýlí do jeskyně v poušti, kde tajně porodí Abrahama, I (339–340)
 Amtelaj nenajde malého Abrahama v jeskyni a myslí si, že se stal potravou divé zvěře, I (342)
 Amtelaj potká mladíka a nepozná, že je to Abraham, neboť zázračně rychle vyrostl, I (342)
 Amtelaj přiznává, že synka nechala dvacet dní v poušti samotného, I (342)
 Amtelaj se vrací do města a oznamuje Terachovi, že našla svého a jeho syna, I (343)
 Amtelaj, Abraham v Babylónu potkává svoje rodiče a na Gabrielův pokyn je poučuje o pravé víře, I (345)
 Amtelaj navrhuje synovi, aby se zachránil a poklonil se raději Nimrodovi, I (350)
 Amtelaj, Terach ukryje syna Abrahama, jeho matku a chůvu v jeskyni, I (359)
 Amtelaj, Abraham po deseti letech opustil s matkou i chůvou jeskyni, I (360)
 Amtelaj, Abraham ji žádá o pochoutku z kůzlete, aby mohl uctít otcovy modly, I (364)
 Amtelaj, Hamanova matka se jmenovala A-j, stejně jako matka Abrahamova, IV (528)

amulet viz rejstřík C

AMZARA (אמזרה)

- Amzara, jméno Noemovy manželky (dcery Rakeelovy), I (240)
 Amzara čili Emzaru, אִמְזָרָה, „matka semene muže“, I (240)
 Amzara čili Emzara, v *Knize jubileí* je Emzara (Amzara), אִמְזָרָה, dcera Rakeelova, ženou Noemovou, I (297)

ANA (אנה)

- Ana, Ezauův potomek, pásl v polopoušti otcovy osly, zabloudil do pouště naproti Rudému moři, I (599)
 Ana po děsivé bouři spatřil, jak od moře přichází 120 hrozivých zvířat, I (599)
 Ana, zvířata došla k oslům, od pasu dolů se podobala lidem, od pasu nahoru medvědům, některá opicím, I (599)
 Ana, všechna měla ocas jako duchipat (dudek), I (599)
 Ana, jedno ze zvířat přistoupilo k A-ovi, švihlo jej ocasem a uteklo, I (599)
 Ana, zvířata nasedla na osly a odjela na nich, I (599)
 Ana, jeho matka byla zároveň matkou jeho otce, I (599)
 Ana, plod nepřírozeného spojení, byl prvním člověkem, který spojil kobylu a osla a vznikla mula, I (599)
 Ana, různé výklady výrazu אִנָּה (Genesis 36, 24), obvykle chápaného tak, že A-a našel „horké prameny“, I (600)
 Ana, podle jednoho výkladu אִנָּה souvisí s tím, že Elífaz šlechtil muly křížením oslů s kobyly, I (600)
 Ana, podle druhého výkladu jde o אִנָּה, tj. o „studny s vodou“, I (600)
 Ana, podle třetího výkladu jde vlastně o אִנָּה, tj. o „příšerné bytosti“, I (600)

ANAEL viz *ANIEL*

ANAFIEL viz *ANPIEL*

ANANÍ (עֲנַנִּי)

Ananí, jméno zmiňované ve 2. *Paralipomenon* 3, 24 jako jméno Mesiášovo (עֲנַנִּי = „ten z oblaků“), IV (388)

ANÁK (עֲנָק)

Anák se svými syny a dcerami obýval město Kirjat-arba, III (276)

Anák, obry byli jeho synové i dcery, III (276)

Anák, jeho synové Achíman, Šešaj a Talmaj, III (276)

Anák, zvědové spatří jeho děti v Chebrónu, III (276)

Anák, zvědové se chtějí ukrýt v jeskyni, ale je to granátové jablko, jež odhodila jedna z A-ových dcer, III (276–277)

Anák, jeho dcera vzala granátové jablko, v němž byli ukryti zvědové (každý vysoký 60 loktů), a odhodila ho, III (277)

Anák, jeho synové sídlili pouze v Chebrónu, III (280)

Anakim viz *Anákové*

Anákové (עֲנָקִים)

Anákové, předpotopní obři dotýkající se krkem slunce, I (255, 284)

Anákové = synové a dcery Anákovy, III (276–277)

anamnésis viz *rozpomínání* (rejstřík E)

ANAN (rabi) viz rejstřík E

Anatót viz rejstřík B

anava viz rejstřík C

anděl, andělé (מַלְאָכִים, מַלְאֲכֵי)

anděl, viz též pod jednotlivými osobními jmény andělů

anděl, viz též *anděl smrti*, *anděl Tváře*, *andělé a Adam*, *andělé padlí*, *andělé strážní*, *andělé zkázy*

anděl, viz též *Kníže světa*

anděl, viz též *archandělé*, *serafové*, *chajové*, *ofanové*

anděl, preexistence a-ů, I (40)

anděl, Bůh se s a-y radil před stvořením světa, I (40)

anděl, a-é strážní Izraele, Gabriel a Michael, I (43, 43)

anděl lásky přiměl Judu vstoupit k Támaře, I (45, 46)

anděl, a-é jsou nehmotní, neboť i nebeský oheň je nehmotný, I (66)

anděl, a-é vzdávající chválu, stvoření až druhého dne, I (65)

anděl, a-é sloužící, stvoření až druhého dne, I (65)

anděl, a-é stvoření až pátého dne s ostatními létajícími tvory, I (65)

anděl, a-é stvoření prvního dne, I (65)

anděl, a-é na sebe berou podobu větru, I (65)

anděl, a-é mají podobu stínů, I (66)

anděl, a-é nejsou totožní s dušemi a nesídlí ve vzduchu, ale v nebi, I (67)

anděl, a-é vyšší kategorie stvoření prvního dne, I (65)

anděl, a-é nižší kategorie stvoření později, I (65)

anděl, jako první a-é byli stvoření cherubové, I (65)

anděl, a-é utkaní z ohně mají ohnivou podobu jen na nebesích, I (65, 66)

anděl, a-é ohniví, kteří sestoupí na zem, mají podobu větru nebo člověka, I (65, 66)

anděl, a-é se rozdělují do deseti kategorií, jejich výčet, I (65–66)

anděl, a-é nejvznešenější kategorie mají v čele Michaela, Gabriela, Uriela a Refaela, I (66)

anděl, a-é utkaní z nehmotného nebeského ohně, I (66)

anděl, a-é jsou nehmotní, nikoli však věční, I (66)

anděl, a-é rodící se z ohnivé řeky a zase v ní zanikající, I (66)

anděl, jedinými a-y, kteří nemizí, jsou Gabriel a Michael, I (66)

anděl, a-é povstávají z každého Božího slova, I (66)

anděl, a-é jsou vyživováni nádherou Šechiny, I (66)

anděl, a-é na sebe neberou podobu ženy, I (66)

anděl, a-é jsou stvoření nejen z ohně, ale i z vody, sněhu a krup, I (67)

anděl, všechny a-ské třídy jsou dost daleko od Šechiny; Bůh je blízko těm, kdo zkrouteni jsou v srdci, I (67–68)

anděl, a-é nemají náklonnost ke zlému, I (68, 125)

anděl, ve světě příštím se a-é pokusí od lidu Izraele naučit věcem, jež ho naučil Bůh, I (68)

anděl, a-é musejí mlčet, dokud Bůh neuslyší píseň, chválu, modlitby a sladké melodie Izraele, I (69)

anděl, a-é sloužící, kteří přišli do kontaktu se sublunárním světem, musejí vykonat očištnou koupel, I (69)

- anděl, a-é se sedmkrát vnoří do ohnivého proudu a 365krát se ujistí, že na jejich tělech neulpěla poskvrna, I (69)
- anděl, a-é zvířecích podob kolem Božího trůnu, chajové, mají věčný život, I (70)
- anděl, a-é jako původci podstatných součástí liturgie, např. *Baruch Šem, Tefila, Šema, Keduša*, I (70)
- anděl označovaný jako Kníže světa dostal na starost zemi, I (74)
- anděl označovaný jako Kníže světa ztotožněný s Metatronem, I (74)
- anděl, 60 myriád sloužících a-ů stráží vchod do ráje, I (74)
- anděl, 60 a-ů u každého stolu z drahokamů a perel v ráji, I (74)
- anděl, 60 myriád a-ů sladce zpívá z každého rohu ráje, I (76)
- anděl, sluneční kotouč provází na každé jeho pouti 96 a-ů, každou hodinu osm, I (84)
- anděl, 365 a-ů se stará o brždění slunečního kotouče pomocí 365 záchytných háků, I (84)
- anděl, a-é bojující s leviatanem, I (92)
- anděl, a-é stromů, zvířat a řek velebí Boha v mystické literatuře, I (120)
- anděl země totožný s knížetem země, I (121)
- anděl, čtyřmi vlastnostmi se jim člověk podobá: schopností mluvit, kritickým intelektem, vzpřímenou chůzí a jiskrou v oku, I (124)
- anděl, a-é jsou nadáni schopností řeči, ne však schopností ovládat hebrejštinu, I (125)
- anděl, člověk je a-ům nadřazen, protože disponuje svobodnou vůlí, I (125)
- anděl, člověk stvořen k obrazu a-ů, I (126)
- anděl, některé a-ské kategorie stvořeny obřezané, I (126)
- anděl, ohledně stvoření člověka se Bůh z vrozené skromnosti s a-y poradil, I (128)
- anděl, než Bůh stvořil člověka, obrátil se k nebi a zemi a pak ke všem ostatním tvorům, a nakonec k a-ům, I (130)
- anděl pravdy neschvaloval stvoření člověka, poukazoval na lidskou prolhanost, I (130)
- anděl spravedlnosti schvaloval stvoření člověka, věřil, že člověk bude hájit spravedlnost, I (130)
- anděl lásky schvaloval stvoření člověka, I (130)
- anděl míru a pokoje se stvořením člověka nesouhlasil, neboť věděl, že člověk bude tvorem hašteřivým, I (130)
- anděl pravdy za trest svržen Bohem na zem, I (130)
- anděl, a-é neměli podle židovské pojetí se stvořením člověka nic společného, naopak se mu pokoušeli zabránit, I (131)
- anděl, a-é, s nimiž se Bůh radil ohledně stvoření člověka, byli serafové, Boží rádci, I (131)
- anděl, a-é nesouhlasí se stvořením člověka a jsou zahubeni, I (131–132)
- anděl, a-é, kteří se stvořením člověka souhlasí, jsou ušetřeni, I (132)
- anděl, a-é potrestaní svržením na zem, setká se s nimi Adam, I (132)
- anděl Lajla přinese před tvář Boží spermii před otěhotněním ženy, I (139)
- anděl duši dostane přesné pokyny, kterou má vybrat duši, I (139)
- anděl duši odnese do lůna matky, I (139)
- anděl od rána do večera nosí duši na místa, kde bude duše žít, I (140)
- anděl pleskne dítě po tváři, zhasne světlo nad jeho hlavou a proti jeho vůli ho vynese do světa, I (140)
- anděl naučil Adama řemeslu kovářskému, přinesl mu kleště a kladivo, I (150)
- anděl naučil Adama, jak ochočit býčka, jak obdělávat půdu, jak sklízet a ukojit hlad, I (150)
- anděl, a-é začali na Adama žárlit a pokusili se jej spálit ohněm, I (150)
- anděl, a-é mají šest křídel, ale Satan dvanáct, I (151, 151)
- anděl, a-é stvoření z lesku Šechiny, I (151)
- anděl, když chtějí adorovat Adama i a-é, sešle Bůh na Adama mrákotu a a-é poznají, že je jen člověk, I (154)
- anděl, a-é považovali Adama za božstvo, neboť původně vyplňoval celý vesmír, I (154)
- anděl, a-é v počtu tří vysláni, aby přivedli zpátky Lilit, I (155)
- anděl, a-é obstoupili svatební baldachýn a Bůh žehnal Adamovi a Evě jako chazan, I (160)
- anděl, a-é tančili a hráli Adamovi a Evě v deseti svatebních komorách, I (160)
- anděl, za bránou Aravot se duše spravedlivých proměňují v a-y, chválí Boha a vyžívají se slávou Šechiny, I (162)
- anděl, nebesa zůstala otevřená, aby Adam mohl naslouchat triumfálním písním a-ů, I (166)
- anděl, a-é žasnou, že Adam dosud nezemřel, I (173)
- anděl, jeden den anděla trvá člověku tisíc let, I (173)
- anděl, 71 a-ům nebeského sanhedrinu svěřen úkol potrestat hada, I (177)
- anděl, a-é se za Adama a Evu přimlouvají, I (183)
- anděl, a-é demony vidí, ale démoni a-y nevidí, I (186)
- anděl, a-é mají křídla, démoni rovněž, a-é i démoni létají přes celý svět a všechno vědí, I (186)
- anděl, a-é na sebe mohou vzít jakoukoli podobu a člověka nevidění sledovat, démoni taktéž, I (186)
- anděl, démoni stojí na pomezí mezi a-y a lidmi, I (186)
- anděl, všichni a-é všech druhů, jejich výčet, oslavují Boha o prvním šabatu, I (188)
- anděl, a-é mají šest křídel, každé pro píseň na každý den, o šabatu však umlknou, I (190)
- anděl Šabat, v etiopské verzi je Božím oblíbencem, jehož ostatní andělé adorují, I (190)
- anděl, a-é jako dohlížitelé nad každou jednotlivou stvořenou věcí a bytostí, I (190)
- anděl, a-é o šabatu odpočívají, I (190)

- anděl, a-é se přimlouvají za Adama, aby nezemřel, I (191)
- anděl, dva a-é dostávají do péče spisy Adamovy, Šétovy, Kéanovy, Mahalalelovy a Jeredovy, I (202)
- anděl, světelný vůz s Adamovou duší, tažený čtyřmi zářícími orly, letícími za a-y do nebe, I (211)
- anděl, a-é z kategorie zvané „lidé“ (אֱלֹהִים), podobající se člověku, I (211)
- anděl, a-é zapálí v nebi kadidlo a modlí se za Adama, I (212)
- anděl, a-é se modlí, aby se Bůh slitoval nad Svým obrazem a nad dílem Svých rukou, I (212)
- anděl, a-é zazpívají žalm chvály, v němž chválí Boha za odpuštění, jež Adamovi udělil, I (212)
- anděl, a-é přenesli těla Adama a Ábela tělo do ráje a pohřbili je tam, odkud Bůh odebral prach na stvoření Adama, I (213)
- anděl, když a-é pohřbívali Adama, vzhůru byl jen Šét, ale Eva nic neviděla, I (215)
- anděl, na Adamovu prosbu pomáhalo Evě s porodem Kaina dvanáct a-ů a dvě nebeské mocnosti, I (223)
- anděl, a-é dávají Šétovi instrukce ohledně padlých a-ů, pádu člověka, Potopy a příchodu Mesiáše, I (246–247)
- anděl, Šét přebývá mezi a-y, I (247)
- anděl, za velkolepého troubení polnic myriád a-ých zástupů opustila Šechina zemi a vystoupila na nebesa, I (251)
- anděl, tři muži vystoupili na nebesa (aby sloužili jako a-é): Henoch, Mojžíš a Elijáš, I (258)
- anděl povolává Henocha, aby se ujal i panství nad nebeskými a-y, I (259)
- anděl, a-é vzali Henocha na křídla, postavili ho na oblaky, jež stoupaly do výše, až jej nakonec vysadili v prvním nebi, I (261)
- anděl, Henoch spatřil ve čtvrtém nebi 15 myriád a-ů, vylétajících se sluncem a během dne mu sloužících, I (261)
- anděl, Henoch spatřil ve čtvrtém nebi tisíce a-ů, kteří se o slunce starají v noci, I (261)
- anděl, všichni a-é mají ve čtvrtém nebi šest křídel a letí před slunečním vozem, zatímco sto a-ů dodává slunci oheň, I (261)
- anděl, a-é ukázali Henochovi zdálky Hospodina, sedícího na Svém trůně, I (262)
- anděl, Bůh odhalil Henochovi v sedmém nebi i tajemství, jež neznají ani a-é, I (263)
- anděl, sedm a-ských zástupů vytyčujících trasy nebeských těles a řídicích vesmír a sedm archandělů, I (265)
- anděl, všechno má svého anděla-dohlížitele, i každé stéblo trávy, I (265–266)
- anděl, a-é jsou rozděleni do deseti skupin, I (266)
- anděl, a-é všech druhů si všimli Henochovy přítomnosti v nebi již ze vzdálenosti 650 300 000 parasangů, I (268)
- anděl, a-é jsou všichni podřízeni Henochovi-Metatronovi, jejich seznam, I (270)
- anděl, hvězdy má na starosti jen jediný a-l, i když celkem dvacet a-ů dohlíží na přírodní jevy a nebeská tělesa, I (272)
- anděl, Lámech říká, že jeho syn Noe se nepodobá dětem lidským, nýbrž dětem a-ů nebeských, I (276)
- anděl, a-é závidí Adamovi moudrost a pokusí se jej uctívat, načež mu hodí knihu do moře, I (292)
- anděl, podle knihy *Henoch* radil Noemovi se stavbou archy Uriel, ale archu vybudovali a-é, I (293)
- anděl, a-é předají pokyny démonům, tj. duším obrů, kteří zahynuli při Potopě, I (321)
- anděl, Bůh si promluvil se sedmdesáti a-y, kteří sestoupili a zmátli řeč stavitelů Babylónské věže, I (329)
- anděl, Bůh se obklopil sedmdesáti a-y, každý si vylosoval jeden národ a k němu jeden jazyk, na Izrael připadla hebrejšтина, I (333)
- anděl, a-é si stěžují Bohu na hříšníka a rouhače Nimroda, který zahubil 70 000 novorozenců, I (339)
- anděl, větve vydaly ovoce a ohnivá pec se proměnila v rozkošný zahradní altánek pro Abrahama a a-y, I (351)
- anděl, jenž byl neviditelný pro faraóna, ubezpečuje Sáru, že Bůh její modlitbu vyslyšel, I (373)
- anděl na Sářin pokyn uhodí faraóna holí, I (374)
- anděl, a-é sdělí Hagar, že porodí Izmaela, jednoho ze šesti mužů pojmenovaných Bohem před narozením, I (394)
- anděl, a-é, kteří přišli za Abrahamem, zevnějškem připomínali Araby, I (398)
- anděl, a-é protestovali proti předání Tóry lidem, ale museli přiznat, že u Abrahama pojedli zakázaného pokrmu, I (400)
- anděl, zdálo se, že tři Abrahamovi hosté jedí, ale byl to optický klam: porce a-ů pozřel nebeský oheň, I (400)
- anděl, v přítomnosti vznešené Abrahamovy osobnosti se tři a-é v lidské podobě cítili bezvýznamnými, I (400)
- anděl, podle staršího pojetí někdy a-é jíst mohou a jsou živi z many, I (401)
- anděl, v mnoha rabínských pojednáních se uvádí, že se a-é vyživují slávou Šechiny, I (401)
- anděl, u Abrahama pojedli a-é nabízených pokrmů; ne však a-l, který navštívil Manóacha, I (401)
- anděl, na rozdíl od Boha neumějí a-é číst lidské myšlenky, I (402)
- anděl, a-é milosrdenství dorazili do Sodomy váhavě, neboť doufali, že se obyvatelstvo bude moci trestu vyhnout, I (410)
- anděl, a-é prozrazují Lotovi svoji totožnost a nabádají jej, aby uprchl s celou svou rodinou, I (413)
- anděl, a-é varují Lota a jeho rodinu, ať se neohlížejí, aby nespatriili Šechinu, jež dokonávala dílo zkázy, I (414)
- anděl s taseným mečem ve snu sděluje Abímelekovi, že Sára je vdaná za Abrahama, I (417)
- anděl, a-é se přimlouvají, aby Bůh pamatoval i na Sáru a konečně jí dopřál dítě, I (420–421)
- anděl pečující o embrya povolán Bohem, aby upravil Izáka přesně podle Abrahama, I (421–422)
- anděl, a-é udržovali u vchodu do makpelské jeskyně oheň, aby se k jeskyni nikdo nepřibližoval, I (449)
- anděl, Jákoba provázejí na horu Móríja dva a-é, kteří v Sodomě Lotovi prozradili svou misi, I (521)
- anděl, Jákob vidí, jak se tito dva a-é po 138 letech vracejí na nebesa, I (521)
- anděl, a-é stoupají po žebříku na nebesa a volají na ostatní, aby sestoupili a přišli se podívat na Jákoba, I (521)
- anděl, a-é volají na ostatní, aby popatřili na zbožného Jákoba, jehož tvář se zjevuje na božském trůně, I (521)
- anděl, a-é Lotovi byli potrestáni, neboť se chvástali („My přineseme zkázu tomuto místu“), I (521–522)
- anděl, a-é Lotovi byli potupeni a potrestáni výstupem po žebříku, I (522)
- anděl, a-é zkoumali spícího Jákoba, aby zjistili, zda právě kvůli němu velebí Hospodina jako Boha Izraele, I (522)

- anděl, a-é chtěli podle jiné verze Jákoba napadnout, ale Bůh mu přispěchal na pomoc, I (522)
- anděl, a-é čtyř království stoupají po nebeském žebříku, I (523)
- anděl Babylónu, Jákob vidí, jak a-l B-u zdolá 70 příček, I (523)
- anděl Médie, Jákob vidí, jak a-l M-e zdolá 52 příček, I (523)
- anděl Řecka, Jákob vidí, jak a-l Ř-a zdolá 180 příček, I (523)
- anděl Edómu, Jákob vidí, jak se a-l E-u chce měřit s Nejvyšším; napomíná jej a Bůh jej varuje, I (523)
- anděl Edómu, Bůh jej varuje: „I když založil sis hnízdo na výšinách mezi hvězdami jako orel, strhnu tě odtud“, I (523)
- anděl, a-é střežící Jákoba na cestě z Cháranu na hranice Palestiny: první oddíl 600 000 andělů, I (552)
- anděl, a-é přebírající ochranu Jákoba na hranicích Palestiny: druhý oddíl 600 000 andělů, I (552)
- anděl, Bůh sešle Jákobovi tři a-y, kteří se před Ezauem a jeho vojskem zjeví jako stovky a tisíce mužů, I (556)
- anděl, a-é vylekají Ezaua, ale kvůli Jákobovi mu neublíží a stáhnou se, I (556)
- anděl zápasící s Jákobem totožný s Michaellem = Metatronem, I (560)
- anděl zápasící s Jákobem totožný s Duchem Svatým a Ježíšem, I (560)
- anděl, a-é, kteří vyzradili tajemství nebeské, byli vykázáni ze svého místa na 138 let, I (561)
- anděl Michael vyzradí Jákobovi nebeské tajemství, že se mu zjeví Bůh a změní mu jméno, I (561)
- anděl, a-é jsou služebníky Boha na nebesích, děti Léviho jsou služebníky Boha na zemi, I (562)
- anděl, jméno Izrael (יִשְׂרָאֵל) znamená „snažit se ve zpěvu nahradit anděly“ či „radovat se jako zpívající andělé“, I (563)
- anděl, Josef se chce dát bratrům poznat, ale zjeví se mu a-l, který jej kdysi odvedl za bratry do Dótanu, II (89)
- anděl (patrně Gabriel) Josefa falešně upozorní: „Tito muži tě sem přišli zabít“, II (89)
- anděl, a-é sestoupili z nebes na zem, aby přihlíželi slovnímu zápasu mezi býkem Josefem a lvem Judou, II (110)
- anděl, rabíni považují konec časů za tajemství, jež nebylo zjeveno ani člověku, ani a-ům, II (146)
- anděl vloží Asenatě do úst plástev vonného medu, který vytvořily včely z ráje, II (174)
- anděl žehná Asenatě nevyčerpatelnou silou a nepomíjející krásou, II (174)
- anděl stoupá od Asenaty na nebesa ve voze ohnivém, taženém čtyřmi ohnivými oři, II (174)
- anděl, duše zbožných předstupují před Jeho tvář jako a-é a slouží Mu, II (183)
- anděl v prvním nebi říká Lévimu, že Hospodin mu bude polem, vinicí, ovocem, zlatem a stříbrem, II (191)
- anděl předá na zemi Lévimu štít a meč, aby v Šekemu zjednal odplatu za Dínu, II (191)
- anděl Lévimu slibuje, že bude stát při něm, neboť jej poslal Bůh, II (191)
- anděl se Lévimu představuje jako anděl Izraele, jenž se za Izrael přimlouvá, aby ho Bůh nezahladil, II (191)
- anděl, člověk se v závěru života setká s a-y Božími i Satanovými, II (206)
- anděl, Mojžíšovi je propůjčena andělská síla a 15 000 a-ů po pravici a 15 000 a-ů po levici, II (292)
- anděl, podle jiných pramenů nepohltili Mojžíše Af a Chema, ale Satan, podle jiných prostě אֲלֵהִים, II (312–313)
- anděl, na Mojžíše neútočil a-l zkázy, ale dobrý a-l, neboť šlo jen o provedení obřizky, II (313)
- anděl, a-é podruhé odmítnuti a upřednostněni před nimi Izrael, napřed muži, pak ženy, pak teprve a-é, III (45–46)
- anděl, 120 myriád a-ů sestoupilo a předalo každému Izraelci korunu a pás slávy, III (108)
- anděl, jakmile lidé začali uctívat zlaté tele, korunu a pás slávy jim a-é zase odebrali, III (108)
- anděl, kdyby Izrael Tóru odmítl, měli a-é Izrael zničit, III (110)
- anděl, Mojžíš spatří zástup nejmocnějších a-ů – a-ů hrůzy, obklopujících Trůn slávy, III (130)
- anděl, i a-é hrůzy se snažili Mojžíše usmažit svým dechem, ale Bůh jej ochránil a zahalil do Své nádhery, III (130)
- anděl, a-é nejsou spokojeni, když chce Bůh předat Tóru Izraeli, a chtějí mít přednost, III (130)
- anděl, po Mojžíšově vysvětlení a-é rádi uznávají, že Bůh měl pravdu, když hodlal předat Tóru lidstvu, III (131)
- anděl, a-é rozlišují noc a den podle a-a s visačkou *chesed* („milost“): ve dne ji má vepředu, v noci vzadu, III (135)
- anděl, všimli si, že se chodidla a-ů podobala chodidlům býčků (*Ezekiel* 1, 7): proto vyrobili zlaté tele, III (142)
- anděl, v písku u Rudého moře si lidé všimli stop, jež v něm zanechali a-é a jež byly shodné se stopami telat, III (143)
- anděl, ač paprsek do jeskyně nepronikl, začala Mojžíšova tvář zářit, což vyvolalo žárlivost a-ů, III (156)
- anděl, a-é se chystají Mojžíše zabít, ale Boží ruka jej ochrání, III (157)
- anděl, žádný z a-ů či svatých chajů Boha nevidí a neslyší, pouze zbožní lidé po smrti, III (157)
- anděl, teprve po vztyčení svatostánku na zemi přikázal Bůh a-ům vybudovat podobný v nebi, III (204)
- anděl, hlas Boží byl stejně mocný jako na Sínaji, ale neslyšeli jej ani lidé, ani a-é, jen Mojžíš, III (223)
- anděl, podle agady opouštěli a-é velesvatyni ve chvíli, kdy do ní během Dne smíření vstoupil velekněz, III (223)
- anděl, velekněz dodržující symbolické ceremonie se nemusí obávat, že uvnitř velesvatyně zůstanou a-é či Satan, III (228)
- anděl, 22 000 Božích a-ů sešikováno na Sínaji do čtyř uskupení, z nichž každé mělo vlastní standartu, III (241)
- anděl, Mojžíš se pomodlí k Bohu a Bůh přikáže a-ům ukázat lidem Áronův katafalk, III (333)
- anděl, Áronův katafalk se vznáší v povětří a a-é pění za Árona žalmy, III (333)
- anděl, když zemře člověk zbožný, vycházejí mu a-é radostně vstříc a volají: „Pokoje dosáhneš“, III (336)
- anděl, Bůh zařídil, že lidé a-y kolem sebe nevidí, neboť jinak by přišli o rozum, III (372)
- anděl, před spaním Izraelci odřikají Šema a pak po a-ech střežících je ve dne nastupují a-é střežící je v noci, III (386)
- anděl, ani a-é nemají dovoleno přistoupit k Bohu tak blízko jako Izraelci v mesiášském období, III (386)
- anděl, Bůh jmenoval Mojžíše pánem a-ů, kteří mu museli uvolnit cestu skrze oheň a oblaky a ustoupit stranou, III (412)
- anděl, když se Mojžíš objevil, museli a-é povstat z křesel a vzdát mu čest, III (412)

- anděl, Bůh vyvýšil Mojžíše nad a-y, neboť Mojžíš může v Jeho přítomnosti sedět, zatímco a-é musejí stát, III (437–438)
- anděl, 184 myriád andělů pod vedením Zakuna a Lachaše uloupilo slova přímělců, aby nepronikla k Bohu, III (440)
- anděl Lchaš se pokusil přímělu za Mojžíše Bohu předat, ale Samael jej spoutal ohnivými řetězy, III (440)
- anděl Lchaš potrestán 60 ohnivými ranami před tváří Boží a byl vypuzen z vnitřního kruhu Božího, III (440–441)
- anděl, nebesa, a-é, hvězdy, planety, slunce a měsíc hořekují nad Mojžíšovým skolem, III (481)
- anděl, onoho dne, kdy zemřel Mojžíš, zakázal Bůh a-ům pět chvalozpěvy, III (481)
- anděl, Mojžíš převyšuje Jákoba: Jákob zápasil s a-y na svém území, ale Mojžíš za nimi vystoupil na nebesa, III (486)
- anděl, Mojžíš převyšuje Jákoba, jemuž a-l ochromil kyčelní kloub, neboť před Mojžíšem a-é v hrůze prchali, III (487)
- anděl, na pole Bóazovo přivedl Rút a-l, IV (54)
- anděl oznamuje, že po neštěstí sešle Bůh lidu ženu (Debóru), jež bude Izraeli 40 let svítit jako světlo, IV (58–59)
- anděl pokyne Gedeónovi, aby vodu vylil na skalisko, IV (67)
- anděl, jenž se zjevil Gedeónovi, se podobal mladíkovi, IV (67)
- anděl, Jaír dal všem sedm zbožných upálit, leč Bůh jim seslal Nataniela, a-a ustanoveného nad ohněm, IV (71)
- anděl spálil Jaírovy služebníky, ale sedm zbožných zachránil: všechny přítomné ranil slepotou, IV (71)
- anděl spálil ohněm Jaíra a 1 000 mužů, kteří spolu s ním uctívali Baala, IV (71)
- anděl, po každém ze čtyř obrátů slunce se ujímá vlády jiný a-l: v okamžiku střídání zůstává svět bez vládce, IV (76)
- anděl, Bůh vyslyšel modlitbu Hasleponí a poslal jí a-a Pchadiela (velmi pravděpodobně פּחַדִּיֵאל, nikoli פּדִיֵאל), IV (77)
- anděl, manželka Hasleponí se svému muži Manóachovi se zvěstováním a-a nesvěřila „kvůli pokoji“, IV (78)
- anděl, který přišel k Manóachovi, nepojedl (na rozdíl od andělů, kteří přišli za Abrahamem), IV (78)
- anděl nepřijal pokrm, neboť by to vypadalo, že chce za zvěstování kompenzaci, IV (78)
- anděl říká Manóachovi a Hasleponí: „Proroci Boží nepřijímají dary; dary přijímají jen falešní proroci“, IV (78)
- anděl, a-é chtějí Micheášovu smrt, leč Bůh to zakazuje, neboť Micheášův chléb je obětován pocestným, IV (83)
- anděl, zavolat někoho dvakrát o půlnoci či v poledne znamená, že člověka oslovil zlý duch, potřetí je to však a-l, IV (105)
- anděl, Pinchas Élímu vysvětloval, že pravé ucho naslouchá v noci Hospodinovi, levé a-ovi, IV (105)
- anděl přinese Saulovi za odměnu meč; nikdo jiný v armádě meč neměl, IV (112)
- anděl srazil obra Goliáše tváří k zemi, aby se ústa, jež se rouhala Bohu, zalkla půdou, IV (143)
- anděl Hospodinův změnil Davidovi tvář, takže jej nikdo nepoznal, ani Saul, IV (144–145)
- anděl zachrání Davida tím, že odvolá krále Saula domů k odražení pelištejského útoku, IV (146–147)
- anděl sestoupil a s'al čtyři Davidovy syny, proroka Gáda a starší, kteří jej doprovázeli, IV (178)
- anděl, svůj meč, z něhož odkapávala krev, si otřel o šat krále Davida, jemuž se podlomila kolena, IV (178)
- anděl, tento a-l se nazýval „anděl slitování“, neboť doufal, že touto pohromou se zmírní hněv Boží, IV (178–179)
- anděl, a-l obhajoval Izrael před Bohem a prosil, aby pamatoval na smlouvu s patriarchy a byl k Izraeli milosrdný, IV (179)
- anděl, amen, řeknou svorně zbožní v ráji i svévolníci v pekle a a-é vyvedou svévolníky z pekla do ráje, IV (182)
- anděl moře, Asmodaj prozradí Šalomounovi, že Bůh dal šamir a-ovi m-e, jenž ho světil slípce, IV (240)
- anděl, slípka, zdrcená, že nedodržela slib, který dala a-ovi moře (neuhlídala šamir), spáchá sebevraždu, IV (240)
- anděl, a-é si stěžují, že se Jarobeám dozvídá nebeská tajemství, ale v budoucnosti bude uctívat zlaté tele, IV (252)
- anděl, Bůh vysvětluje a-ům, že s člověkem jedná podle toho, jaký je v dané době, IV (252–253)
- anděl, Pinchas je „a-l Boží“ či „posel Hospodinův“ ve verši *Soudců* 2, 1, ale také prorok v *Soudců* 6, 8, IV (271)
- anděl, než se Bůh Elijášovi zjevil, ukázal mu tři a-ské kategorie (a-y větru, a-y bouře a a-y ohně), IV (279–280)
- anděl, skutky Elijášovy pochopíme, když uvážíme, že byl a-em od počátku, ne až po přenesení na nebesa, IV (283)
- anděl, když se Bůh chystal stvořit člověka, (a-l) Elijáš se mu nabídl, že sestoupí na zem a bude lidem sloužit, IV (283)
- anděl, Bůh říká (a-ovi) Elijášovi: „Zůstaň strážným duchem dětí Mých navždy a šir víru ve Mne po světě“, IV (283)
- anděl, učení o a-ovi Elijášovi silně připomíná učení o Melchisedechovcích, IV (283)
- anděl, Elijášův a-l se jmenuje Sandalfon, jeden z největších a nejmocnějších příslušníků zástupu ohnivých a-ů, IV (283)
- anděl, Elijáš je a-ům nadřazený, neboť ostatní a-é se nikdy neobjevují v podobě ženy, IV (285)
- anděl, agada se zmiňuje o nebeské akademii, v níž zesnulí zbožní a a-é studují s Bohem Tóru zcela běžně, IV (301)
- anděl, když a-l sestoupí, aby si Elijáše vzal, jsou Elijáš a Elíša zabráněni do rozpravy: musí odejít s nepořízenou, IV (322)
- anděl, který si přišel pro Elijáše, nebyl andělem smrti, i když se jeho práce úloze anděla smrti podobá, IV (323)
- anděl, a-é nesouhlasí, ale Bůh učiní pod Svým trůnem skulinku, Menašeho modlitbu přijme a vyslyší, IV (378)
- anděl, Chanameel zařikáváním přivolá a-y, vyzbrojí je a pošle na hradby; Chaldejci se v hrůze rozprchnou, IV (406)
- anděl, Bůh Chanameelovy snahy překazí: prohodí a-ům jména a přivolá je zpět na nebesa, IV (406)
- anděl, Chanameel přivolá Knížete světa, jenž vyzdvihne Jeruzalém do povětří, ale Bůh srazí město zpátky, IV (406)
- anděl, představa, že Chrám nemohla zničit lidská ruka, ale že ho vypálili a-é (nebo nebeský oheň), IV (406)
- anděl, Chrám byl strážěn a-y; dokud ho a-é hlídali, byl nezničitelný, IV (407)
- anděl, jakmile Jeremjáš odešel, sestoupil na hradby Jeruzaléma a-l a vytvořil v nich trhlinu, IV (407)
- anděl rozhlásí, ať se nikdo vítězstvím nechvástá, neboť dobyto bylo město přemožené a zabiti byli mrtví, IV (407)
- anděl, Chaldejci spatří čtyři a-y s planoucími pochodněmi, z nichž každý založí požár v jednom rohu Chrámu, IV (408)
- anděl, patriarchové a Mojžíš roztrhnou roucha svá a kráčí k ruinám Chrámu za hořkého pláče a-ů, IV (413)
- anděl, Jeremjáš se musí postarat i o chrámové vybavení, jež a-l napřed odnese na horu Nebó, IV (434)
- anděl, Báruk vidí a-a sestupujícího do velesvatyně a odnášejícího veškeré chrámové vybavení, IV (435)

- anděl odnese oponu, Boží schránku, slitovnici, stoly, kněžská roucha, kadidlový oltář a 48 drahokamů velekněze, IV (435)
- anděl poté osloví zemi a země otevře svá ústa a veškeré chrámové vybavení pohltí, IV (435)
- anděl, Bárúk zdálky pozoruje a-y, jak sestupují a zapalují hradby Jeruzaléma a ukrývají chrámové náčiní, IV (436)
- anděl, přijat Gabrielův návrh, aby tři zbožné vysvobodil a-l ohně, který ochladí vnitřek pece na úkor vnější strany, IV (447)
- anděl, Gabriel sloužil třem odsouzeným jako učedník slouží svému mistrovi, neboť „spravedliví jsou větší než a-é“, IV (448)
- anděl, Nebúkadnésar by ve skládání žalmů překonal samotného Davida, kdyby jej a-l neudeřil přes ústa, IV (448)
- anděl zabránil Nebúkadnésarovi pokračovat v modlitbě, neboť Bůh si nepřeje být veleben hříšníky, IV (449)
- anděl ukazuje třem zachráněným, že mohou pec opustit, leč tito tři zbožní čekají, až jim k tomu dá svolení král, IV (450)
- anděl, během hostiny a-l Boží napsal na stěnu červeným inkoustem hebrejskými písmeny aramejská slova, IV (466)
- anděl, Belšasar je jediný, kdo a-a (jeho strašidelné prsty) vidí, a čte slova: „Mené, mené, tekel, ú-parsín“, IV (466)
- anděl Hospodinův sděluje Danielovi, že se Dareia nemusí bát, IV (473)
- anděl na sebe vzal podobu balvanu chránícího Daniela ve lví jámě, IV (474)
- anděl v Judsku nařídí prorokovi Abakukovi přinést Danielovi jídlo, IV (475)
- anděl, v čase příštím se náklonnost ke zlému z lidského světa vytratí úplně; lidé se budou podobat a-ům, IV (495)
- anděl, a-é zmatení jsou: Mehúman, Bizta, Charbóna, Bigta a Abagta, Zetar a Karkas, IV (509)
- anděl, a-é plakali, když se chystal Abraham obětovat svého syna, Izáka, IV (559)
- anděl, Bůh vyslyší Esterinu modlitbu a pošle královně na pomoc tři a-y, IV (559)
- anděl první učiní královnu neodolatelnou, IV (559)
- anděl druhý se stará o to, aby královna stála vzpřímeně a vypadala hrdě, IV (559)
- anděl třetí protáhne královo žezlo až ke královně (nezemře jen ten, na koho král ukáže žezlem), IV (559–560)
- anděl se postará o to, aby byl Achašveróš zcela přemožen Esteriným šarmem, IV (560)
- anděl, podle jiného názoru udržoval krále bdělého a-l nespavosti, IV (564)
- anděl, Ester ozřejmí králi, oč Haman usiluje (s pomocí a-a na něho ukáže a obviní jej), IV (573)
- anděl, Bůh sešle a-y, přestrojené za Hamanovy syny, aby natropili v parku spoušť, IV (573)
- anděl milosrdenství (מלאך ה' מלאך של רחמים)
- anděl milosrdenství, Bůh se rozhněval a proti Bileámovi se obrátil i a-l m-í, III (372)
- anděl milosrdenství, jako první spatřila a-a m-í Bileáмова oslice, III (372)
- anděl milosrdenství, Bileám anděla neviděl, neboť Bůh zařídil, že lidé anděly kolem sebe nevidí, III (372)
- anděl milosrdenství proto, že v *Numeri* 22, 23 se píše מלאך ה' אלהים (tetragram = Bůh Milosrdný), III (372)
- anděl milosrdenství, Bileáмова oslice se mu snaží vyhnout, III (372–373)
- anděl milosrdenství, Bileám do té doby a-a neviděl, neboť v Božích rukou není jen jazyk, ale i oči, III (375)
- anděl milosrdenství, Bůh umožní Bileámovi a-a s taseným mečem spatřit a Bileám se vrhne tváří k zemi, III (375)
- anděl milosrdenství, Bileám jako neobřezaný nemůže vestoje slyšet, co Bůh či a-é říkají, III (375)
- anděl milosrdenství, meč sloužil jen jako upozornění, neboť anděl může pouhým dechem zahubit myriády, III (375)
- anděl milosrdenství vysvětluje Bileámovi, že ústa byla dána Jákobovi a meč Ezauovi, III (376)
- anděl milosrdenství vysvětluje Bileámovi, že se snaží vystoupit proti Izraeli jeho zbraní, a proto zahyne mečem, III (376)
- anděl milosrdenství nakonec Bileáma propustí, ale upozorňuje jej, že bude mluvit jen to, co mu anděl dovolí, III (376)
- anděl milosrdenství, Bůh se vzdálí a do Bileáмова hrdla vstoupí a-l, který mágovi proklít Izrael nedovolí, III (381)
- anděl smrti (מלאך המות)
- anděl smrti, jeho totožnost, I (58)
- anděl smrti, ztotožnění knížete temnoty a a-a s-i se Satanem, I (58)
- anděl smrti, Jehošua ben Levi a jeho dobrodružství s a-em s-i, I (79)
- anděl smrti, na Boží příkaz jeden pár z každého druhu zvířat utopil v moři, I (113)
- anděl smrti, ze všech zvířat jej přelstí jen lišák a kočka, I (113)
- anděl smrti bývá v rabínské literatuře ztotožňován se Satanem, I (113)
- anděl smrti, je šest a-ů s-i: Gabriel, Kacfiel, Mešaver, Mašchit, Af a Chema, I (113)
- anděl smrti říká, že jakmile Abraham Izáka zabije, vezme si Izákovu duši, I (446)
- anděl smrti se zjeví Abrahamovi v době Sáriny smrti a tasí proti němu meč – na znamení dalších skonů v rodině, I (452)
- anděl smrti, Sára nezemřela jeho rukou, nýbrž polibkem Božím, I (452)
- anděl smrti, Jákobovu duši si neodnesl a-l s-i, ale duši mu odebrala polibkem Šechina, II (154)
- anděl smrti neodnesl duši Abrahama, Izáka, Jáкова, Benjamína, Mojžíše, Árona a Mirjam, II (154)
- anděl smrti, proti člověku byl vydán výnos smrti, a tak a-l s-i nemůže být propuštěn, III (124)
- anděl smrti, v čase zjevení byla Izraeli dokonce propůjčena moc nad a-em s-i, III (124)
- anděl smrti, Mojžíš se sprátelí s anděly, dokonce i a-l s-i mu věnuje lék proti smrti, III (131)
- anděl smrti, Tóra byla původně dána Izraeli jako zbraň proti a-u s-i, III (139, 139, 286, 286)
- anděl smrti, Mojžíš se od něho naučil obřadu s kadidelnicí proti smrti, a tak vysílá Árona na pomoc lidem, III (312)
- anděl smrti, Mojžíš si všiml a-a s-i jako první, III (312)
- anděl smrti, lid Izraele hodlal zničit anděl Kecef („Hněv“), ten, který bojoval proti Mojžíšovi na Chorébu, III (312)
- anděl smrti postupuje jako žnec s kosou a koná mezi lidem Izraele spoušť, III (313)

- anděl smrti, Áron mu dá pod nos kadidelnici, odveče ho do svatostánku, zamkne jej a lidé přestanou umírat, III (313)
- anděl smrti, Mojžíš se bojí meče a-a s-i; Bůh mu slibuje, že jej a-ovi s-i nevydá, III (442)
- anděl smrti provází Mojžíše z nebe až na zem, ale Mojžíš mu duši nevydá, III (452)
- anděl smrti, Mojžíš jej spoutá a srazí jej ke svým nohám, aby mohl lidu před svou smrtí požehnat, III (456)
- anděl smrti, je jím míněn Samael, III (456)
- anděl smrti, Gabriel kdysi považován za jednoho ze šesti a-ů s-i, III (472)
- anděl smrti čili Satan, otázka, zda má nárok na vše živé, III (473)
- anděl smrti, podle legendy Falašů Mojžíš každý pátek čeká a-a s-i, III (478)
- anděl smrti Sariel podle legendy Falašů jednou na Sínaji navštíví Mojžíše, III (478–479)
- anděl smrti ztrácí moc nad člověkem, který se věnuje studiu Tóry, IV (179, 180)
- anděl smrti musel využít lsti, aby Davida vylákal před palác, kde se pod ním proboří schodiště, IV (179)
- anděl smrti se svěří Šalomounovi, že musí odvést Elíchorefa a Achijáše na onen svět, IV (247)
- anděl smrti, Šalomoun nařídí démonům odnést Elíchorefa a Achijáše do města Lúzu, nad nímž a-l s-i nemá moc, IV (247)
- anděl smrti si pochvaluje, že osudovým určením obou Šalomounových písařů bylo zemřít před branami Lúzu, IV (248)
- anděl smrti, Elijáš si všiml, že a-l s-i nad ním nemá moc, a netušil, jaké s ním má Bůh úmysly, IV (279)
- anděl smrti, tři roky po zjevení byl Elijáš přenesen na nebesa, když napřed přemohl a-a s-i, IV (280–281)
- anděl smrti, po vítězném střetnutí s a-em s-i vystoupil Elijáš na nebesa, kde stále žije a bude žít navždy, IV (281)
- anděl smrti, k přelétnutí světa stačí a-u s-i osmkrát mávnout křídly (v čase moru jednou), IV (285)
- anděl smrti, pokud psi kňučí, je nablízku a-l s-i, pokud psi radostně pošťkávají, je nablízku Elijáš, IV (292)
- anděl smrti, Elijáš zachraňuje vybrané lidi před a-em s-i: dobrým skutkem se pak dotyční vyhnou smrti, IV (310)
- anděl smrti, Elijáš upozorní novomanžela na špinavého žebráka (a-a s-i) s odpornými, splepenými vlasy, IV (310–311)
- anděl smrti, nastávající manželka upozorní žebráka na možné porušení pravidel Tóry a Bůh a-a s-i odvolá, IV (311)
- anděl smrti na sebe bere podobu žebráka, proto se říká, že dobročinnost vysvobodí od smrti, IV (311)
- anděl smrti, proto v *Příslóvi* 10, 2 výraz צדקה neznamená podle rabínů „spravedlnost“, ale „dobročinnost“, IV (311)
- anděl smrti, rabi Reuven navštíven a-em s-i, jenž mu sdělí, že jeho jediný syn zemře; rabi požádá o 30 dní odkladu, IV (311)
- anděl smrti, když se onoho 30. dne syn rabiho Reuvena žení, Elijáš prozradí, že se dostaví a-l s-i jako žebrák, IV (311–312)
- anděl smrti je dojatý z vlídnosti, jíž se mu v rodině dostalo, a sám se za syna rabiho Reuvena přimluví u Boha, IV (312)
- anděl smrti nemá žádnou moc nad těmi, kteří se zabývají studiem Tóry, IV (323)
- anděl smrti, Izajáš mu znemožní vstup: v průběhu Chizkijášovy nemoci nechá učence studovat u vchodu do paláce, IV (366)
- anděl Tváře (שר הפנים)**
- anděl Tváře, Bůh mu nařizuje rozpustit svět v původním ch-u, I (60)
- anděl Tváře, שר הפנים, jako Henoah-Metatron, I (257)
- anděl Tváře, Izák žehná Lévimu, aby mohl sloužit v Boží svatyni jako a-l T-e, I (588)
- anděl Tváře, Metatron (Henoah), provází Mojžíše do sféry nebeské, II (292)
- anděl Tváře, Jannés a Jambrés jsou jím popraveni, III (42)
- anděl Tváře, jeho zaměnitelnost s Metatronem, III (42)
- anděl Tváře, Mojžíš se za ním osobně odebere, ale a-l mu vysvětluje, že jeho modlitba nesmí být vyslyšena, III (441)
- anděl Tváře, Michael a Metatron nejčastěji považováni za a-a T-e, IV (22)
- anděl Tváře ztotožněn s andělem, jehož služby Mojžíš odmítl, IV (22)
- anděl zkázy (המשחית aj.)**
- anděl zkázy, tito andělé musejí zachovávat patřičný odstup od Božího trůnu, I (43, 43.)
- anděl zkázy, a-é z-y mají za úkol trestat hříšníky, I (44)
- anděl zkázy, a-é z-y v rabínských pramenech se neztotožňují s padlými anděly, I (44)
- anděl zkázy, a-é z-y mají údy jako člověk, I (44)
- anděl zkázy, 9 000 a-ů z-y dohlíží na ohnivě řeky a řeky krup v pekle, I (64)
- anděl zkázy, ďáblové nemají s a-y z-y absolutně nic společného, I (182)
- anděl zkázy, pod vedením Chemuelovým sestoupilo 12 000 nebo 18 000 a-ů z-y a zničilo hříšná města, I (413)
- anděl zkázy, přesně o půlnoci se zjevil v Egyptě Bůh s 9 000 myriádami a-ů z-y, II (346)
- anděl zkázy, Bůh odevzdá Egyptřany u Rudého moře do rukou a-ů z-y; Egyptřané před smrtí nesmírně trpěli, III (40)
- anděl zkázy, Chamuel je anděl velící 12 000 a-ů z-y, střežících brány klenby nebeské, III (127)
- anděl zkázy, Mojžíš svede boj s pěti anděly zkázy: Kecefem, Chemou, Afem, Mašchitem a Charónem, III (143)
- anděl zkázy, Mojžíš požádá o pomoc tři patriarchy a všichni čtyři se společně modlí a Bůh čtyři a-y z-y odvolá, III (144)
- andělé a Adam (מלאכים ואדם)**
- andělé a Adam, A-m setká se s a-y, jež Bůh potrestal svržením na zem, I (132)
- andělé a Adam, A-m v moudrosti předčí a-y, neboť umí pojmenovat zvířata, I (149, 149)
- andělé a Adam, řemeslu kovářskému naučil A-a a-l, přinesl mu kleště a kladivo, I (150)
- andělé a Adam, a-l naučil A-a, jak ochočit býčka, jak obdělávat půdu, jak využívat úrodu a ukojit hlad, I (150)
- andělé a Adam, Bůh zakročí, když a-é začnou na A-a žárlit a pokusí se jej spálit ohněm, I (150)
- andělé a Adam, A-m původně vyplňoval celý vesmír, i a-é jej považovali za božstvo, I (154)

andělé a Adam, A-m měl zakázáno porážet zvířata, ale a-é mu předkládali maso i víno, I (164)
 andělé a Adam, v důsledku posluhování a-ů začal had na A-a žárlit, I (165)
 andělé a Adam, A-m mohl naslouchat triumfálním písním a-ů, protože nebesa zůstala otevřená, I (166)
 andělé a Adam, A-m a Eva vypuzeni z ráje a pláčou, a-é se za ně přimlouvají, I (183)
 andělé a Adam, A-m sedí na břehu řeky z ráje, když jej tři dny po modlitbě navštíví a-l Raziél, I (200)
 andělé a Adam, A-m dostane knihu od Raziela v ráji; její zásluhou ovládá 72 druhů moudrosti a předčí i a-y, I (201)
 andělé a Adam, spisy A-ovy, Šétovy, Kénanovy, Mahalalelovy a Jeredovy svěřeny do péče dvou a-ů, I (202)
 andělé a Adam, A-m Evě nařizuje nedotýkat se jeho mrtvol, dokud a-l nedá souhlas, I (211)
 andělé a Adam, světelný vůz s A-ovou duší tažený čtyřmi zářícími orly, letícími za a-y, I (211)
 andělé a Adam, a-é přenesli těla A-a a Ábela do ráje a pohřbili je tam, odkud Bůh odebral prach na stvoření A-a, I (213)
 andělé a Adam, tři a-é sestoupí a uloží Evu do hrobu k A-ovi a Ábelovi, I (216)
 andělé a Adam, s porodem Kaina Evě pomáhalo na A-ovu prosbu dvanáct a-ů a dvě nebeské mocnosti, I (223)
 andělé a Adam, knihy A-ovy, Šétovy, Enóšovy, Kénanovy, Mahalalelovy, Jeredovy a Henochovy stráženy a-y, I (247)
 andělé a Adam, A-m přijímá od Boha knihu a-a Raziela a studuje dnem i nocí, I (292)
 andělé a Adam, a-é navštíví A-a, závidějí mu jeho moudrost, knihu mu odcizí a hodí do moře, I (292)
 andělé a Adam, a-l Rachav na Boží příkaz vyloví knihu Razielovu z moře a vrátí ji A-ovi, I (292)

andělé padlí (מלאכים נופלים)

andělé padlí, nacházejí se ve druhém nebi, I (44)
 andělé padlí, představa, že jejich potomky počatými s lidskými dcerami jsou démoni, I (187)
 andělé padlí, andělé dávají Šétovi instrukce ohledně padlých andělů či pádu člověka, I (246–247)
 andělé padlí a démoni svádějí k modloslužebnictví, I (249)
 andělé padlí, řešení otázky totožnosti dvojic p-ých a-ů Uza a Azael, Aza a Azael, Šemchazaj a Azazel, I (251)
 andělé padlí, rozhodnou se plodit děti s dcerami lidskými, I (252)
 andělé padlí, 200 jich sestoupilo na vrcholek hory Chermón, I (252)
 andělé padlí se pod vedením 20 kapitánů poskvřilo s lidskými dcerami, I (252)
 andělé padlí učili ženy kouzlům a zaklínadlům, řezání kořínků a užitečnosti rostlin, I (252)
 andělé padlí, smíšená manželství p-ých a-ů a dcer lidských, jejich plodem se stala rasa obrů, I (252)
 andělé padlí, za časů Jeredových – slovní hříčka Jered, ירד, „sestoupil“, I (253)
 andělé padlí jako původci veškerého zla, čarodějnictví, astrologie a modloslužebnictví, I (253–254)
 andělé padlí, v pekelných oblastech očekávají trest na konci časů, I (254)
 andělé padlí, v některých spisech není nic známo o jejich vzpouře, I (254)
 andělé padlí, vyslání Bohem, aby učili lidské děti a konali čestně a spravedlivě, I (254)
 andělé padlí, nechali se teprve zlákat krásou žen, I (254, 281)
 andělé padlí, jejich pád chápán jako pokračování vzpoury Satana a jeho zástupů, I (254)
 andělé padlí, Písmo o pohlavním styku mezi anděly a ženami nehovoří, I (255)
 andělé padlí, Henocho se vydá za Azázelem a ostatními p-ými a-y a zvěstuje jim verdikt zkázy, I (256)
 andělé padlí, Henocho spatří ve druhém nebi uvězněné p-é a-y, kteří neposlechli Boží přikázání a jednali svévolně, I (261)
 andělé padlí, Henocho odmítne pomodlit se za ně, I (261)
 andělé padlí a jejich hříchy, I (280)
 andělé padlí, čtyři archandělé je obvinili i s jejich syny před Bohem, I (280)
 andělé padlí, jejich hříchy a jejich osud, I (280–284)
 andělé padlí, v rabínské literatuře o nich není téměř žádná zmínka, I (284)
 andělé padlí, museli se vybavit sublunárními těly, aby bylo spojení se ženami vůbec možné, I (284)
 andělé padlí, Bůh jim řekl: „Poskvřnili jste se; už nikdy nebudete moci být čistí“, I (285)
 andělé padlí, obři byli potomky p-ých a-ů a dcer lidských, napůl andělé, napůl smrtelníci, III (277)
 andělé padlí, Belzebul svěřil Šalomounovi, že přežil jako jediný z a-ů, kteří sestoupili z nebe, IV (222)
 andělé padlí, podle staršího pojetí byli démoni považováni za p-é a-y či za duchy, kteří jim jsou příbuzní, IV (239)

andělé strážní (מלאכים השומר)

andělé strážní, viz také *Izrael* (rejstřík B)
 andělé strážní, viz také *pronárody* (rejstřík B)
 andělé strážní nežidovských národů, serafové spálili jejich obvinění proti Izraeli, I (43)
 andělé strážní Izraele jsou Gabriel a Michael, I (43, 43, 333)
 andělé strážní Izraele, a-l Izraele jako příslušník kategorie svatých chajů, I (69–70)
 andělé strážní, duše má dva nebeské průvodce, což jsou s-í a-é toho kterého jedince, I (141)
 andělé strážní (dva) racionalisticky objasněni jako náklonnost k dobrému a zlému, I (141)
 andělé strážní, existuje i názor, že člověk má jen jednoho, I (141)
 andělé strážní, v přítomnosti člověka (ne mrtvého) jsou zvířata plachá, neboť člověk má hvězdu (s-ého a-a), I (204)
 andělé strážní, oba Eviny s-í a-é se zrovna odebrali pomodlit na nebesa, když Satan Evu oslovil, I (206)
 andělé strážní, všechno má svého anděla-dohlížitele, i každé stéblo trávy, I (265–266)